ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ

Αμερικανοδουλεία κοπής ΣΥΡΙΖΑ
ΣΕΛΙΔΑ 3

Αλλο τα πολιτικάντικα παιχνίδια και άλλο η κρίση
ΣΕΛΙΔΑ 16

Δεν έχει δράκο το παραμύθι των γερμανικών επανορθώσεων
ΣΕΛΙΔΑ 8

Τώρα επιτίθενται στο δικαστήριο
Σε απελπισία οι νεοναζιστές δολοφόνοι
ΣΕΛΙΔΑ 8

Μαζική παραγωγή Φέτας ΠΟΠ με εισαγόμενο πρόβειο γάλα!
ΣΕΛΙΔΑ 9

Βραζιλία
Η σοσιαλδημοκρατία υπεύθυνη για την άνοδο του φασισμού
ΣΕΛΙΔΑ 5

Η καταστροφή του περιβάλλοντος στο DNA του καπιταλισμού
ΣΕΛΙΔΑ 4

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ 22ος χρόνος - αρ. φύλλου 979 - 13 Οκτώβρη 2018 www.eksegersi.gr

Ο Καμμένος ήταν απλά ταχυδρόμος

Αμερικανοδουλεία κοπής ΣΥΡΙΖΑ

Scripta...Verba...

Ο πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας προφανώς αισθάνθηκε φόβο και αντέδρασε άμεσα. Τώρα μια διάσωση (σ.σ. των τραπεζών) φαίνεται να είναι κοντά –ωστόσο ενδεχομένως με έξοδα των φορολογουμένων.

Die Welt

Η ελληνική κυβέρνηση δεν έχει ακόμη επιβεβαιώσει επίσημα τον τρόπο στήριξης των τραπεζών. (...) Το σχέδιο είναι παρόμοιο με το μοντέλο που είχε συμφωνήσει το 2016 η Ιταλία με την ΕΕ για την εξυγίανση του τραπεζικού της τομέα και το οποίο εφήρμοσε με επιτυχία.

Handelsblatt

Ξέρουν κάτι περισσότερο οι Γερμανοί ή έχουμε τη συνήθη καταστροφολογία; Τέτοια δημοσιεύματα, πάντως, δε δείχνουν «έξοδο από τα Μνημόνια».

Εγκειται στους ιταλούς πολιτικούς να βρουν κανόνες και μέτρα που θα επιτρέψουν στη χώρα να παραμείνει εντός των συμφωνηθέντων στόχων.

Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ

Εάν η ΕΕ θελήσει να μιλήσει μαζί μας, εμείς θα κατασκηνώσουμε στις Βρυξέλλες και θα κάνουμε διάλογο για όσο καιρό θελήσουν.

Λουίτζι ντι Μάιο

Μετά τις εκατέρωθεν μαγκιές, θα ακολουθήσει ο διάλογος και η... συναίνεση. Γιατί η Ιταλία είναι too big to fail.

Αν δεν είχε προβληθεί το βίντεο με τις σκηνές της ακραίας βίας, αυτή η δικογραφία (σ.σ. για το θάνατο του Ζακ Κωστόπουλου) δεν θα είχε καν σχηματισθεί.

Αννυ Παπαρρούσου

Οι μπάτσοι έχουν πολιτική προϊστάμενο τη Γεροβασίλη, έτσι δεν είναι;

Προχθές το πρωί λοιπόν, κι ενώ επρόκειτο να ξεκινήσει η κερδοσκοπική επίθεση στο χρηματιστήριο, που έριξε τη μετοχή της ΔΕΗ στο 6,67%, ο «Φιλελεύθερος» φρόντισε να κυκλοφορήσει με ένα άκρως κινδυνολογικό πρωτοσέλιδο που σπεκουλάριζε με τη μετοχή της εταιρείας. Τυχαίο;

Αγγελος Τσέκερης

Ο διευθυντής της «Αυγής» (και λογογράφος του Τσίπρα) σε κωμωδιογραφικό οίστρο.

Δεν θέλω να πω τίποτα για τις δηλώσεις Φίλη (σ.σ. για την ΕΡΤ), απάντησα στον κ. Μητσοτάκη. Είναι ταυτόσημη η κριτική.

Νίκος Παππάς

Είναι ολοφάνερο ότι αγαπιούνται, δεν είναι;

Δεν με νοιάζει και να φύγουν κι αλλοι βουλευτές, η Ιστορία καταγράφει τους προδότες, άλλωστε σε δυο-τρεις μήνες αυτή η Βουλή θα διαλυθεί από τον ίδιο τον Τσίπρα.

Βασίλης Λεβέντης

Πλάκα θα 'χει να ξαναμπεί στη Βουλή, με νέο θίασο...

ΡΙΠΕΣ

◆ Δεν ξέρω αν το συνειδητοποιήσατε, αλλά οι τράπεζες (ξαν)αρχίζουν να «σκάνε» στα χέρια του Φλαμπουράρη ◆ Πράγμα που σημαίνει ότι δε θα «σκάσουν» ◆ Διότι ο κυρ-Αλέκος δεν ξέρει τι θα πει αποτυχία ◆ Τι διάολο, τόσους φραπέδες έχει πιει σε οικοδομές και εργοτάξια, τώρα που έμαθε στον φρέντο θα κωλώσει; ◆ Συγγνώμη, τώρα, πλάκα κάνετε ◆ Υπήρχε περίπτωση να πάρουν οι Τσίπρας-Ζάεφ το Νόμπελ «Ειρήνης»; ◆ Δηλαδή ο Τραμπ με τον Κιμ τι θα έπαιρναν; ◆ Το Χρυσό Βατόμουρο; ◆ Σιγά μη βάλει «τάξη» στην ΕΡΤ ο Παππάς, όπως τον καλούν διάφοροι (εντός ΣΥΡΙΖΑ και εντός ΕΡΤ) ◆ Αφού το μαγαζί, εκτός από συριζαίικο, είναι και δικό του ◆ Προσωπικό ◆ Οποτε θέλει να βγει στον αφρό, ζητά να του οργανώσουν μια συνέντευξη ◆ Κι ας μην έχει να πει τίποτα της αρμοδιότητάς του ◆ «Αισχρή» χαρακτήρισε ο Τραμπ την αρνητικό για τον Κάβανο ψήφο της ρεπουμπλικανής γερουσιάστριας της Αλάσκα ◆ Εμείς όμως ξέρουμε ◆ Ο,τι κάνει και ό,τι λέει ο Τραμπ μπορεί να φαίνεται διαβολικό, αλλά είναι πάντοτε για το καλό ◆ Τσίπρας έφα ◆ Τώρα παρακαλούμε να σοβαρευτείτε, γιατί θα διαβάσετε σοβαρά πράγματα ◆ Ο Μεταξάς, η χούντα, οι εθνικοφασίστες γενικώς, δεν ξέρουν την τύφλα τους ◆ Μιλούσαν για «τρεις χιλιάδες χρόνια ελληνικό πολιτισμό» ◆ Τι λέτε, ρε γατάκια με τσιμπλιασμένα μάτια; ◆ Δεκατρία εκατομμύρια (επαναλαμβάνουμε: εκατομμύρια) χρόνια είναι η ελληνική ιστορία ◆ Ευτυχώς που βρέθηκε η «καθηγήτρια» στο «σχολείο» του Μπουμπούκου, να διδάξει σωστά την «ελληνική αγωγή» ◆ Και βέβαια, «άριοι» είναι οι Ελληνες, όχι οι ξανθομπούμπουρες του Χίτλερ ◆ Τζάμπα νομίζετε διαφήμιζε το τεράστιο επιστημονικό της έργο ο Μπουμπούκος; ◆ Τώρα βέβαια αναγκάστηκε να τη διώξει ◆ Ας όψεται το μπολσεβίκικο κατεστημένο ◆ Που ακόμα κυριαρχεί ιδεολογικά ◆ Το έχει πει και ο Βορίδης ◆ Κάποια πράγματα δεν είναι για πλάκα ◆ Σε κάτι τύπους σαν αυτόν που σουρωμένος στούκαρε στο προαύλιο της Βουλής, ενώ τον κυνηγούσαν οι μπάτσοι για χιλιόμετρα, πρέπει να παίρνουν τα διπλώματα για πάντα ◆ Κυκλοφορούμε και με μηχανάκια και δε θα θέλαμε κάποιος να ζητά συγγνώμη πάνω από το φέρετρό μας, αφού πρώτα θα έχει ξενερώσει ◆ Σαλβίνι και Λεπέν αγκαλίτσα σε συνδικαλιστικό συνέδριο στη Ρώμη ◆ Οι νεοφασίστες φόρεσαν επώνυμα κοστούμια και ταγιέρ και μοστράρουν ως... επαναστάτες ◆ Η απουσία του πολιτικά οργανωμένου εργατικού κινήματος τους δίνει χώρο ◆ Το κενό «φωνάζει» ◆ Μέχρι να καλυφθεί, θα ζούμε την εποχή των τεράτων ◆ Και θα πληρώνουμε βαρύ τίμημα ◆ Γιατί η κοινωνία -όπως και η φύση- απεχθάνεται τα κενά ◆ Αυτόν τον Τόλη Κιάο, τον τραγουδιάρη, πού τον ψάρεψε ο Καμμένος; ◆ Μάλλον ο Ζούγκλας του τον πήγε στο πάρτι ◆ Εχει ειδικότητα ◆ Αλλά κι ο Πολάκης, σκέτη σνομπαρία ◆ Να μην περάσει ούτε για ένα «γεια»; ◆ Η πέρασε και απλά δεν τον πρόσεξε ο Τόλης -ο τραγουδιάρης- για να τον γράψει στο ραπόρτο; ◆ Τι γύρευε ο Τσίπρας νυχτιάτικα στου Ιερώνυμου; ◆ Και μόνος του μάλιστα; ◆ Γιατί δεν ανακοινώθηκε η συνάντηση; ◆ Ποιο ήταν το περιεχόμενό της; ◆ Ρητορικά είναι, φυσικά, τα ερωτήματα ◆ Μια αγωνία, όμως, όσο να 'ναι, την έχουμε ◆ Τι χουνέρι μας ετοιμάζουν πάλι; ◆ Η διαρροή για τη συνάντηση πάντως έγινε από το Μαξίμου ◆ Μάλλον για να δείξει στο χριστεπώνυμο ποίμνιο πόσο καλές σχέσεις έχουν τα δυο τους ◆

επί του πιεστηρίου

Ξαναεμφανίστηκε ο «είναι τρελός ο στρατηγός» Φράγκος. Δεν είπε τίποτα καινούργιο. Τη γνωστή παπαρολογία για το «Μακεδονικό» επανέλαβε. Το ότι εμφανίστηκε από τις στήλες της «Καθημερινής», η οποία του παραχώρησε χώρο για άρθρο, ίσως να είναι προάγγελος αρχηγικής του εμφάνισης, στο πλαίσιο νέου εθνικιστικού-ακροδεξιού κόμματος. Διότι ο «είναι τρελός ο στρατηγός» δεν την πέφτει μόνο στον ΣΥΡΙΖΑ. Την πέφτει σε όλο το κυρίαρχο πολιτικό σύστημα, μιλώντας για «ενδοτικότητα και προχειρότητα της ελληνικής πλευράς, ανεξαρτήτως του πού ανήκει ο καθένας πολιτικά» και σημειώνοντας ότι «απλώς η ενδοτικότητα μπορεί να ποικίλλει σε χαλαρή, μεσαία ή πλήρη». Καθόλου καλά τα νέα για τον Κούλη (ειδικά αν σκεφτούμε πως ο «είναι τρελός ο στρατηγός» ξαναεμφανίζεται ελάχιστες μέρες μετά τις αποκαλύψεις για τις «τυχαίες συναντήσεις» της Σπυράκη με τον Ζάεφ).

Αδυνατούμε ν' αντιληφθούμε τον ντόρο για το νέο λογότυπο της ΝΔ. Ιδίως τα κοροϊδευτικά σχόλια στο Διαδίκτυο. Το νέο σήμα δεν «παίζει» μόνο του. Πάει πακέτο με τον Κούλη. Μόνο έτσι λειτουργεί. Κάθε που γουρλώνει ο Κούλης τα μάτια (το κάνει πάντοτε με προσποίηση έκπληξης, θυμού ή άλλων συναισθημάτων), το βλέμμα του θεατή θα πηγαίνει στο λογότυπο που παραπέμπει στο big bang. Αν ο θεατής δεν καταφέρει να διακρίνει τα γράμματα ΝΔ μέσα στο σκηνικό της έκρηξης, θα μένει με τη βεβαιότητα ότι δεν υπάρχει ΝΔ, αλλά μόνο Κούλης. Αν καταφέρει να τα διακρίνει, θα δέχεται υποδορίως το μήνυμα ότι ο Κούλης είναι κάτι σαν τον μάγο Ντέιβιντ Κόπερφιλντ: διαλύει με έκρηξη τη ΝΔ και σε χρόνο dT την ανασυνθέτει από τα κομμάτια της έκρηξης! Μεγαλοφυές!

«Δεν υπάρχει ένα σχέδιο της αμερικανικής κυβέρνησης για συγκεκριμένες επενδύσεις. Αυτό θα αποφασιστεί από ιδιωτικές εταιρίες. Το τι θα γίνει με την ιδιωτικοποίηση του λιμένα Αλεξανδρούπολης εξαρτάται από τις αποφάσεις που θα πάρουν το ΤΑΙΠΕΔ και η κυβέρνηση». Δε χρειάζονται αποκωδικοποίηση τα λόγια του αμερικανού πρέσβη Τζέφρι Πάιατ. Είναι σαν να μας λέει να μην ακούμε τις παπάρες του Τσίπρα και των άλλων συριζαίων, περί πακτωλού αμερικάνικων επενδύσεων. Οσο για το ενδιαφέρον για συγκεκριμένες ιδιωτικοποιήσεις (όπως το λιμάνι της Αλεξανδρούπολης), πρώτα θα πρέπει να «ξεβρακωθεί» η κυβέρνηση.

Μπορεί να πήγε στο Μάτι και να έκανε τρισάγιο, μπορεί η Βουλή (ο Βούτσης δηλαδή) να του οργάνωσε φιέστα βράβευσης στο Μέγαρο, όμως την πόρτα του Ιερώνυμου δεν τη διάβηκε ο Βαρθολομαίος. Ούτε καν εθιμοτυπικά. Ο θεός να σε φυλάει από τους εκπροσώπους του στη Γη.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Εμείς βρήκαμε το έλλειμμα στο 9,5% όταν αναλάβαμε. Και το μειώσαμε στο 2,6% μέσα σε δυόμισι χρόνια. Πήραμε δύσκολες αποφάσεις τότε. Ομως, την ίδια στιγμή, αρχίσαμε να μειώνουμε και τα βάρη! Να μειώνουμε και τους φόρους και τις ασφαλιστικές εισφορές.

Αντώνης Σαμαράς

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

13/10: Ημέρα μείωσης φυσικών καταστροφών 13/10/1969: Βόμβα (ΚΕΑ) σε γραφεία Πανελλήνιας Οργάνωσης Σιδηροδρομικών 13/10/2017: Πρώτη κατάσχεση κύριας κατοικίας (Θεσσαλονίκη) - 62χρονη μοδίστρα με παιδί ΑμεΑ 14/10: Ημέρα δωρεάς οργάνων σώματος και μεταμοσχεύσεων, ημέρα τυποποίησης 14/10/1973: Συλλαλητήριο 12.000 κατοίκων Μεγάρων κατά εγκατάστασης εργοστασίου αλουμινίου και διυλιστηρίου 14/10/1976: Βόμβες σε κατάστημα και αποθήκη «Siemens» 14/10/1988: Απαλλοτρίωση οπλισμού από ΑΤ Βύρωνα (17Ν) 14/10/2000: Βόμβα (δεν εξερράγη) σε γραφείο πρώην υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας Σ. Σουμάκη (Επαναστατικοί Πυρήνες) 15/10: Ημέρα τυφλών, ημέρα αγρότισσας, ημέρα πλυσίματος χεριών **15/10/1973: Εφοδος τανκς κατά φοιτητών στην Ταϊλάνδη, τριακόσιοι νεκροί** 16/10: Ημέρα άρτου, ημέρα διατροφής, ημέρα σπονδυλικής στήλης, Τζαμάικα: Ημέρα εθνικών ηρώων 16/10/1793: Αποκεφαλισμός Μαρίας Αντουανέτας και Λουδοβίκου 16ου **16/10/1945: Αιματηρή συμπλοκή με χειροβομβίδες μεταξύ μοναρχικών και κομμουνιστών (Γαλάτσι)** 16/10/1977: Εμπρησμός γραφείων «Αυγής» από νεοφασίστες 17/10: Ημέρα για εξάλειψη φτώχειας, ημέρα κακοποιημένων παιδιών, Μαλάουι: Ημέρα μητέρας 17/10/1974: Ιδρυση ΟΝΝεΔ 17/10/1977: Δυτικογερμανοί κομάντος σκοτώνουν τέσσερις άραβες αεροπειρατές στο Μογκαντίσου (Σομαλία) που απαιτούσαν αποφυλάκιση κρατούμενων RAF **17/10/2001: Εκτέλεση ακροδεξιού ισραηλινού υπουργού Τουρισμού Ρεεβάμ Ζεεβί (Λαϊκό Μέτωπο για Απελευθέρωση Παλαιστίνης)** 18/10: Ημέρα γραβάτας, ημέρα κατά εμπορίας ανθρώπων, Ροδεσία: Ημέρα δημοκρατίας 18/10/1969: Επτά βόμβες (ΕΔΚ) σε κεντρικά σημεία Αθήνας, ελαφρός τραυματισμός έξι περαστικών 18/10/1971: Σύλληψη 33 στελεχών ΠΑΜ και ΚΚΕ εσ. 18/10/1972: Δίκη τεσσάρων Γερμανών, συνεργατών «Κινήματος 20ής Οκτώβρη», ποινές 6-18 μηνών **18/10/1977: Δολοφονία Αντρέας Μπάαντερ, Γκούντρουν Ενσλιν, Γιαν-Καρλ Ράσπε, σοβαρός τραυματισμός Ιρμγκαρντ Μέλερ (RAF)** 18/10/1980: Βόμβα στον τρίτο όροφο ΙΚΑ Ομόνοιας (ΕΛΑ) 19/10: Μαυριτανία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960) 19/10/1977: Βόμβα σε υποκατάστημα Τράπεζας Πίστεως και στο υπουργείο Δημόσιας Τάξης 19/10/1977: Εκτέλεση Χανς Μάρτιν Σλάγιερ (RAF).

Αμερικανοδουλεία κοπής ΣΥΡΙΖΑ

Η εικόνα του κυβερνητικού Τύπου το πρωί της περασμένης Πέμπτης ήταν τραγελαφική. Η ΕφΣυν κυκλοφόρησε με κύριο θέμα και τίτλο *«Ο Π. Καμμένος βλάπτει σοβαρά τη χώρα»*. Ο υπέρτιτλος «ενημέρωνε» ότι *«Αθήνα και Ουάσινγκτον αδειάζουν τον υπ. Αμυνας για Μακεδονικό και Βάσεις»*, ενώ ο πλαγιότιτλος «ενημέρωνε» ότι *«Η αμερικανική κυβέρνηση αγνοεί τις προτάσεις του»* (του Καμμένου). Κιτρινιά ήταν οι «ενημερώσεις», όπως θα δούμε παρακάτω, όμως η επιθετικότητα ενάντια στον κυβερνητικό εταίρο ήταν ξέχειλη.

Η «Αυγή»... την είδε αλλιώς. Το κύριο θέμα της ήταν απ' αυτά που χαρακτηρίζουμε με τη φράση «η μπάλα στην εξέδρα», ενώ στη βάση της σελίδας υπήρχε ένα θέμα με τίτλο: *«Ν. Βούτσης: Ανοιχτή συνεργασία και όχι άξονες επιδιώκει η κυβερνητική πολιτική στα Βαλκάνια»*. Με μικρά γράμματα σημειωνόταν ότι *«Για αμυντικό σύμφωνο Ελλάδας, ΠΓΔΜ, Βουλγαρίας, Αλβανίας και Σερβίας ως "εναλλακτικό σχέδιο στη συμφωνία των Πρεσπών" είχε μιλήσει ο Π. Καμμένος από τις ΗΠΑ»*. Κι ακόμα: *«Κυβερνητικές πηγές: Η ελληνική κυβέρνηση παραμένει προσηλωμένη στη συμφωνία των Πρεσπών»*.

Η προσέγγιση των δύο κυβερνητικών φυλλάδων ήταν όχι αποκλίνουσα, αλλά διαμετρικά αντίθετη. Η ΕφΣυν ζητούσε -εμμέσως πλην σαφώς- «να τελειώνουμε με τον Καμμένο», ενώ η «Αυγή» υποβάθμιζε το ζήτημα και απλώς κατέγραφε... ψύχραιμα τις διαφορετικές... αποχρώσεις μεταξύ των κυβερνητικών εταίρων, φροντίζοντας να μην υπάρχει καμιά αιχμή για τον Καμμένο (από την τοποθέτηση Βούτση διάλεξε την πιο ανώδυνη).

Και οι δύο φυλλάδες, όμως, έκαναν την ίδια κουτοπονηριά. Στέκονταν στο... Plan B για το «Μακεδονικό» που παρουσίασε ο Καμμένος στις ΗΠΑ (σε συνάντηση με αμερικανό υφυπουργό Εσωτερικών) και όχι στη συνάντησή του με τον ομόλογό του, υπουργό Πολέμου των ΗΠΑ Τζέιμς -«Τρελό Σκυλί»- Μάτις. Και οι δύο φυλλάδες «κατάπιαν» αυτό το θέμα, γιατί επ' αυτού ο Καμμένος δεν παρουσίασε προσωπικές θέσεις, αλλά **κυβερνητικές θέσεις**.

Αντίθετα, η φυλλάδα του Μαρινάκη, ναυαρχίδα της αμερικανοδουλείας εδώ και δεκαετίες, βρήκε την ευκαιρία να πλήξει τον ΣΥΡΙΖΑ στο μαλακό του υπογάστριο, με κύριο θέμα και τίτλο *«Ολη η Ελλάδα μία βάση των ΗΠΑ»* και υπέρτιτλο που έσταζε φαρμάκι: *«Οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ "παραδίδουν" τη χώρα στους Αμερικανούς»*. Οχι, δεν ανησυχεί η φυλλάδα

του Μαρινάκη μη τυχόν και οι Αμερικανοί την κατατάξουν στους εχθρούς τους. Το «πτυχίο» της αμερικανοδουλείας το έχει πάρει εδώ και πολλά χρόνια και το ανανεώνει με καθημερινές σχεδόν εξετάσεις. Απλά, και οι Αμερικανοί πρέπει να καταλάβουν ότι το Συγκρότημα Μαρινάκη πρέπει να κάνει αντιπολίτευση στον ΣΥΡΙΖΑ και δεν μπορούσε ν' αφήσει αυτή την ευκαιρία να πάει χαμένη. Κι αν δεν το καταλάβουν, θα γίνει μια επαφή με τον πρέσβη ή με τον ακόλουθο Τύπου της πρεσβείας και θα δοθούν οι απαραίτητες εξηγήσεις. Αλλωστε, το σχετικό δημοσίευμα στις μέσα σελίδες κάθε άλλο παρά αντιαμερικανικό ήταν. Εστίαζε αποκλειστικά στο ερώτημα: «τι ανταλλάγματα πήρατε;», που τέθηκε και από πλευράς ΝΔ.

Ο Τσίπρας, όμως, τι εξηγήσεις να δώσει στον κόσμο της Αριστεράς, που τον βλέπει να πολιτεύεται ως ο πιο αμερικανόδουλος πρωθυπουργός της μεταπολίτευσης; Αυτός ο κόσμος δε διακατέχεται από «αντιαμερικανικά σύνδρομα», όπως αρέσκονται να γράφουν οι χυδαίοι αρθρογράφοι του αστικού Τύπου, τα καλοταϊσμένα παπαγαλάκια της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης. Αυτός ο κόσμος ξέρει Ιστορία, έχει μνήμες κι έχει νεκρούς και σακατεμένους από το καθεστώς της αμερικανοκρατίας.

Ας δούμε, όμως, τι συνέβη με τον Καμμένο στην Ουάσινγκτον, ξεκινώντας από το δευτερεύον.

Ρεντίκολα

Ο Καμμένος συναντήθηκε με τον υφυπουργό Εξωτερικών των ΗΠΑ Γουές Μίτσελ, τον αρχιτέκτονα της Συμφωνίας των Πρεσπών και του παρουσίασε μια... εναλλακτική λύση για την περίπτωση που δεν κυρωθεί η Συμφωνία των Πρεσπών. Η εναλλακτική λύση (το Plan B) προβλέπει τη σύναψη μιας αμυντικής συμφωνίας ανάμεσα στην Ελλάδα, την ΠΓΔΜ, την Αλβανία, τη Βουλγαρία και σε μεταγενέστερο επίπεδο και τη Σερβία, με στόχο τη δημιουργία ενός τόξου σταθερότητας στα Βαλκάνια. Υπό αμερικανοτοϊκό έλεγχο, φυσικά και με στόχο να αναχαιτιστεί η ρωσική διείσδυση στα Βαλκάνια και να θωρακιστεί η σταθερότητα στην ΠΓΔΜ (το ονοματολογικό μπορεί να εξεταστεί αργότερα, όταν θα είναι «ώριμοι» οι δύο λαοί να δεχτούν μια συμβιβαστική λύση).

Δεν πρόκειται για ιδέα που «κατέβασε» ο Καμμένος. Πρόκειται για ιδέα που δουλεύεται στα επιτελεία του ΝΑΤΟ, ως εναλλακτική λύση στην περίπτωση που ναυαγήσει η Συμφωνία των Πρεσπών. Πράγμα απολύτως λογικό για το επιτελείο μιας ιμπεριαλιστικής συμμαχίας, που δε θέλει να χάσει την πρωτοβουλία των κινήσεων. Κάποιες πληροφορίες είχε, προφανώς, ο Καμμένος (από τις επαφές του με υπουργούς και επιτελείς του ΝΑΤΟ) και έσπευσε να «ξεφουρνίσει» αυτό που έπρεπε να κρατηθεί σαν εφτασφράγιστο μυστικό! Και πότε; Σε μια στιγμή που όλο το βάρος έχει ριχτεί στην προσπάθεια να «αγοραστούν» κάποιοι βουλευτές της Αντιπολίτευσης στα Σκόπια, ώστε να εξασφαλιστεί συνταγματική πλειοψηφία και να υλοποιηθεί το Plan A, δηλαδή η κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών από τα κοινοβούλια Μακεδονίας και Ελλάδας, ώστε η πρώτη να ενταχθεί με fast track διαδικασίες στο ΝΑΤΟ και να προχωρήσουν τα σχέδια που υπάρχουν για το έδαφός της.

Ο Καμμένος εμφανίστηκε ως «πυρπολητής» της Συμφωνίας των Πρεσπών, τη στιγμή που η επίσημη θέση της ελληνικής κυβέρνησης (και των ΗΠΑ, της Γερμανίας, του ΝΑΤΟ, της ΕΕ) είναι πως η Συμφωνία μπορεί και πρέπει να κυρωθεί το αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα, πρώτα από το μακεδονικό και μετά από το ελληνικό κοινοβούλιο. Η συνάντηση με τον Μίτσελ δεν ήταν επίσημη, η αμερικάνικη πλευρά δεν εξέδωσε καμιά ανακοίνωση, όμως πρέπει να θεωρείται σίγουρα ότι κάποια «γαλλικά» πρέπει να τα άκουσε ο Κοτζιάς.

Δε χρειάζεται να σημειώσουμε ότι πρόκειται για κυβέρνηση-ρεντίκολο. Οταν ένας υπουργός πηγαίνει σε μια ξένη πρωτεύουσα και ξεφεύγει και από το πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του (δεν είναι υπουργός Εξωτερικών ο Καμμένος) και από το πλαίσιο της επίσημης πολιτικής της κυβέρνησης, ο πρωθυπουργός τον απολύει πριν καν επιστρέψει στη χώρα του (όπως είχε απολύσει κάποτε τον Ασημάκη Φωτήλα ο Ανδρέας Παπανδρέου, την ώρα που ο πρώτος βρισκόταν εν πτήσει προς την Αθήνα). Ο Τσίπρας, όμως, βρίσκεται υπό την ιδιότυπη ομηρία του Καμμένου και «καταπίνει» κάθε ξεφτιλίκι (κάποτε άκουσε τον Καμμένο να λέει μπροστά του στον Ιερώνυμο, ότι αν του το ζητήσει, θα ρίξει την κυβέρνηση!). Τι κάνει ένας αστός πρωθυπουργός σ' αυτή την περίπτωση; Διώχνει τον υπουργό χωρίς δεύτερη συζήτηση κι αν χρειαστεί πάει σε εκλογές. Το τελευταίο είναι που δε θέλει ο Τσίπρας αυτή τη στιγμή. Θέλει να πάει σε εκλογές όπως τις έχει σχεδιάσει: να του έχουν δώσει την αναστολή της περικοπής των συντάξεων και να έχει κυρώσει τη Συμφωνία των Πρεσπών, όπως έχει δεσμευτεί στη Μέρκελ (και όχι μόνο). Γι' αυτό και ανέχεται να τον κάνει «ρόμπα» ο Καμμένος.

Δε θα σχολιάσουμε, βέβαια, τα όσα είπαν ο Καμμένος και οι κολαούζοι του, μετά το σάλο που ξέσπασε. Οτι ήταν προσωπικές του θέσεις, από αγωνία για να βρεθεί λύση κτλ. Με τον Μίτσελ συναντήθηκε ως υπουργός της κυβέρνησης Τσίπρα, όχι ως πρόεδρος των ΑΝΕΛ. Με τέτοια «επιχειρήματα» απλώς μεγαλώνει η ξεφτίλα της συγκυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

Απόγειο αμερικανοδουλείας

Επισήμως, ο Καμμένος συναντήθηκε με τον Μάτις στο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

Αρχηγική εμφάνιση Σαμαρά, ομηρία Μητσοτάκη

Δεν είναι καθόλου συνηθισμένο οι πρώην αρχηγοί των αστικών κομμάτων να πραγματοποιούν εφ' όλης της ύλης ομιλίες, επιστρατεύοντας τον προπαγανδιστικό μηχανισμό τους για να τις στηρίξει και να τους δώσει αυτόν το χαρακτήρα. Κάτι τέτοιο θεωρείται «καπέλωμα» του «τρέχοντος» αρχηγού του κόμματος. Οταν δε, με την εφ' όλης της ύλης ομιλία, ο πρώην διαφοροποιείται σε κομβικά ζητήματα πολιτικής από τον νυν, τότε έχουμε κάτι παραπάνω από καπέλωμα. Γι' αυτό και οι πρώην αρχηγοί μιλούν συνήθως επί γενικών θεμάτων, επιλέγοντας το ρόλο της «συνείδησης της παράταξης» και του «σοφού της πολιτικής».

Ο Σαμαράς πήγε στην Καβάλα και εκφώνησε μια εφ' όλης της ύλης ομιλία, το περιεχόμενο της οποίας θύμιζε αρχηγό που μιλά από προεκλογικό μπαλκόνι και όχι πρώην αρχηγό που προσπαθεί να στηρίξει το κόμμα του, χωρίς να καπελώνει το διάδοχό του. Η ομιλία είχε έντονο αντι-ΣΥΡΙΖΑ χαρακτήρα. Λογικό, θα μας πείτε, αφού ο Σαμαράς ακόμα δεν μπορεί να χωνέψει ότι έχασε από τον Τσίπρα τρεις φορές (ευρωεκλογές 2014, εθνικές 2015, δημοψήφισμα 2015), με αποτέλεσμα να αναγκαστεί να φύγει από την αρχηγία της ΝΔ, την οποία δεν ήθελε να εγκαταλείψει με τίποτα (δέχτηκε τεράστιες πιέσεις για να παραιτηθεί μετά το δημοψήφισμα).

Το πήγε, όμως, και παραπέρα: παρουσίασε μια ακροδεξιά ατζέντα, με σκοπό να εγκλωβίσει τον Μητσοτάκη σ' αυτή. Χρησιμοποίησε, μάλιστα, μια ορολογία που ταιριάζει στην ακροδεξιά και όχι στην... ευρωπαϊκή συντηρητική παράταξη του Κούλη («Είναι αυτοί που άνοιξαν τα σύνορα στις ορδές των λαθρομεταναστών» - «Εμείς τα σύνορα τα κρατάγαμε κλειστά! Κι όσους κατάφερναν να περάσουν τους μαζεύαμε, κι εφ' όσον ήταν λαθρομετανάστες τους εντοπίζαμε και τους μεταφέραμε στην Αμυγδαλέζα. Οπου δεν τους πείραζε κανείς, ούτε πείραζαν κι αυτοί κανένα. Και μετά από λίγο έφευγαν για την πατρίδα τους. Ούτε έδερναν, ούτε σκότωναν, ούτε βίαζαν τους συμπατριώτες τους» κλπ.).

Στο πλαίσιο αυτής της ακροδεξιάς ατζέντας ήταν και η τοποθέτησή του για το «Μακεδονικό», με την οποία κάρφωσε πρώτα-πρώτα τον Καραμανλή, τον άνθρωπο που τον πήρε από την πολιτική ναφθαλίνη και τον ξαναέβαλε στην αστική πολιτική. «Δεν θα αφήσουμε να πουλήσουν τη Μακεδονία μας! Εγώ υποστήριζα πάντα, ότι ΔΕΝ μπορούμε να δώσουμε στα Σκόπια το όνομα της Μακεδονίας. Τελεία και παύλα», διακήρυξε ο Σαμαράς. Και συμπλήρωσε: «Από την ώρα που τους δίναμε όνομα που περιλαμβάνει τη λέξη Μακεδονία, επισήμως όλοι θα τους έλεγαν, όχι... βορειο-μακεδόνες, όχι ανω-μακεδόνες, αλλά σκέτο μακεδόνες»! Είναι γνωστό, όμως, ότι ο Καραμανλής είχε δεχτεί τη λεγόμενη σύνθετη ονομασία (δηλαδή, ονομασία που θα περιλαμβάνει τη λέξη Μακεδονία με έναν επιθετικό προσδιορισμό) και προσέθεσε το περιβόητο erga omnes (αυτή η ονομασία να ισχύει έναντι όλων). Αυτή είναι έκτοτε η επίσημη θέση του ελληνικού κράτους. Και της ΝΔ. Γι' αυτό και ο Μητσοτάκης στην αρχή αποδοκίμασε τα εθνικιστικά συλλαλητήρια και μετά σύρθηκε πίσω απ' αυτά. Η δε κριτική του στους Τσιπροκοτζιάδες ψάχνει να βρει κάτι για να διαφοροποιηθεί.

Επί του πρακτέου, ο Μητσοτάκης λέει πως δε θα ψηφίσει την κύρωση της συμφωνίας, ξεκαθαρίζει όμως πως αν αυτή κυρωθεί από τη σημερινή Βουλή, πάει και τελείωσε. Θα είναι αναγκασμένος να την αποδεχτεί. Ο Σαμαράς έβαλε διαφορετική ατζέντα και σ' αυτό. *«Τώρα σας λέω και κάτι ακόμα: Αν επικυρωθεί τελικά από την Ελληνική Βουλή με τις ψήφους του ΣΥΡΙΖΑ κι όσων "πρόθυμων" συνεργαστούν μαζί του, η ένταξη των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ είναι ήδη σχεδόν "τετελεσμένο"! Αλλά μέχρις εκεί... Ολες οι **υπόλοιπες**, οι **πιο μακροχρόνιες δεσμεύσεις** της Συμφωνίας αυτής, **δεν πρόκειται να σταθούν**. Οι επόμενες Ελληνικές κυβερνήσεις **θα αναγκαστούν –αργά ή γρήγορα- να αποδεσμευτούν αναπόφευκτα από αυτές**. Αυτή είναι η γνώμη μου...»* (οι εμφάσεις είναι από το κείμενο της ομιλίας του, όπως διανεμήθηκε από τους ανθρώπους του).

Ο Μητσοτάκης έχει διαβεβαιώσει τους Ευρωπαίους παρασκηνιακά (αλλά το έχει πει και σε ομιλίες και τοποθετήσεις του), ότι άπαξ και ο Τσίπρας κυρώσει τη συμφωνία, γι' αυτόν το θέμα έχει τελειώσει. Δεν πρόκειται να ξανασχοληθεί. Γι' αυτό μιλάει συνεχώς για τετελεσμένα. Ο Σαμαράς έρχεται τώρα και του βάζει δύσκολα. Του λέει ότι το μόνο που θα έχει τελειώσει θα είναι η ένταξη της Δημοκρατίας της Μακεδονίας στο ΝΑΤΟ. Το ζήτημα της ένταξης στην ΕΕ θα είναι ακόμα ανοιχτό (ως γνωστόν, η ΔτΜ δεν έχει πάρει ακόμα πρόσκληση για έναρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων) και ο Σαμαράς καλεί **δημόσια** τον Μητσοτάκη να δεσμευτεί ότι θα την μπλοκάρει, αποδεσμευόμενος από μια συμφωνία που έχει συναφθεί υπό την αιγίδα του ΟΗΕ και θα την έχουν κυρώσει τα κοινοβούλια των δύο χωρών. Φυσικά, ο Σαμαράς ξέρει πως καμιά ελληνική αστική κυβέρνηση δεν έχει τέτοια δύναμη. Επομένως, λειτουργεί σαν προβοκάτορας έναντι του Μητσοτάκη, δίνοντας «λαβές» στην προπαγάνδα του ΣΥΡΙΖΑ.

Ζορίζεται ο Ζάεφ (και όχι μόνο)

Την ερχόμενη εβδομάδα θα ξέρουμε αν ο Ζόραν Ζάεφ και οι ιμπεριαλιστές προστάτες του θα καταφέρουν να αγοράσουν τους 11 βουλευτές που απαιτούνται για να σχηματιστεί πλειοψηφία συνταγματικής αναθεώρησης στη Δημοκρατία της Μακεδονίας ή αν η χώρα θα βαδίσει αναγκαστικά σε πρόωρες εκλογές. Οπως έχουμε ξαναγράψει, όταν δε ζεις σε μια χώρα και δεν παρακολουθείς από κοντά τις πολιτικές εξελίξεις, είναι δύσκολο να κάνεις προβλέψεις. Και βέβαια, δεν μπορείς να στηριχτείς στα όσα διοχετεύονται στα διεθνή ΜΜΕ, γιατί και τα συγκεκριμένα ΜΜΕ και αυτοί που διοχετεύουν «ειδήσεις» και εκτιμήσεις υπηρετούν συγκεκριμένες σκοπιμότητες.

Μέχρι στιγμής, ο Ζάεφ φαίνεται να κερδίζει 3-4 βουλευτές της αντιπολίτευσης, οι οποίοι και πριν από το δημοψήφισμα τάσσονταν υπέρ της Συμφωνίας των Πρεσπών (είναι αυτοί που εθεάθησαν να ψηφίζουν σπάζοντας τη γραμμή της αποχής που είχε η αντιπολίτευση). Μέχρι τους 11 η απόσταση είναι τεράστια και δεν είμαστε καθόλου σίγουροι ότι φτάνει το χρήμα για να «διανυθεί». Αλλωστε, χρήμα διαθέτουν και οι Ρώσοι...

Η κατάσταση περιπλέκεται και από τη στάση του αντιπολιτευόμενου VMRO, που θεωρεί ότι μπορεί να «καθαρίσει» τον Ζάεφ σαν πασχαλινό αυγό, άμα γίνουν πρόωρες εκλογές. Ο πρόεδρός του Χρίστιαν Μίσκοτσκι, που λίγες εβδομάδες πριν από το δημοψήφισμα είχε αναγκαστεί να καλέσει σε «κατά συνείδηση» ψήφο, αφήνοντας στον Ζάεφ ελεύθερο το πεδίο, τώρα δηλώνει ότι το δημοψήφισμα είναι άκυρο και η συμφωνία νεκρή και ζητά εκλογές, και μάλιστα με υπηρεσιακή κυβέρνηση. Ο δε Ζάεφ, που αν είχε κερδίσει το δημοψήφισμα θα προκήρυσσε εκλογές για να γίνει ο κυρίαρχος του πολιτικού σκηνικού, τώρα αποτάσσεται τις εκλογές και δηλώνει ότι το δημοψήφισμα ήταν έγκυρο και η Βουλή καλείται να επικυρώσει το αποτέλεσμά του. «Εχω πίστη ότι το προοδευτικό στοιχείο θα επικρατήσει εντός του Κοινοβουλίου, ακόμα και σε ένα τόσο ευαίσθητο θέμα», δήλωσε την περασμένη Τρίτη κι αυτή η δήλωση έμοιαζε περισσότερο με δήλωση απελπισίας, παρά με έκφραση σιγουριάς για μια επερχόμενη κοινοβουλευτική νίκη.

Στο πλευρό του Ζάεφ προσέτρεξε ο ιμπεριαλιστικός εσμός, με δηλώσεις γεμάτες αλαζονεία και ανοιχτές απειλές. «Δεν υπάρχει εναλλακτική οδός. Δεν υπάρχει σχέδιο Β για την ένταξη της Μακεδονίας στο ΝΑΤΟ χωρίς συμφωνία με την Ελλάδα για το όνομα», δήλωσε ο γενικός γραμματέας του ΝΑΤΟ Γενς Στόλτενμπεργκ, απειλώντας ευθέως την αντιπολίτευση της χώρας. Απευθυνόμενος στο VMRO, ο επίτροπος Διεύρυνσης Γιοχάνες Χαν ζήτησε από την αντιπολίτευση «να εγκαταλείψει την καταστροφική (sic!) στάση της και να θέσει το συμφέρον της χώρας και των πολιτών της υπεράνω των κομματικών συμφερόντων». Δεν παρέλειψε δε να τονίσει ότι τυχόν πρόωρες εκλογές θα καθυστερήσουν την κύρωση και εφαρμογή της συμφωνίας, γεγονός που μπορεί να αλλάξει τα δεδομένα και στην ελληνική πλευρά!

Η Ανγκελα Μέρκελ έστειλε επιστολή στον Ζάεφ, στην οποία δεν περιορίζεται να επαναλάβει τα τετριμμένα υπέρ της Συμφωνίας που δίνει «ευκαιρίες μιας ιστορικής συνεννόησης και της ενίσχυσης των σχέσεων καλής γειτονίας», αλλά αποτιμά και το δημοψήφισμα: «Στις 30 του Σεπτέμβρη, η μεγάλη πλειοψηφία -άνω του 90%- εκείνων που πήραν μέρος στο δημοψήφισμα, τάχθηκε υπέρ της συμφωνίας με την Ελλάδα για το ζήτημα της ονομασίας»! Αφού, λοιπόν, το δημοψήφισμα έβγαλε... πανηγυρικό «ναι» (δεν έχει σημασία πόσοι συμμετείχαν), η Μέρκελ εισηγείται να μη γίνουν εκλογές, αλλά να προχωρήσουν ο Ζάεφ και η κυβέρνησή του «στα, ασφαλώς πολύ απαιτητικά, επόμενα βήματα για την εφαρμογή της συμφωνίας για το όνομα, με τη λήψη απόφασης από τη Βουλή για την απαραίτητη αλλαγή του Συντάγματος». Προεξοφλώντας ότι ο Ζάεφ θα καταφέρει να μαζέψει τους 80 βουλευτές, η Μέρκελ κλείνει την επιστολή της ως εξής: «Χαίρομαι που θα συνεχίσω να συνεργάζομαι μαζί σας γι' αυτόν το σκοπό»!

Εξίσου ωμή ήταν και η ρωσική παρέμβαση (αναφερόμαστε στην επίσημη, όχι στην «ανεπίσημη»). Η εκπρόσωπος του ρωσικού ΥΠΕΞ Μαρία Ζαχάροβα δήλωσε ότι οι δυτικές χώρες έχουν στόχο να σύρουν τη Δημοκρατία της Μακεδονίας στο ΝΑΤΟ «με κάθε κόστος». Χαρακτήρισε «οφθαλμοφανή» την ανάμιξη αυτών των χωρών στα εσωτερικά της Μακεδονίας και προσέθεσε: «Παρά το γεγονός ότι κορυφαίοι πολιτικοί των κρατών-μελών της ΕΕ και του ΝΑΤΟ κάλεσαν ανοιχτά τους πολίτες της Μακεδονίας να ψηφίσουν "ναι", το οποίο κατά τη γνώμη μας είναι μια πλήρως μη αποδεκτή πρακτική, όλο το εγχείρημα κατέληξε σε αποτυχία. Ωστόσο, καλωσόρισαν το αποτέλεσμα με μεγάλη ευκολία. Συγκεκριμένα, ο γγ του ΝΑΤΟ Γενς Στόλτενμπεργκ υποσχέθηκε στη Μακεδονία ένταξη στη συμμαχία ακόμα και τον Γενάρη του 2019, μην αφήνοντας την παραμικρή αμφιβολία ότι τα κοινοβούλια στη Μακεδονία και στην Ελλάδα θα περάσουν τις απαιτούμενες αποφάσεις».

Το ερώτημα που προκύπτει ενόψει όλων των παραπάνω είναι το εξής: ο εκβιασμός των ιμπεριαλιστών ΝΑΤΟ και ΕΕ δεν έπιασε στους ψηφοφόρους, θα πιάσει στους βουλευτές της αντιπολίτευσης; Ιδωμεν...

Η καταστροφή του περιβάλλοντος στο DNA του καπιταλισμού

«Εχουμε παρουσιάσει στις κυβερνήσεις αρκετά σκληρές αποφάσεις. Δείξαμε τα τεράστια οφέλη του να κρατήσουμε (σ.σ. την άνοδο της θερμοκρασίας από τα προβιομηχανικά επίπεδα) στους 1.5°C και μία άνευ προηγουμένου αλλαγή στα ενεργειακά συστήματα και τις μεταφορές, που θα απαιτούνταν για να γίνει αυτό... Δείξαμε ότι αυτό μπορεί να γίνει με τους νόμους της Φυσικής και της Χημείας. Η τελική απόφαση εναποτίθεται στην πολιτική θέληση. Σ' αυτό δεν μπορούμε να απαντήσουμε. Μόνο οι ακροατές μας μπορούν, κι αυτοί είναι οι κυβερνήσεις» (http://www.ipcc.ch/news_and_events/pr_181008_P48_spm.shtml).

Μ' αυτά τα λόγια αναφέρθηκε στην πρόσφατη Εκθεση του Διακυβερνητικού Πάνελ για την Κλιματική Αλλαγή (IPCC), που ανήκει στις υπηρεσίες του ΟΗΕ, ένας από τους συμμετέχοντες, ονόματι Jim Skea. Η Εκθεση, που βασίστηκε σε 6.000 εργασίες διαφόρων επιστημόνων κατέληξε στο συμπέρασμα ότι είναι επιτακτική η ανάγκη να αναθεωρηθεί προς τα κάτω η μέχρι τώρα υπόσχεση των κυβερνήσεων για περιορισμό των εκπομπών ρύπων, έτσι ώστε να μην αυξηθεί η θερμοκρασία του πλανήτη πάνω από 2 βαθμούς Κελσίου σε σχέση με τα προ-βιομηχανικά επίπεδα. Η άνοδος της θερμοκρασίας δε θα πρέπει να υπερβεί τους 1.5 βαθμούς Κελσίου, λένε οι επιστήμονες, γιατί οι επιπτώσεις από αυτό το μισό βαθμό θα είναι καταστροφικές. Ας δούμε ορισμένες από αυτές:

• Με αύξηση κατά 2 βαθμούς, θα διπλασιαστεί ο πληθυσμός της Γης που θα υποφέρει από έλλειψη νερού, σε σχέση με αύξηση κατά 1.5 βαθμούς.

• Με αύξηση κατά 2 βαθμούς, το ένα τρίτο του πληθυσμού θα υποφέρει από υπερβολικούς καύσωνες, ενώ αν η αύξηση μειωθεί στους 1.5 βαθμούς, το ποσοστό πέφτει στο 14%.

• Με αύξηση κατά 2 βαθμούς, αυξάνεται κατά δέκα φορές η πιθανότητα να λιώσουν εντελώς οι πάγοι τα καλοκαίρια, με αποτέλεσμα την εμφάνιση πλημμυρών που θα καταστρέψουν σοδιές και οικισμούς.

• Η αύξηση κατά 2 βαθμούς θα οδηγήσει στην καταστροφή οικοτόπων εντόμων που είναι απαραίτητα για την επικονίαση (διαδικασία για τη γονιμοποίηση των φυτών) των καλλιεργειών.

• Η αύξηση κατά 2 βαθμούς θα οδηγήσει στην πλήρη καταστροφή των κοραλλιογενών υφάλων, ενώ με αύξηση κατά 1.5 βαθμούς, υπάρχει πιθανότητα να σωθεί ένα 10-30%.

• Η μείωση του οξυγόνου στους ωκεανούς, που ήδη συντελείται, θα είναι πολύ μεγαλύτερη με αύξηση κατά 2 βαθμούς αντί 1.5, με αποτέλεσμα ιχθυοκαλλιέργειες να χάσουν 3 εκατομμύρια τόνους (διπλάσια ποσότητα σε σχέση με τους 1.5 βαθμούς).

Οι επιστήμονες κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου, υποστηρίζοντας ότι η κλιματική αλλαγή συντελείται πολύ γρηγορότερα από ό,τι περίμεναν κι ότι απομένουν μόλις 12 χρόνια για να υπάρχει πιθανότητα να ανατραπεί αυτή η κατάσταση. Μετά, μπορεί να είναι πολύ αργά. Ηδη, η αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη κατά 1 βαθμό σε σχέση με τα προ-βιομηχανικά επίπεδα έχει δώσει τα δείγματά της για το τι μέλλει γενέσθαι. Η αύξηση κατά 1.5 βαθμό θα είναι κι αυτή καταστροφική, αλλά πολύ λιγότερο, δίνοντας τη δυνατότητα στις επόμενες γενιές να αλλάξουν την κατάσταση. Διαφορετικά, τα πράγματα θα είναι πολύ χειρότερα, με απρόβλεπτες συνέπειες. Και να σκεφτείτε ότι, σύμφωνα με τις μέχρι τώρα δεσμεύσεις των κρατών, ο πλανήτης βρίσκεται στην πορεία μίας ακόμα πιο καταστροφικής αύξησης της θερμοκρασίας του, κατά 3 βαθμούς!

Ποιες είναι όμως οι μέχρι τώρα ενέργειες των κρατών; Αυτό για το οποίο έχει γίνει τόσος ντόρος είναι η απόσυρση της κυβέρνησης των ΗΠΑ από τη συμφωνία του Παρισιού που συνήφθη το Δεκέμβρη του 2015 στην 21η Διάσκεψη για το Κλίμα. Κατηγορούν έτσι μόνο τον Τραμπ, που όντως δε δίνει δεκάρα τσακιστή για οτιδήποτε πέρα από τα εκατομμύρια των αμερικάνων καπιταλιστών.

Ομως, πόσο «αθώα» ήταν η διάσκεψη του Παρισιού; Απ' αυτές εδώ τις στήλες έχουμε γράψει επανειλημμένα γι' αυτό το θέμα (βλ. http://www.eksegersi.gr/issue/919/Διεθνή/28655.Ρεσιτάλ-υποκρισίας-από-Τραμπ-και-Ευρωπαίους). Ας θυμηθούμε ότι η διάσκεψη αυτή έγινε με την... ευγενική χορηγία εταιριών όπως η Ρενώ, η BNP Paribas, η Μισελέν, η Λορεάλ, η Καρφούρ κτλ (δηλαδή ευρωπαϊκές κατά κύριο λόγο), από τις οποίες οι έξι στις δέκα δε δημοσιεύουν στοιχεία για τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, ενώ καμία από όσες τα δημοσιεύουν δεν έχει παρουσιάσει δείγματα αξιόλογων μειώσεων αυτών των εκπομπών (βλ. έκθεση http://multinationales.org/IMG/pdf/abstract_uk.pdf).

Μετά από το μεγάλο φιάσκο της Διάσκεψης της Κοπεγχάγης το 2009 (για το οποίο είχαμε γράψει αναλυτικό ρεπορτάζ, βλ. http://www.eksegersi.gr/issue/582/Διεθνή/393.Φούσκα-η-«hopenhagen» και http://www.eksegersi.gr/issue/580/Περιβάλλον/538.«hopenhagen»-Διάσκεψη-για-το-κλίμα-ή-εμπόριο και http://www.eksegersi.gr/issue/581/Περιβάλλον/638.Διάσκεψη-για-το-κλίμα-ή-εμπόριο-ελπίδας-2), οι επόμενες Διασκέψεις για το Κλίμα ήταν πολύ πιο χαμηλών προσδοκιών.

Παρολαυτά, η συμφωνία του Παρισιού, έξι χρόνια μετά το ναυάγιο της Κοπεγχάγης, διαφημίστηκε δεόντως, γιατί αντικαθιστούσε το Πρωτόκολλο του Κιότο που είχε συναφθεί το 1992. Σε αντίθεση όμως με το Πρωτόκολλο του Κιότο, που έθετε κάποια όρια μείωσης των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα στο περιβάλλον (μείωση των εκπομπών CO_2 κατά 5.2% από τα επίπεδα του 1990), στόχοι που ποτέ δεν πιάστηκαν, αφού οι εκπομπές όχι μόνο δε μειώθηκαν αλλά αυξήθηκαν σε ποσοστό πάνω από 65% από τότε, η συμφωνία του Παρισιού δε θέτει τίποτα το μετρήσιμο, πέρα από μία υπόσχεση να μειωθούν οι εκπομπές ρύπων έτσι ώστε να μην αυξηθεί η θερμοκρασία του πλανήτη περισσότερο από 2 βαθμούς Κελσίου σε σχέση με τα προ-βιομηχανικά επίπεδα. Υπόσχεση που κι αυτή οδηγεί σε καταστροφικά αποτελέσματα, όπως απέδειξε η έκθεση του IPCC.

Ολόκληρη η συμφωνία, την οποία μπορεί κανείς να διαβάσει στην ιστοσελίδα του ΟΗΕ (βλ. http://unfccc.int/resource/docs/2015/cop21/eng/l09r01.pdf), ήταν ένα απέραντο ευχολόγιο. Ευχολόγιο για τη μείωση των εκπομπών ρύπων (χωρίς να τίθεται κανένα συγκεκριμένο αριθμητικό όριο), ευχολόγιο για την οικονομική βοήθεια των 100 δισ. δολαρίων προς τις αναπτυσσόμενες χώρες (ποσό που είναι ψίχουλα μπροστά στα λεφτά που έδωσαν στις τράπεζες και τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις που χρεοκόπησαν), ευχολόγιο για τη διαφάνεια, ευχολόγιο για τη διακρατική επιστημονική συνεργασία προκειμένου να μειωθούν οι ρύποι! Δεν προβλεπόταν ούτε καν αποζημίωση για τις χώρες που θα πληγούν από φυσικές καταστροφές λόγω της αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη! Ούτε λόγος φυσικά για την περίφημη decarbonization, δηλαδή την απαγκίστρωση από τα ορυκτά καύσιμα του άνθρακα (πρώτα απ' όλα το πετρέλαιο), που συμπεριλαμβανόταν υποκριτικά στο προσχέδιο της συμφωνίας και είχε αναφερθεί ως στόχος (μέχρι το τέλος του αιώνα!) στη διάσκεψη του G7 τον Ιούνη του 2015. Στο τελικό κείμενο της συμφωνίας αφαιρέθηκε εντελώς κάθε αναφορά σε αυτήν, όπως αφαιρέθηκαν και κάποιοι πιο μετρήσιμοι στόχοι για μείωση των ρύπων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου σε ποσοστό πάνω από 40% σε σχέση με τα επίπεδα του 2010, μέχρι το 2050.

Κι όμως, οι εκπομπές άνθρακα θα πρέπει να μειωθούν κατά 45% μέχρι το 2030, αν θέλουμε η άνοδος της θερμοκρασίας να μην υπερβεί τους 1.5 βαθμούς. Ποσοστό υπερδιπλάσιο από τη μείωση κατά 20%, που θα απαιτούσε το ανώτατο όριο των 2 βαθμών. Οι εκπομπές αυτές θα πρέπει να μηδενιστούν μέχρι το 2050, αντί μέχρι το 2075, δηλαδή 25 χρόνια νωρίτερα. Αυτό θα εκτινάξει τις τιμές των υδρογονανθράκων (όπως το πετρέλαιο αλλά και το φυσικό αέριο) τρεις ή τέσσερις φορές, όμως το κόστος θα είναι πολύ βαρύτερο αν δε γίνει τίποτα.

Ο καπιταλισμός, με την αναγόρευση του χρήματος και του κέρδους ως υπέρτατων αγαθών, δεν καταστρέφει μόνο τον εργαζόμενο άνθρωπο, μετατρέποντάς τον σε σύγχρονο σκλάβο. Υποσκάπτει την ίδια την ύπαρξη της ζωής στον πλανήτη, που θα γίνει ανυπόφορη με την αλλαγή των κλιματολογικών συνθηκών. Αυτό κάνει και την ανατροπή του περισσότερο αναγκαία παρά ποτέ.

Λωρίδα της Γάζας

Εξι μήνες διαδηλώσεων ενάντια στον αποκλεισμό

Τους έξι μήνες συμπλήρωσε το κίνημα της «Μεγάλης Πορείας της Επιστροφής» στη Λωρίδα της Γάζας, με τον παλαιστινιακό λαό να συνεχίζει με αμείωτη ένταση τις διαδηλώσεις δίπλα στα σύνορα της Γάζας με το Ισραήλ, εφευρίσκοντας συνεχώς νέους τρόπους αντίστασης στον ισραηλινό στρατό και πληρώνοντας αγόγγυστα το βαρύ φόρο αίματος της αντίστασης στους πάνοπλους σιωνιστές.

Εκπρόσωπος Τύπου της Χαμάς, που έχει πλαισιώσει επίσημα πλέον τις διαδηλώσεις, δήλωσε στον ειδησεογραφικό ιστότοπο MintPress News ότι οι διαδηλώσεις θα συνεχιστούν μέχρι να τερματιστεί η σιωνιστική πολιορκία της Γάζας και μέχρι το ισραηλινό κράτος να αναγνωρίσει το δικαίωμα της επιστροφής στις πατρογονικές τους εστίες στους εκατοντάδες χιλιάδες παλαιστίνιους πρόσφυγες και στους απογόνους τους που διαβιούν στοιβαγμένοι σε στρατόπεδα στη Γάζα και την Δυτική Οχθη.

Κάθε Παρασκευή, από τις 30 Μάρτη, μέρα που ξεκίνησαν οι διαδηλώσεις μέχρι σήμερα, δεκάδες χιλιάδες Παλαιστίνιοι διαδηλώνουν δίπλα στα σύνορα της Γάζας με το Ισραήλ. Οι δολοφονημένοι από τα ισραηλινά πυρά διαδηλωτές έχουν ξεπεράσει τους 190, σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, ενώ περισσότεροι από 21.000 έχουν τραυματιστεί. Από αυτούς περισσότεροι από 5.000 τραυματίστηκαν από αληθινές σφαίρες, ενώ 1.200 τραυματίες χρειάζονται άμεσα επεμβάσεις αποκατάστασης κονιορτοποιημένων οστών, προκειμένου

να αποφύγουν ακρωτηριασμούς άνω και κάτω άκρων.

Μόνο την Παρασκευή 28 Σεπτέμβρη, μέρα που συμπληρώθηκαν έξι μήνες συνεχόμενων διαδηλώσεων, ο ισραηλινός στρατός δολοφόνησε εφτά παλαιστίνιους νεολαίους, ανάμεσά τους και δυο παιδιά, ενώ τραυμάτισε 506, από τους οποίους τους 90 με πραγματικά πυρά, σύμφωνα με τον εκπρόσωπο του παλαιστινιακού υπουργείου Υγείας στη Γάζα. Οι διαδηλώσεις εκείνης της μέρας ήταν οι πιο πολύνεκρες μετά από αυτές της Δευτέρας 14 Μάη, μέρας που θα γινόταν η επίσημη μεταφορά της αμερικάνικης πρεσβείας από το Τελ Αβίβ στην Ιερουσαλήμ, κατά την οποία οι σιωνιστές δολοφόνησαν περισσότερους από 60 παλαιστίνιους διαδηλωτές μέσα σε λίγες ώρες.

Η δολοφονική μανία των σιωνιστών οξύνθηκε κατακόρυφα εκείνη τη μέρα, λόγω της αναβάθμισης των κινητοποιήσεων, του στησίματος νέων κατασκηνώσεων των διαδηλωτών δίπλα στα σύνορα και της πύκνωσης των διαδηλώσεων που πλέον δε γίνονται μόνο κάθε Παρασκευή αλλά και άλλες μέρες.

Οι διαδηλωτές δε διαδηλώνουν μόνο δίπλα στα σύνορα, αλλά και στο βόρειο τμήμα της ακτογραμμής της Γάζας, δίπλα στα σύνορα με το Ισραήλ. Οργανώνουν στολίσκους από βάρκες που πλέουν με κατεύθυνση το Ισραήλ, ενώ τη νύχτα ανάβουν μεγάλες φωτιές στις παραλίες της Γάζας και στοχεύουν μαζικά με λέιζερ τις ισραηλινές περιπόλους δίπλα στα σύνορα. Ταυτόχρονα, εξαπολύουν εκατοντάδες εμπρηστικούς χαρταετούς προς το Ισραήλ, προκαλώντας μεγάλες καταστροφές στις ισραηλινές αγροτικές καλλιέργειες που βρίσκονται δίπλα στα σύνορα.

Η οικονομία της Γάζας ακολουθεί πτωτική πορεία από τότε που ξεκίνησε ο υπερδεκαετής σιωνιστικός αποκλεισμός, αλλά τους τελευταίους μήνες η πτώση είναι κατακόρυφη και την έχει φέρει σε κρίσιμο σημείο. Η Παγκόσμια Τράπεζα θεωρεί υπεύθυνο για την κατακρήμνισή της τον αποκλεισμό, ενώ σύμφωνα με πρόσφατη έκθεσή της, το 53% του πληθυσμού ζει κάτω από το όριο της φτώχειας. Το 79% όσων ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας εξαρτάται αποκλειστικά από την κρατική και ιδιωτική επισιτιστική βοήθεια για την επιβίωσή του.

Στην πολιορκία της Λωρίδας της Γάζας από το Ισραήλ και την αιγυπτιακή χούντα έρχονται να προστεθούν οι κυρώσεις από την πλευρά του Αμπάς. Αυτές αφορούν τη δυνατότητα πρόσβασης ασθενών με σοβαρές ασθένειες από τη Γάζα σε νοσοκομεία της Δυτικής Οχθης, την ηλεκτροδότηση της Γάζας, που πλέον περιορίζεται σε λίγες ώρες καθημερινά, τον περιορισμό της αποστολής φαρμάκων στη Γάζα, καθώς και μειώσεις των μισθών των υπαλλήλων της Παλαιστινιακής Αρχής στη Γάζα, που φτάνουν μέχρι και το 50%. Στόχος των κυρώσεων είναι να αναγκαστεί η Χαμάς να παραδώσει γην και ύδωρ στον Αμπάς, διαλύοντας το ένοπλο σκέλος της, και να σταματήσει τις διαδηλώσεις ενάντια στους σιωνιστές δίπλα στα σύνορα. Στην ομιλία του στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ, την Πέμπτη 27 Σεπτέμβρη, ο Αμπάς εξαπέλυσε νέες απειλές ενάντια στη Χαμάς και τον παλαιστινιακό λαό της Γάζας, λέγοντας ότι θα διευρύνει τις κυρώσεις σε βάρος τους αν δε σταματήσουν οι διαδηλώσεις. Η προκλητική αυτή δήλωση, που δεν έγινε επί παλαιστινιακού εδάφους αλλά από το βήμα του ΟΗΕ, ξεσήκωσε θύελλα διαδηλώσεων εναντίον του στη Δυτική Οχθη. Ο,τι δεν καταφέρνουν οι σιωνιστές με την κτηνώδη καταστολή επιχειρεί να πετύχει ο συνεργάτης τους, πεμπτοφαλαγγίτης Αμπάς. Στις απειλές του Αμπάς έρχονται να προστεθούν οι απειλές των σιωνιστών, διά στόματος Νετανιάχου, ο οποίος ενημέρωσε το υπουργικό συμβούλιο ότι ο στρατός ετοιμάζεται για μια ενδεχόμενη νέα εισβολή στη Γάζα, αν δε σταματήσουν οι κινητοποιήσεις.

Τα συγκοινωνούντα δοχεία της βαυαρικής Ακροδεξιάς

Τα αστικά ΜΜΕ τροφοδοτούν την «κοινή γνώμη» με δραματοποιημένα δημοσιεύματα για την «ιστορικής σημασίας» εκλογική μάχη που θα διεξαχθεί αύριο στη Βαυαρία, ένα από τα μεγαλύτερα ομοσπονδιακά κρατίδια της Γερμανίας. Παρουσιάζουν τα πράγματα σαν εκεί να αναμετρώνται «οι δυνάμεις του φωτός και του σκότους». Αν όμως δει κανείς τα προγνωστικά των δημοσκοπήσεων, θα διαπιστώσει ότι η ακροδεξιά AfD δεν παίρνει περισσότερο από 10%. Δεν έρχεται καν δεύτερο κόμμα. Τέταρτο κόμμα τη φέρνουν τα προγνωστικά, κάτω από την CSU, τους Πράσινους και το SPD.

Το πραγματικό πρόβλημα είναι ότι η «επίσημη Ακροδεξιά», η Χριστιανοκοινωνική Ενωση (CSU) δε θα έχει αυτοδυναμία και θα αναγκαστεί να συμμαχήσει με άλλα κόμματα (με τους Πράσινους ή με τους Σοσιαλδημοκράτες ή και με τους δύο). Για να το πούμε αλλιώς, η «επίσημη Ακροδεξιά» είχε καλομάθει να κυβερνά μόνη της τη Βαυαρία επί δεκαετίες, ενώ τώρα θα πρέπει να μοιραστεί την εξουσία. Αυτή, όμως, δεν είναι η... πεμπτουσία της δημοκρατίας, όπως συνηθίζουν να την παρουσιάζουν; Γιατί σε ομοσπονδιακό επίπεδο υπάρχει κυβέρνηση «μεγάλου συνασπισμού» (CDU/CSU και SPD), ενώ στη Βαυαρία η «επίσημη Ακροδεξιά» θα πρέπει να κυβερνά μόνη της; Από την άποψη της CSU μπορούμε να το καταλάβουμε (είπαμε, είχαν καλομάθει), όχι όμως να δίνουν και δραματικούς τόνους σε μια απολύτως φυσιολογική -για αστικό κοινοβουλευτικό σύστημα- εξέλιξη.

Τι διαφορές μπορεί να βρει κανείς ανάμεσα στον Αλεξάντερ Γκάουλαντ της AfD, που παίρνει ιδέες από ομιλίες του Χίτλερ και τις ενσωματώνει στις δικές του ομιλίες, και στον Χορστ Ζεεχόφερ της CSU, που με όσα είπε για τους Βαυαρούς που... έσωσαν τη μετεπαναστατική Ελλάδα, μας έδωσε ένα λαμπρό δείγμα ναζιστικού-ιμπεριαλιστικού κυνισμού; Για να μη μιλήσουμε για τον ναζιστή Φραντς Γιόζεφ Στράους, ιδρυτή της CSU και επί δεκαετίες φυσικό ηγέτη της. Ειδικά στη Βαυαρία, CSU και AfD είναι συγκοινωνούντα δοχεία. Η διαφορά είναι ότι η CSU είναι ένα κόμμα που συμμετέχει επί πολλά χρόνια στη διαχείριση της εξουσίας, και επομένως είναι παραδεκτό από το σύστημα, ενώ η AfD παριστάνει την «αντισυστημική» δύναμη (πάγια τακτική των φασιστών) και ακόμα δεν έχει γίνει αποδεκτή. Θα συμβεί κι αυτό, όμως. Ετσι έγινε και με τους ναζιστές του Χίτλερ.

Βραζιλία

Η σοσιαλδημοκρατία υπεύθυνη για την άνοδο του φασισμού

Μπορεί ο φασίστας πρώην στρατιωτικός, Ζαΐρ Μπολσονάρου, να μην κατόρθωσε να εκλεγεί από τον πρώτο γύρο των προεδρικών εκλογών στη Βραζιλία, το γεγονός όμως ότι απέσπασε το 46% των ψήφων (πάνω από τις προβλέψεις και με μεγάλη διαφορά από τον αντίπαλό του, Φερνάντο Χαντάντ, πρώην υπουργό Παιδείας της σοσιαλδημοκρατικής κυβέρνησης Λούλα, που πήρε 29%), σε προεδρικές εκλογές που είχαν μεγάλη συμμετοχή (της τάξης του 80% περίπου) δείχνει τη μεγάλη κατάπτωση της βραζιλιάνικης κοινωνίας. Ο Μπολσονάρου, απροκάλυπτος νοσταλγός της χούντας (τον αποκαλούν και «Φρανκεστάιν της Βραζιλίας»), ενήργησε με τον κλασικό τρόπο που ενεργούν οι φασίστες. Παρουσιάστηκε ως «αντισυστημικός» και πάτησε πάνω στη χρεοκοπία της σοσιαλδημοκρατικής διαχείρισης του Λούλα και στη συνέχεια της Ρούσεφ, που βουτήχτηκαν στα σκάνδαλα τη στιγμή που ο λαός εξακολουθούσε να πεινάει. Αν και το κόμμα του ονομάστηκε ψευδεπίγραφα «Σοσιαλιστικό Φιλελεύθερο» (το οποίο επίσης κατέγραψε μία εντυπωσιακή άνοδο, κερδίζοντας στις βουλευτικές εκλογές, που έγιναν ταυτόχρονα, 52 έδρες έναντι 8 που είχε και κατέκτησε τη δεύτερη θέση), ο ίδιος δήλωσε ότι η Βραζιλία θα πρέπει να παραμείνει μακριά από το σοσιαλισμό αν δε θέλει να καταλήξει σαν τη Βενεζουέλα. Σύμφωνα δε με το πρόγραμμά του, όσοι κατέχουν γη χωρίς νόμιμα χαρτιά (π.χ. στις φαβέλες) θα κατηγορηθούν για... τρομοκρατία!

Η χρεοκοπία του «αριστερού» Λούλα έφερε στην εξουσία την πρώην αντάρτισσα και «αριστερή» Ρούσεφ, η οποία αποπέμφθηκε από το προεδρικό αξίωμα μετά από τις κατηγορίες ότι «μαγείρεψε» τα οικονομικά στοιχεία για να φαίνονται καλά. Φυσικά, αυτό ήταν το πρόσχημα, γιατί όλες οι κυβερνήσεις το κάνουν. Η πραγματική αιτία ήταν το βάθεμα της οικονομικής κρίσης και η τεράστια διαφθορά που αποκαλύφθηκε με το σκάνδαλο με τις μίζες στην κρατική εταιρία Petrobras.

Ο Τεμέρ που τη διαδέχτηκε ήταν κι αυτός κυβερνητικός εταίρος της Ρούσεφ και διετέλεσε υπουργός στην κυβέρνησή της για ένα χρόνο. Στη νέα κυβέρνηση που σχημάτισε ο Τεμέρ, μετά από την άνοδό του στον προεδρικό θώκο, στρογγυλοκάθισαν και άλλα «μπουμπούκια» της σοσιαλδημοκρατικής κυβέρνησης Ρούσεφ.

Πριν από ενάμιση χρόνο (το Μάη του 2017), η Βραζιλία βρέθηκε στα πρόθυρα της εξέγερσης. Για πρώτη φορά μετά από 21 χρόνια έγινε γενική απεργία και στη συνέχεια χιλιάδες διαδηλωτές συγκρούστηκαν με τις δυνάμεις καταστολής στην πρωτεύουσα, Μπραζίλια, διαμαρτυρόμενοι για την πολιτική σκληρής λιτότητας και μεγάλων περικοπών στις συντάξεις, βάζοντας φωτιά στο υπουργείο Γεωργίας και προκαλώντας καταστροφές και σε άλλα υπουργεία, με αποτέλεσμα ο Τεμέρ να κατεβάσει το στρατό και η αστυνομία να τους πνίξει στα χημικά και στις πλαστικές σφαίρες.

Η σαπίλα του αστικού πολιτικού συστήματος της Βραζιλίας, σε συνδυασμό με την όξυνση της οικονομικής κρίσης που εξακολουθεί να τη μαστίζει και τα βάρβαρα αντιλαϊκά μέτρα της κυβέρνησης Τεμέρ (μέτρα που χαρακτηρίστηκαν από αξιωματούχους του ΟΗΕ ως τα πιο κοινωνικά ανάλγητα στον κόσμο), συνέθεσαν μια εκρηκτική κατάσταση που δυστυχώς οδήγησε στην άνοδο του φασισμού, με το νοσταλγό της χούντας να ετοιμάζεται να ανέβει στον προεδρικό θώκο. Σημάδια των καιρών, όσο καθυστερεί η πολιτική συγκρότηση των επαναστατικών κινημάτων.

Ομως κι ο Μπολσονάρου, αν κατορθώσει να εκλεγεί, θα φθαρεί σύντομα, γιατί η

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 12

στο ψαχνό

Φαύλος κύκλος

Ο πρόεδρος του ΣΕΒ Θ. Φέσσας κάλεσε κυβέρνηση και αντιπολίτευση να σταματήσουν την παροχολογία. Σ' αυτή αποδίδει τις τελευταίες εξελίξεις στο Χρηματιστήριο: «Το κλίμα έχει χαλάσει γιατί έχουμε μπει σε προεκλογική περίοδο, και αντί να δίνεται έμφαση στην επιτάχυνση των μεταρρυθμίσεων, δίνεται σε μια παροχολογία, ένθεν κακείθεν»!

Παλιά τους τέχνη κόσκινο, θα πείτε. Κάθε φορά που η χώρα μπαίνει σε προεκλογική περίοδο, οι καπιταλιστές κατηγορούν τα αστικά πολιτικά κόμματα εξουσίας για παροχολογία. Είναι πάγια τακτική τους, είτε ο ελληνικός καπιταλισμός βρίσκεται σε φάση σχετικής σταθεροποίησης ή και ανάπτυξης είτε βγαίνει από μια μακρά περίοδο κρίσης, στη διάρκεια της οποίας εφαρμόστηκαν εφιαλτικές πολιτικές, όχι μόνο στο δημοσιονομικό, αλλά και στον εργασιακό τομέα.

Κανέναν δε θα έπρεπε να εκπλήσσει αυτή η στάση των καπιταλιστών. Οταν ξεκινούσε η κρίση και άρχιζε η εφαρμογή των Μνημονίων, οι κάθε είδους εκπρόσωποι των καπιταλιστών έλεγαν με νόημα ότι «η κρίση μπορεί να αποδειχτεί ευκαιρία». Εμείς προειδοποιούσαμε από τότε πως δεν πρόκειται για «κρίση χρέους», όπως έλεγαν σχεδόν όλοι (άλλοι αφελώς και άλλοι κουτοπόνηρα), αλλά πως μέσω της διαχείρισης της κρίσης θα επιχειρηθεί με βίαιο τρόπο η συντηρητική ανασυγκρότηση του ελληνικού καπιταλιστικού σχηματισμού, με ό,τι αυτό συνεπάγεται στον εργασιακό, το συνταξιοδοτικό, το δημοσιονομικό τομέα.

Τώρα, οι πάντες γνωρίζουν ότι αυτό συνέβη. Και έχει καθιερωθεί σε ένα ογκώδες νομικό οπλοστάσιο, που ψηφίστηκε από διαδοχικές Βουλές με συνοπτικές διαδικασίες. Θα ήταν «ιδανικοί αυτόχειρες» οι καπιταλιστές αν υποστήριζαν ότι με την έξοδο από την κρίση δεν υπάρχει λόγος να διατηρείται αυτό το οπλοστάσιο.

Μήπως, όμως, έχει το πολιτικό σύστημα γνώμη αντίθετη απ' αυτήν του ΣΕΒ; Με προεκλογικούς όρους, οι προπαγανδιστές των αστικών κομμάτων θα δώσουν καταφατική απάντηση. Τη δίνουν ήδη οι αρχηγοί τους, χωρίς ακόμα να έχουν ανέβει στα προεκλογικά μπαλκόνια. Με όρους πρακτικής πολιτικής, όμως, δεν είναι δύσκολο να διαπιστωθεί ότι επί της ουσίας δε διαφωνούν με τον ΣΕΒ. Εχουν μάλιστα αναλάβει συγκεκριμένες υποχρεώσεις.

Η κυβέρνηση Τσίπρα έχει υπογράψει στο Eurogroup ρήτρα μη αναστροφής και συνέχισης των μεταρρυθμίσεων. Δε χρειάζεται να ερμηνεύσουμε τι σημαίνει αυτό, γιατί οι πάντες γνωρίζουν τι περιλαμβάνει ο όρος «μεταρρυθμίσεις» στο μνημονιακό λεξιλόγιο. Ο Μητσοτάκης δε λέει το αντίθετο (αυτό έλειπε).

Η κυβέρνηση Τσίπρα έχει υπογράψει δέσμευση για «πρωτογενή πλεονάσματα» ύψους 3,5% του ΑΕΠ μέχρι και το 2022 και 2,2% του ΑΕΠ από το 2023 μέχρι το 2060. Επομένως, πέρα από τη ρήτρα σε επίπεδο φραστικών διατυπώσεων, έχει υπογραφεί και ρήτρα με συγκεκριμένο, μετρήσιμο περιεχόμενο. Για να υπάρξουν αυτά τα «πρωτογενή πλεονάσματα», επί μια τόσο μεγάλη περίοδο, δεν πρέπει να διαταραχτεί η πολιτική όπως διαμορφώθηκε με τα Μνημόνια και τους εφαρμοστικούς τους νόμους. Αν μια κυβέρνηση δοκιμάσει να αρνηθεί αυτές τις δεσμεύσεις (λέμε τώρα), το χρέος ως δαμόκλειος σπάθη θα της κόψει τη φόρα.

Η καταφυγή στις ελπίδες των εκλογών οδηγεί ακόμα πιο βαθιά στο φαύλο κύκλο των Μνημονίων. Γιατί, πέραν των άλλων, αποτελεί παραδοχή παραίτησης από τον ταξικό διεκδικητικό αγώνα.

ΚΟΝΤΡΕΣ

Πεντοζάλης

Γράφτηκε ότι την επίθεση στις μετοχές των ελληνικών συστημικών τραπεζών (το «σορτάρισμα» στη χρηματιστηριακή αρχό), που οδήγησε στη «μαύρη Τετάρτη» της 3ης του Οκτώβρη, την οργάνωσαν τραπεζικά μονοπώλια όπως η Morgan Stanley, η JP Morgan, η Merrill Lynch και η Bank of America. Η είδηση πρέπει να είναι αληθινή. Δε βγαίνουν στα ξεκούδουνα τέτοιες ειδήσεις. Από την άλλη, μόνο τόσο «χοντροί» κεφαλαιούχοι θα μπορούσαν να κάνουν τέτοια επίθεση, όχι οι τζογαδόροι που περιμένουν να πάρουν καμιά «πληροφορία». Πρόκειται για τους ίδιους ομίλους σε εκπροσώπους των οποίων είχε απευθυνθεί πριν από δυο εβδομάδες στη Νέα Υόρκη ο Τσίπρας αυτοπροσώπως, για να τους καλέσει να έρθουν να επενδύσουν στην Ελλάδα, η οποία είναι πλέον μια χώρα «κανονική», δηλαδή ασφαλής για τα κεφάλαιά τους. Τον άκουσαν, τον πίστεψαν και... ήρθαν να επενδύσουν.

ΥΓ. Πρόκειται για τις ίδιες «αγορές» που σύμφωνα με την προεκλογική δέσμευση του Τσίπρα, θα χόρευαν πεντοζάλη (με τον ίδιο να κάνει τον λυράρη)!

Κύλησε ο τέτζερης

«Η συνεργασία με την κυρία Στεργιοπούλου διεκόπη κατόπιν δικής μου αποφάσεως». Μ' αυτή τη λακωνική (και με εμφανή τη στενοχώρια) δήλωση ανακοίνωσε ο αντιπρόεδρος Μπουμπούκος το χωρισμό του από την «καθηγήτρια» που δίδασκε στο «σχολείο» του (με τον χαρακτηριστικό τίτλο «Ελληνική Αγωγή», ότι «εδώ πριν από δεκατρία εκατομμύρια χρόνια γεννήθηκε ο πρωτάνθρωπος, ο Ελλην ο λευκός, ο εκπρόσωπος της αρίας φυλής».

Είναι προφανές από τη δήλωση του αντιπροέδρου Μπουμπούκου ότι αναγκάστηκε να απολύσει την «καθηγήτρια». Ισως να μην το επέλεξε μόνος του, αλλά να του το διεμήνυσε ο πρόεδρος Κούλης. Κακιά κουβέντα γι' αυτήν δεν είπε, πάντως. Ούτε για την «επιστημονική» διδασκαλία της. Αλλωστε, ως τηλεπλασιέ διαφήμιζε τα βιβλία της. Είναι στενοχωρημένος και για έναν πρόσθετο λόγο. Με το τζέρτζελο που έγινε επλήγη το brandname της «Ελληνικής Αγωγής». Κι εδώ μιλάμε για μπίζνες, για λεφτά.

Δε θ' ασχοληθούμε, βέβαια, με την «επιστημοσύνη» της αποπεμφθείσας, που ανακάλυψε Ελληνες όταν η Ελλάδα δεν υπήρχε ούτε ως γεωγραφικός σχηματισμός. Θα σημειώσουμε, όμως, ότι δεν πρόκειται για μοναδικό φαινόμενο. Ο φασισμός και η ακροδεξιά έχουν στο οπλοστάσιό τους ένα κράμα χυδαίας μεταφυσικής, μυστικισμού, αποκρυφισμού, συνωμοσιολογίας, θρησκοληψίας κτλ. Η ανάπτυξη της ιδιωτικής τηλεόρασης τους έδωσε τη δυνατότητα να κάνουν χρυσές μπίζνες μ' αυτό το υλικό που το πουλάνε με το κιλό. Μετά, για κάποιους από δαύτους ήρθε και η ώρα της αστικής πολιτικής. Ενταγμένοι όλοι στην εθνικοφασιστική Ακροδεξιά. Τυχαίο; Ασφαλώς όχι, όπως δεν είναι τυχαία η μετακίνηση μερικών απ' αυτούς στην «κανονική» Δεξιά.

Ψιλό γαζί

«Δεν γίνεται συζήτηση αν θα πασοκοποιηθεί ο ΣΥΡΙΖΑ ή όχι, αλλά με ποιους κοινωνικούς και πολιτικούς συμμάχους θα μπορέσει στη μετεκλογική περίοδο να σχηματίσει μια βιώσιμη κυβέρνηση που να ανταποκρίνεται προγραμματικά και αποτελεσματικά στις ώριμες και πιεστικές ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας». Μας δουλεύει ο Θοδωρής Δρίτσας (συνέντευξη στα «Νέα», 9.10.18). Δεν υπάρχει στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ που να μην κατηγορεί τη Φώφη και την ηγετική ομάδα των πασόκων, ότι απορρίπτει την προοπτική κυβερνητικής συνεργασίας «αποκλειστικά με τον ΣΥΡΙΖΑ». Φώναξαν ακόμα και τον πρόεδρο των ευρωσοσιαλδημοκρατών να κάνει ομιλία στην Αθήνα υπέρ της συνεργασίας ΚΙΝΑΛ-ΣΥΡΙΖΑ. Κι ο Τσίπρας δεν αφήνει μάζωξη των σοσιαλδημοκρατών ηγετών στην οποία να μη συμμετάσχει.

Ο,τι και να κάνουν οι φορείς της ψευτοαριστερής φλυαρίας τύπου Δρίτσα δεν μπορούν να πείσουν κανέναν για τις προθέσεις τους. Αλήθεια ποιους «κοινωνικούς συμμάχους» έχουν σήμερα (τους

Τακτοποιήσεις

Δυο βδομάδες μετά την αποκάλυψη ότι ο OLAF (η ευρωπαϊκή υπηρεσία για την καταπολέμηση της απάτης) ερευνά καταγγελίες για κακοδιαχείριση κοινοτικών κονδυλίων για τη διαχείριση του Προσφυγικού, δύο βδομάδες μετά από τη μήνυση Καμμένου κατά των υπεύθυνων του «Φιλελεύθερου» και τα όσα τραγελαφικά ακολούθησαν (σ' αυτά δεν συμπεριλαμβάνουμε το πάρτι στην πισίνα του υπουργού, υπό τους ήχους του τραγουδιάρη Τόλη Κιάου), «θυμήθηκε» η εισαγγελέας του Αρείου Πάγου να παραγγείλει στην επικεφαλής της Οικονομικής Εισαγγελίας να διενεργήσει προκαταρκτική εξέταση προκειμένου να διαπιστωθεί η βασιμότητα των καταγγελλόμενων και η τυχόν διάπραξη από συγκεκριμένα πρόσωπα αδικημάτων που διώκονται αυτεπάγγελτα.

Δε χρειάζεται να είναι κανείς ιδιαίτερα καχύποπτος για να αναρωτηθεί αν η ετεροχρονισμένη εισαγγελική παρέμβαση γίνεται για να δοθεί συγχωροχάρτι στα κυβερνητικά στελέχη. Με το Προσφυγικό εμπλέκονται μια σειρά υπηρεσίες, ΜΚΟ, εργολάβοι, προμηθευτές κτλ. Μια στοιχειώδης έρευνα θα χρειαστεί μήνες για να ολοκληρωθεί. Διάστημα ικανό για να γίνουν στο μεταξύ οι εκλογές. Και σ' όποιον μιλάει να δείχνουν τις εισαγγελικές αρχές που πραγματοποιούν έρευνα. Μόνο μη βγάλει κάνα «φασούλι» προτύτερα ο OLAF, οπότε θα τρέχουν και δε θα φτάνουν.

«πολιτικούς συμμάχους» τους ξέρουμε, είναι η Ακροδεξιά του Καμμένου) και ποιους αναζητούν για αύριο; Η αστική τάξη είναι ο μοναδικός κοινωνικός σύμμαχός τους.

«Χρειαζόμαστε όργανα που θα στρατευθούν στη νίκη του ΣΥΡΙΖΑ στις επόμενες εκλογές και στην επανάκαμψη στην ενεργό δράση μελών και στελεχών μας που έχουν αποστασιοποιηθεί», λέει ο Δρίτσας. Και συμπληρώνει: «Ο κόσμος της Αριστεράς χρειάζεται έμπνευση και μια νέα εκκίνηση». Η «έμπνευση» που θα οδηγήσει στη «νέα εκκίνηση» είναι η νίκη στις επόμενες εκλογές! Ομολογουμένως, πολύ... οραματικό αυτό.

Μια ωραία ατμόσφαιρα

«Είναι σωστή η κριτική που ακούγεται ότι κινδυνεύουμε να αντιγράψουμε την πρακτική του ΠΑΣΟΚ με την περιθωριοποίηση του κόμματος. Βλέπετε, πασοκοποίηση δεν είναι να θεωρείς σπουδαία τη Διακήρυξη της 3ης του Σεπτέμβρη, αλλά να αντιγράφεις τις πρακτικές του, για παράδειγμα να χρησιμοποιείς φιλικά ΜΜΕ για να διαβάλεις συντρόφους με τους οποίους δεν συμφωνείς». Τι εννοεί ο... ποιητής (Χριστόφορος Παπαδόπουλος, βουλευτής, στέλεχος της φράξιας των 53+ του ΣΥΡΙΖΑ); Ποιος χρησιμοποίησε, ποιο φιλικό ΜΜΕ, ενάντια σε ποιον σύντροφο; Επειδή στα αστικά κόμματα έχουν συνηθίσει να διεξάγουν το φραξιονιστικό αγώνα με μισόλογα και υπαινιγμούς, να... αποκωδικοποιήσουμε εμείς. Εννοεί ότι ο Παππάς χρησιμοποίησε τη φυλλάδα του Βαξεβάνη για να συκοφαντήσει τον Τσακαλώτο!

Ο Βαξεβάνης δεν έγραψε κάτι για τον Τσακαλώτο. Εγραψε για τον ξάδερφό του που έχει εισπρακτική εταιρία. Γιατί αυτό θεωρείται χτύπημα κατά Τσακαλώτου; Εχουν κάποιου είδους σχέσεις τα ξαδέρφια; Παραπέρα: σε τι ακριβώς διαφωνούν Παππάς και Τσακαλώτος, υπουργοί στην ίδια κυβέρνηση, ώστε ο πρώτος να οργανώνει επιχείρηση διαβολής του δεύτερου;

Δεν περιμένουμε απαντήσεις. Απλά διαπιστώνουμε ότι εκεί στον ΣΥΡΙΖΑ είναι... μια ωραία ατμόσφαιρα. Οταν ένα αστικό κόμμα βαδίζει προς την εκλογική ήττα, βγαίνουν τα μαχαίρια κι αρχίζουν τα... συντροφικά μαχαιρώματα.

Μαχαιρώματα

Εκτός των άλλων, ο Βαξεβάνης έγραψε τα παρακάτω, φωτογραφίζοντας τον Τσακαλώτο:

«Σήμερα όμως η χώρα δεν έχει ανάγκη από διαπραγμάτευση αλλά από πολιτική. Πολιτική που αφορά την καθημερινότητα, το θεσμικό έργο που θα εκσυγχρονίσει τη χώρα, τις επιλογές που πρέπει να γίνουν για να ορθοποδήσει. Απέναντι σε αυτή την απαίτηση υπάρχουν άνθρωποι που συνεχίζουν να αντιλαμβάνονται την πολιτική ως παζάρι περικοπών και διαδικασία συμψηφισμών. Ιδιόμορφα βολεμένοι στον δρόμο που χάραξε η τρόικα, ικανοποιημένοι εξάλλου από τον ρόλο κυρίαρχου που τους έχει αποδώσει στη ζωή των ανθρώπων, είναι ικανοποιημένοι απολαμβάνοντας τη σκιά του δέντρου της εξουσίας χωρίς να τους ενδιαφέρει το δάσος.

Η πολύχρονη διαδικασία των διαπραγματεύσεων δημιούργησε περσόνες και λογικές έξω από τη λογική της κυβέρνησης. Άλλοι επειδή συνήθισαν να τους χτυπάει στην πλάτη η Μέρκελ, άλλοι επειδή θέλουν να καλύψουν την πλάτη τους αναπαράγουν τις λογικές και δυστυχώς τη διακυβέρνηση τρόικας».

Βυζαντινισμοί

Ρώτησαν τον Ιερώνυμο για την κόντρα του με τον Βαρθολομαίο και απάντησε: «Αγαπάμε τον πατριάρχη μας, αγαπάμε το πατριαρχείο μας, το σεβόμαστε, το στηρίζουμε όσο μπορούμε». Είχε και συνέχεια όμως: «Αγαπάμε τον πρωθυπουργό μας, τους πολιτικούς μας όλους, και όπου έχουμε δυνατότητα λόγου βοηθάμε και συμπαραστεκόμαστε». Η κορύφωση ήρθε απνευστί: «Ολους αυτούς (σ.σ. δηλαδή, πατριάρχη, πρωθυπουργό, πολιτικούς) τους αγαπάμε και τους σεβόμαστε, αλλά θα πρέπει να υπογραμμίσουμε ότι αγαπάμε πιο πολύ απ' όλους την Εκκλησία και την πατρίδα». Οπου «Εκκλησία και πατρίδα» διαβάστε «την πάρτη μας». Και να σκεφτεί κανείς ότι η νέα... πνευματική κόντρα (που είχε σαν αποτέλεσμα να ρίξει ο Ιερώνυμος πόρτα στον Βαρθολομαίο, την προηγούμενη βδομάδα που αυτός επισκέφτηκε την Αθήνα, έχει ως επίδικο μια εκκλησιά στο κτήμα Προμπονά! Πού να μην αγαπιόντουσαν κιόλας...

Strange fruit

Ονομα δανεισμένο από την ιστορία της σοβιετικής διαστημικής: «Σπούτνικ». Κομματικό κατά τα άλλα το φεστιβάλ: ΣΥΡΙΖΑ και ξερό ψωμί. Ευκαιρία για όλους να κάνουν την περατζάδα τους, ντυμένοι «κάζουαλ». Από Δούρου μέχρι Τσίπρα. Και όλους τους συριζαίους υπουργούς (όχι ο Καμμένος δεν πήγε). Και βέβαια, ευκαιρία για φωτογραφίες, τις οποίες ανέβασαν μετά τα επιτελεία στα «κοινωνικά Μέσα». Κατά προτίμηση με παιδιά (η προσωποποίηση της αθωότητας) και μετανάστες με σκούρο χρώμα (προσπάθεια απενοχοποίησης από την αντιμεταναστευτική κατασταλτική πολιτική που εφαρμόζει η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ-ΝΕΛ). Strange fruit, όπως τραγουδούσε η μεγάλη Μπίλι Χολιντέι (αναφορά στους λιντσαρισμένους μαύρους που οι φασίστες της Κου-Κλουξ-Κλαν κρεμούσαν από τα δέντρα).

Αμερικανοδουλεία κοπής ΣΥΡΙΖΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

Πεντάγωνο. Πριν δούμε τι είπε ο Καμμένος, ας δούμε την επίσημη ανακοίνωση του αμερικάνικου υπουργείου Πολέμου από την εκπρόσωπο Τύπου Ντάνα Γουάιτ:

«Ο υπουργός Αμυνας Τζέιμς Ν. Μάτις συναντήθηκε σήμερα στο Πεντάγωνο με τον έλληνα υπουργό Αμυνας Παναγιώτη Καμμένο για να επαναβεβαιώσουν τη μακρά αμυντική σχέση μεταξύ των ΗΠΑ και της Ελλάδας. Ο υπουργός ευχαρίστηκε τον υπουργό Καμμένο για τη συνεχιζόμενη υποστήριξη της χώρας του στην αμερικάνικη βάση της Σούδας, ένα κρίσιμο σημείο επιμελητείας.

Ο υπουργός Μάτις επαίνεσε επίσης τον υπουργό Καμμένο για τη δέσμευση της Ελλάδας στις αμυντικές δαπάνες του 2% και την πρόσφατη υπογραφή της συμφωνίας αναβάθμισης των F-16 ύψους 1,5 δισ. δολαρίων.

Επίσης, ευχαρίστησε τον έλληνα υπουργό Αμυνας για τις πρόσφατες ενέργειες της χώρας του να πολεμήσει τις ρωσικές κακόβουλες ενέργειες στην περιοχή και οι δύο συμφώνησαν να συνεχίσουν να κρατούν τη Ρωσία υπόλογη».

Οπως βλέπουμε, η αμερικάνικη ανακοίνωση στέκεται κυρίως σε πολιτικά ζητήματα ειδικού αμερικάνικου ενδιαφέροντος. Η αναφορά στο 2% για τις πολεμικές δαπάνες είναι μια «εμμονή» των Αμερικανών, που πιέζουν τους άλλους νατοϊκούς ιμπεριαλιστές (είναι γνωστή η κόντρα Τραμπ-Μέρκελ). Η αναφορά στις «ρωσικές κακόβουλες ενέργειες» υπηρετεί την αμερικάνικη στρατηγική στα Βαλκάνια. Οσο για την αναβάθμιση των F-16, θυμόμαστε πολύ καλά τη μεγάλη σημασία που της έδωσε ο ίδιος ο Τραμπ, όταν δέχτηκε τον Τσίπρα στο Λευκό Οίκο. Είναι προπαγάνδα για τους Αμερικανούς, στους οποίους ο Τραμπ τάζει δουλειές.

Σε ό,τι αφορά τις βάσεις στην Ελλάδα, το Πεντάγωνο έκανε αναφορά μόνο στη Σούδα και στη σημασία της. Δε θέλησε να ανοιχτεί περισσότερο, μολονότι είναι γνωστό (το έχει πει και ο Πάιατ) ότι βρίσκονται σε εξέλιξη συγκεκριμένα αμερικάνικα σχέδια για τη μόνιμη χρησιμοποίηση ελληνικών στρατιωτικών εγκαταστάσεων, κυρίως αεροπορικών. Ο Καμμένος, όμως, υπήρξε ασυγκράτητος. Βγήκε και διακήρυξε «ό,τι θέλετε, φίλοι Αμερικανοί». Κι επειδή είναι γνωστό πως ο χειρισμός της γλώσσας δεν είναι από τα δυνατά του σημεία, φρόντισε στη δήλωσή του (πριν δεχτεί ερωτήσεις) να πει τα πράγματα ως έχουν: *«Οι ΗΠΑ, με αυτή τη σχέση εμπιστοσύνης που πλέον έχουν χτίσει με τις ελληνικές Ενοπλες Δυνάμεις, την ελληνική κυβέρνηση και τον ελληνικό λαό* ***έχουν αναθέσει*** *ουσιαστικά στην Ελλάδα το ρόλο του κέντρου του άξονα σταθερότητας προς τα νότια με την Κύπρο και το Ισραήλ, αλλά και χώρες της Μέσης Ανατολής, όπως η Αίγυπτος, η Ιορδανία, τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, ο Λίβανος και άλλες, αλλά και προς τα βόρεια με την Αλβανία, τη Βουλγαρία, τη Σερβία – χώρα που δεν είναι μέλος του ΝΑΤΟ – και την ΠΓΔΜ».* Ετσι ακριβώς: «έχουν αναθέσει»! Οι Αμερικάνοι είναι τα αφεντικά και η αστική Ελλάδα ο υπεργολάβος που του αναθέτουν συγκεκριμένες δουλειές!

Λίγο πριν τη δήλωση... εργολαβίας, ο Καμμένος είχε αναφερθεί στην «πάρα πολύ στενή συνεργασία στον αμυντικό τομέα», σε «προγράμματα όπως αυτά της αναβάθμισης των F16 και των P-3 Orion», αλλά και σε «δωρεάν στρατιωτική βοήθεια σε πολύ σημαντικό υλικό, όπως αυτή των Chinook, των Kiowa και **άλλων μέσων που δεν είναι ανακοινώσιμα**», που «έχουμε δεχτεί από τις ΗΠΑ». Ποια είναι τα «μη ανακοινώσιμα μέσα»; Ρητορικό είναι, φυσικά, το ερώτημα. «**Είμαι ιδιαίτερα ικανοποιημένος** για την υποστήριξη των ΗΠΑ σε αυτές τις δύσκολες στιγμές», είπε ο Καμμένος, ένας από αυτούς που λοιδορούσαν τον Σημίτη για εκείνο το «ευχαριστώ την κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών».

Οταν ρωτήθηκε αν ζητήθηκε κάτι συγκεκριμένο από τους Αμερικανούς, ο Καμμένος δεν είχε πρόβλημα να απαντήσει: *«Συζητήθηκαν πολλά θέματα τα οποία* ***δεν είναι ανακοινώσιμα****. Σε γενικό πλαίσιο σας λέω ότι αυτά τα οποία είχαμε σχεδιάσει προχωρούν πολύ πιο γρήγορα και παράλληλα σχεδιάζουμε και καινούργιες συνεργασίες».* Κι όταν ζητήθηκε το σχόλιό του για τον Μάτις, που «άφησε για πρώτη φορά ανοιχτό ως ενδεχόμενο την πιθανότητα για νέα στρατιωτική βάση στην Ελλάδα και έριξε το μπαλάκι στην ελληνική κυβέρνηση», πάλι δεν είχε πρόβλημα να απαντήσει: *«Υπάρχουν δομές, οι οποίες θα ήταν πολύ ενδιαφέρον για την Ελλάδα να έρθουν κοντά μας. Μην ξεχνάμε ότι έχουμε μπει πλέον σε μία περίοδο που έχουμε νέα είδη απειλών, υπάρχει ο κυβερνοπόλεμος, οι δορυφορικές πληροφορίες, πάρα πολλά νέα μέσα τα οποία έχουν αναπτύξει οι ΗΠΑ και με την παρουσία τους στην Ελλάδα θα μπορούν να μας βοηθήσουν πάρα πολύ και στη δική μας αμυντική πολιτική».*

«Ανοίξαμε και σας περιμένουμε»! Αυτό είναι το μήνυμα που εξέπεμψε ο Καμμένος από αμερικανικού εδάφους. Είναι γνωστό, άλλωστε ότι ο ίδιος έχει προτείνει από το 2015 στους Αμερικάνους να φτιάξουν αεροπορική βάση στην Κάρπαθο. Διότι το «δόγμα Καμμένου» είναι πως όσο πιο πολύ «αμερικανοποιηθεί» η Ελλάδα τόσο πιο πολύ θα θωρακιστεί έναντι της Τουρκίας.

Ο Καμμένος είπε όσα είπε, όχι ως Καμμένος, αλλά ως υπουργός Αμυνας της κυβέρνησης Τσίπρα. Οι συριζαίοι ενοχλήθηκαν για προπαγανδιστικούς και μόνο λόγους. Ενοχλήθηκαν από το ύφος του Καμμένου και όχι από την ουσία των όσων είπε. Επί της ουσίας δεν έχουν καμιά διαφωνία. Δεν είναι ο Τσίπρας που έγλειφε με τον πιο αηδιαστικό τρόπο τον Τραμπ; Δεν είναι η κυβέρνηση Τσίπρα που οργάνωσε το «έτος ΗΠΑ» στη ΔΕΘ; Δεν είναι ο Τσίπρας που δήλωσε ότι οι σχέσεις Ελλάδας-ΗΠΑ είναι καλύτερες από κάθε άλλη περίοδο; Δεν είναι ο Τσίπρας που παρουσιάζει τον ασφυκτικό εναγκαλισμό με τους ναζι-σιωνιστές του Ισραήλ και με τη ματοβαμμένη δικτατορία της Αιγύπτου, ως στρατηγική συμμαχία που προωθεί την ασφάλεια και την ειρήνη; Τουλάχιστον ο Καμμένος λέει ότι «μας το έχουν αναθέσει» οι Αμερικανοί.

Τις νέες στρατιωτικές βάσεις στους Αμερικανούς δεν τις έταξε ο Καμμένος στον Μάτις. Τις έχει δώσει η κυβέρνηση με τον πιο επίσημο τρόπο (αλλά στα μουλωχτά για τον ελληνικό λαό). Στη Λάρισα σταθμεύουν ήδη και επιχειρούν σε καθημερινή βάση τα αμερικάνικα UAV MQ-9 Reaper (μη επανδρωμένα), ενώ αναμένονται και ιπτάμενα τάνκερ. Στο αεροδρόμιο του Στεφανοβίκειου στη Μαγνησία αναμένονται αμερικάνικα ελικόπτερα. Το ίδιο έγινε στην Αλεξανδρούπολη με τα Black Hawk. Υπάρχει σχέδιο για εγκατάσταση F-22 και F-35 στην Ανδραβίδα και στο Ακτιο. Ο στρατηγός Ντάντφορντ, που ήρθε στο Σεπτέμβρη στην Αθήνα για να κανονίσει τα επιχειρησιακά, το είχε δηλώσει: *«Η Ελλάδα είναι επίσης ανοιχτή στην επέκταση των ευκαιριών εκπαίδευσης για τις δυνάμεις μας που σταθμεύουν στην Ευρώπη, ιδιαίτερα για τις μονάδες του αμερικανικού στρατού, για να κάνουν εκπαίδευση με ελικόπτερα».*

Εχουμε, λοιπόν, να κάνουμε με μια ανοιχτά και απροκάλυπτα αμερικανόδουλη κυβέρνηση. Κι αυτή είναι κυβέρνηση Τσίπρα-ΣΥΡΙΖΑ (με τσόντα Καμμένο-ΑΝΕΛ).

Ο Σαββίδης είναι το σαμάρι...

Το δημοσίευμα των «New York Times» για τον Σαββίδη, κάθε άλλο παρά τυχαίο είναι. Η επιλογή της συγκεκριμένης εφημερίδας (που κάθε άλλο παρά φιλική προς τον Τραμπ είναι) επίσης δεν είναι τυχαία. Το μήνυμα ήταν πως σ' αυτά τα ζητήματα δεν υπάρχουν Ρεπουμπλικανοί και Δημοκρατικοί, δεν υπάρχει Τραμπ και «βαθύ κράτος», αλλά υπάρχει η ενιαία αμερικάνικη ιμπεριαλιστική εξωτερική πολιτική.

Δεν είναι τυχαίο, επίσης, το γεγονός ότι το δημοσίευμα είδε το φως της δημοσιότητας τη μέρα που ο Καμμένος έκανε επίσημες συναντήσεις στις ΗΠΑ. Είναι γνωστές οι στενές σχέσεις του Καμμένου με τον Σαββίδη, καθώς ο Σαββίδης «τροφοδοτούσε» το εθνικοφασιστικό κύμα στη Βόρεια Ελλάδα, από το οποίο φιλοδοξεί να αντλήσει ψήφους και να πετύχει την κοινοβουλευτική του διάσωση ο Καμμένος. Οπως δεν ήταν τυχαία η ακροτελεύτεια παράγραφος στο επίσημο ανακοινωθέν του Πενταγώνου για τη συνάντηση Μάτις-Καμμένου: *«Και οι δύο συμφώνησαν να συνεχίσουν να κρατούν τη Ρωσία υπόλογη».* Περιττεύει να πούμε ότι ο Καμμένος δεν έχει καμιά αρμοδιότητα σ' αυτόν τον τομέα. Δεν προΐσταται των μυστικών υπηρεσιών, ούτε του υπουργείου Εξωτερικών.

Το Μαξίμου έσπευσε να πει ανεπίσημα (μέσω «κυβερνητικών πηγών») ότι «η ελληνική κυβέρνηση ουδέποτε έχει λάβει τα στοιχεία που επικαλείται το δημοσίευμα των ΝΥΤ». Τι έλεγε το δημοσίευμα; Οτι αμερικάνοι πράκτορες παρακολουθούσαν τον Σαββίδη, τον έκαναν «τσακωτό» να «εργάζεται υπέρ της Ρωσίας, προσπαθώντας να υπονομεύσει τη συμφωνία Ελλάδας-Μακεδονίας» και έτσι έφτασαν και στους ρώσους διπλωμάτες που απελάθηκαν ως κατάσκοποι. «Οι ΗΠΑ θεωρούν τις πληροφορίες για τον κ. Σαββίδη και την απέλαση των διπλωματών ως μια σπάνια νίκη κατά των ρωσικών εκστρατειών παραπληροφόρησης στην Ευρώπη και τις Ηνωμένες Πολιτείες», τόνιζε το δημοσίευμα.

Οπως αντιλαμβάνεστε, το ταξίδι του Τσίπρα στη Μόσχα τον επόμενο μήνα, για το οποίο τόσο κόπο κατέβαλε το Μαξίμου και το υπουργείο Εξωτερικών, έχει ήδη υπονομευτεί. Γι' αυτό και οι συριζαίοι έβγαζαν καπνούς από τ' αυτιά, ρίχνοντας μέρος της ευθύνης στον Καμμένο. Φυσικά, ο Σαββίδης, που έσπευσε επίσης να κάνει τις δικές του διαψεύσεις, είναι απλώς το σαμάρι. Ο γάιδαρος είναι ο ρωσικός ιμπεριαλισμός, τον οποίο οι Αμερικανοί θέλουν να εξοβελίσουν εντελώς από τα Βαλκάνια και γι' αυτό χρησιμοποιούν τους Τσιπροκαμμένους ως απλά εργαλεία τους.

Δεν έχει δράκο το παραμύθι με τη διεκδίκηση των γερμανικών επανορθώσεων

Οεκάστοτε πρόεδρος της Γερμανίας είναι (για να παραφράσουμε τον μακαρίτη Θανάση Κανελλόπουλο) το αποσμητικό στην τουαλέτα της καγκελαρίας. Χωρίς καμιά εκτελεστική αρμοδιότητα, περιορίζεται σε ταξίδια δημόσιων σχέσεων, με τις οποίες προσπαθεί να ωραιοποιήσει την εικόνα του γερμανικού ιμπεριαλισμού. Στο πλαίσιο των καθηκόντων του είναι ν' ακούει υπομονετικά και κάθε «παπάρα» που του λένε οι... «φύλαρχοι» για να ικανοποιήσουν δικές τους πολιτικές ανάγκες. Τ' ακούει, χαμογελάει συγκαταβατικά, λέει δυο-τρεις γενικότητες και φεύγει έχοντας ξεχάσει ό,τι άκουσε.

Ο Φρανκ Βάλτερ Σταϊνμάιερ δεν είναι πρωτάρης. Ηγετικό στέλεχος της σοσιαλδημοκρατίας, έχει φάει την πολιτική με το κουτάλι. Την τελευταία φορά που ήρθε στην Ελλάδα, αρχές Δεκέμβρη του 2016, ήταν ακόμα υπουργός των Εξωτερικών. Στη δήλωση που έκανε on camera ο Τσίπρας, καθώς τον υποδεχόταν στο Μαξίμου, δεν είπε λέξη για γερμανικές επανορθώσεις. Κάτι τέτοια δεν τα σηκώνει η ιμπεριαλιστική γερμανική διπλωματία. Αν έλεγε κάτι ο Τσίπρας, θα έπρεπε να απαντήσει ο Σταϊνμάιερ (είναι γνωστό ότι οι δηλώσεις που θα γίνουν σε τέτοιες συναντήσεις συμφωνούνται προηγουμένως σε διπλωματικό επίπεδο). Όμως, στο δελτίο Τύπου που εξέδωσε το πρωθυπουργικό γραφείο, υπήρχε μια σύντομη τελευταία παράγραφος που ανέφερε: «*Τέλος, ο Πρωθυπουργός έθεσε για μια ακόμη φορά το ζήτημα των επανορθώσεων και του αναγκαστικού κατοχικού δανείου*».

Γράφαμε τότε, ότι δεν είμαστε καθόλου σίγουροι ότι ο Τσίπρας έθεσε τέτοιο ζήτημα στον γερμανό ΥΠΕΞ. Κι αν του το έθεσε, είναι σίγουρο ότι ο Σταϊνμάιερ θα του απάντησε επαναλαμβάνοντας την πάγια γερμανική θέση. Τη θέση που ο εκπρόσωπος της καγκελαρίας Στέφαν Ζάιμπερτ επανέλαβε, μια μέρα πριν ο Σταϊνμάιερ επισκεφτεί την Ελλάδα ως πρόεδρος της Δημοκρατίας πλέον. «*Η θέση της γερμανικής κυβέρνησης στο ζήτημα των πολεμικών επανορθώσεων δεν άλλαξε*», είπε ο Ζάιμπερτ, φροντίζοντας να διευκρινίσει ότι «*δεν υπάρχει συγκεκριμένο αίτημα από την ελληνική κυβέρνηση*». Θα μπορούσε να συμπληρώσει ότι το μόνο αίτημα που υπάρχει ανεπίσημα από την ελληνική κυβέρνηση είναι να συναινέσει η γερμανική κυβέρνηση στη μη περικοπή των συντάξεων από 1.1.2019, όμως οι έμπειροι κυβερνητικοί εκπρόσωποι ξέρουν πού να σταματούν.

Ο εκπρόσωπος της καγκελαρίας πήρε εντολή να κόψει τη φόρα των ελλήνων «φυλάρχων», που άφηναν να διαρρεύσει ότι θα θέσουν μετ' επιτάσεως στον Σταϊνμάιερ ζήτημα γερμανικών επανορθώσεων. Και πέτυχε το στόχο του. «Οι κώλοι έσφιξαν» κατά το κοινώς λεγόμενο. Ο Τσίπρας, αφού έγλειψε αηδιαστικά τον Σταϊνμάιερ («θερμός φίλος της Ελλάδας και του ελληνικού λαού»!) και τόνισε ότι η επίσκεψή του «μπορεί να αποτελέσει και μια αφορμή για μία νέα αρχή στις ελληνογερμανικές σχέσεις. Να αφήσουμε πίσω μας τις δύσκολες στιγμές που περάσαμε τα προηγούμενα οκτώ χρόνια, να αφήσουμε πίσω μας, εκατέρωθεν, στερεότυπα που δηλητηριάζουν τις σχέσεις μας», άφησε και έναν αόριστο υπαινιγμό στο τέλος: «*Αυτό, βεβαίως, δεν σημαίνει ότι πρέπει να ξεχάσουμε ή να κρύψουμε κάτω από το χαλί όποιες διαφορές έρχονται από το μακρινό παρελθόν. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει, όποιες διαφορές έχουμε, να ορίσουμε από κοινού, και με αλληλοσεβασμό και αλληλοεκτίμηση, το πεδίο επίλυσής τους, με βάση πάντοτε το Διεθνές Δίκαιο, που όλοι σεβόμαστε*». Δεν υπάρχει μέλος της γερμανικής πολιτικής ηγεσίας που να διαφωνεί. Αλλωστε, οι γερμανοί ιμπεριαλιστές υποστηρίζουν πάγια ότι έχουν λύσει το ζήτημα των πολεμικών επανορθώσεων και του κατοχικού δανείου με βάση το Διεθνές Δίκαιο και γι' αυτό δε χρωστούν δεκάρα!

Επειδή θ' ακούσουμε διάφορα το επόμενο διάστημα, κυρίως από πλευράς Βούτση και Βουλής (το ζήτημα των γερμανικών επανορθώσεων εξακολουθεί να «πουλάει» προεκλογικά, έστω και λιγότερο σε σχέση με τα πρώτα μνημονιακά χρόνια, όταν τη χώρα σάρωνε ένα κύμα αντιγερμανισμού), να θυμίσουμε ότι το θέμα το έχει κλείσει ο ίδιος ο Τσίπρας, στην πρώτη επίσκεψή του στο Βερολίνο ως πρωθυπουργός.

Ηταν Μάρτης του 2015. Στις 10 εκείνου του μήνα η Κωνσταντοπούλου οργάνωσε στη Βουλή συζήτηση-φιέστα για τις γερμανικές επανορθώσεις. Πήρε το λόγο και ο Τσίπρας για να πει: «*θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι η ελληνική κυβέρνηση θα εργαστεί ώστε να τηρηθούν όλες οι ανεκπλήρωτες υποχρεώσεις προς την Ελλάδα και τον ελληνικό λαό. Και όπως εμείς δεσμευόμαστε να τηρήσουμε τις υποχρεώσεις μας έτσι οφείλουν να πράξουν και όλες οι πλευρές (...) Η νέα ελληνική κυβέρνηση θα στηρίξει πραγματικά και με όλες της τις δυνάμεις, την πρωτοβουλία για την ανασύσταση, ανασυγκρότηση και αναβάθμιση της Επιτροπής για την Δικεδίκηση των γερμανικών οφειλών προς την Ελλάδα. Θα την στηρίξουμε αληθινά και ουσιαστικά και όχι για επικοινωνιακούς λόγους. (...) Να δικαιώσουν αυτό το ανεκπλήρωτο ηθικό αλλά* ***και υλικό*** *ιστορικό χρέος*».

Δέκα μέρες αργότερα βρέθηκε στο Βερολίνο. Κι εκεί, μπροστά στη Μέρκελ, δήλωσε στην εισαγωγική του κιόλας ομιλία: «*Το θέμα του κατοχικού δανείου και των γερμανικών επανορθώσεων δεν είναι για μας ένα ζήτημα που αφορά πρωτίστως, μια υλική διεκδίκηση. Είναι ένα* ***ηθικό πρωτίστως*** *θέμα και πιστεύω ότι πρέπει να εργαστούμε οι δύο χώρες προκειμένου να αντιμετωπίσουμε αυτό το* ***ηθικό θέμα****, που δεν αφορά μόνο την Ελλάδα, αφορά και τον ελληνικό και το γερμανικό λαό*». Κι όταν δημοσιογράφος του Γερμανικού Πρακτορείου Ειδήσεων έθεσε σχετική ερώτηση, ο Τσίπρας επανέλαβε την κωλοτούμπα με πιο θεαματικό τρόπο: «*Θέλω να επαναλάβω ότι αυτή η πρωτοβουλία για την ανάδειξη εκ νέου του αιτήματος για πολεμικές επανορθώσεις και του θέματος του αναγκαστικού δανείου δεν είναι κάτι καινούριο, έγινε και από την προηγούμενη κυβέρνηση και* ***δεν αφορά κάποια υλική διεκδίκηση*** *(...) Είναι ένα διμερές ζήτημα ξεχωριστό που για εμάς έχει* ***πρωτίστως ηθική και όχι υλική αξία****. Οι παρανοήσεις όμως πολλές φορές δημιουργούν στερεότυπα που πρέπει να σπάσουμε*»! «*Εχουμε ήδη πει και αυτό επαναλαμβάνω, ότι η Γερμανία θεωρεί πως το θέμα των επανορθώσεων από πολιτικής και νομικής πλευράς έχει ολοκληρωθεί*», σχολίασε λακωνικότατα και σαφέστατα η Μέρκελ, μπροστά στον Τσίπρα που δεν είπε λέξη.

Το «ηθικό ζήτημα» λύθηκε και καμάρωνε γι' αυτό ο ΣΥΡΙΖΑ στο πρόγραμμα που έφτιαξε για τις εκλογές του Σεπτέμβρη 2015: «*Στον τομέα της νέας γενιάς προωθήθηκε η ίδρυση του Ελληνο-γερμανικού Ιδρύματος Νεολαίας (σχολικές και εξωσχολικές ανταλλαγές, πολιτιστικές και άλλες συνεργασίες) σε συνεργασία με το Ομοσπονδιακό Υπουργείο Οικογένειας, Νεότητας, Γυναικών και Τρίτης Ηλικίας της Γερμανίας στη βάση της αρχής της ισοτιμίας*». Πρόκειται για την «προσφορά» που έκανε η Μέρκελ, σε αντάλλαγμα της δήλωσης του Τσίπρα στο Βερολίνο ότι το ζήτημα των επανορθώσεων για τα ναζιστικά εγκλήματα και καταστροφές έχει μόνο... ηθική σημασία.

ΥΓ. Κάποιος να πει στον Τσίπρα ότι το momentum δεν έχει σχέση με το moment. Δεν είναι η «συγκυρία», αλλά η «ορμή». Για να μη λέει «σε αυτό το momentum το ιδιαίτερο», όπως είπε υποδεχόμενος τον γερμανό πρόεδρο!

Τώρα επιτίθενται στην πρόεδρο και στο δικαστήριο

Σε απελπισία οι νεοναζιστές δολοφόνοι

Καθώς συνειδητοποίησαν πλέον ότι οδεύουν προς καταδίκη, ο φίρερ της ΧΑ και τα στελέχη της απαξιώνουν συστηματικά, με επιδεικτικό τρόπο, την πρόεδρο Μ. Λεπενιώτη και όλο το δικαστήριο. Οπως έχουμε δείξει, ο φίρερ και τα ηγετικά στελέχη της ΧΑ, προκειμένου να χτίσουν το ελαφρυντικό της ειλικρινούς μεταμέλειας για την απροκάλυπτη φασιστική και εγκληματική δράση τους εφαρμόζουν μια συγκεκριμένη τακτική.

◆ Πρώτον, στις απολογίες τους στην προδικασία αποκήρυξαν –σε υψηλούς τόνους- τη βία «απ' όπου και αν προέρχεται».

◆ Δεύτερον, όπου βρεθούν κι όπου σταθούν εκτός δικαστηρίου, ισχυρίζονται ψευδώς ότι δεν υπάρχουν ενοχοποιητικά στοιχεία σε βάρος του αρχηγού και των βουλευτών. Η συγκεκριμένη ομάδα κατηγορούμενων νεοναζιστών (φίρερ και βουλευτές) είναι 18. Οι υπόλοιποι κατηγορούμενοι, μέλη και στελέχη του νεοναζιστικού μορφώματος, είναι 51. Αυτούς, λοιπόν, ο φίρερ και τα υπόλοιπα ηγετικά στελέχη της ΧΑ τους έχουν «πετάξει στα σκυλιά». Αδιαφορούν για την καταδίκη τους, αρκεί να πέσουν στα μαλακά οι ίδιοι. Μιλώντας με νομικούς όρους, επιδιώκουν να τους δοθεί το ελαφρυντικό της ειλικρινούς μεταμέλειας μετά τις πράξεις για τις οποίες κατηγορούνται.

◆ Τρίτον, οι συνήγοροί τους (στη συντριπτική τους πλειοψηφία είναι είτε στελέχη είτε επιστημονικοί συνεργάτες της ΧΑ), που είναι αυτοί που ξεδιπλώνουν την υπερασπιστική γραμμή που χαράσσεται από τον φίρερ και από τον αδελφό του, λογοκρίνουν τις ναζιστικές θέσεις του φίρερ, όπως αυτές έχουν καταγραφεί στα αναγνωστέα έγγραφα. Θέσεις που όχι μόνο επιβεβαιώνουν το ναζιστικό ιδεολογικό χαρακτήρα της Χρυσής Αυγής, αλλά επιβεβαιώνουν και τον εγκληματικό χαρακτήρα της δράσης του νεοναζιστικού μορφώματος και των ταγμάτων εφόδου του. Είναι χαρακτηριστικό οι ύμνοι προς τον εθνικοσοσιαλισμό και τη δράση των ναζιστών κατακτητών στην Ελλάδα, όπως και η δήλωση του φίρερ ότι, αν ζούσε στη Γερμανία εκείνη την εποχή, θα ήταν ενταγμένος στο Ναζιστικό Κόμμα. Χαρακτηριστική είναι ακόμα η... νοσταλγική αποκάλυψη του φίρερ στη Σπάρτη, ότι ο πατέρας του ήταν Χίτης και ότι αυτό το θεωρούσε οικογενειακό τίτλο τιμής.

Κατά τη διαδικασία των Αναγνωστέων Εγγράφων, οι συνήγοροι υπεράσπισης υπέβαλαν ενστάσεις, για λογαριασμό ιδιαίτερα του φίρερ, ζητώντας να μην προβληθούν βίντεο που κατασχέθηκαν στα σπίτια των νεοναζιστών (τα βίντεο αυτά ήταν μαζί με τις Εκθέσεις Εργαστηριακής Πραγματογνωμοσύνης, που είχαν ήδη αναγνωστεί). Υπέβαλαν επίσης ένσταση να μην αναγνωστούν τα Αναγνωστέα Εγγραφα 254 και 255, που συμπεριλάμβαναν το καταστατικό της ΧΑ και το ιδεολογικό της μανιφέστο-όμνο στον εθνικοσοσιαλισμό και στην Αρχή του Αρχηγού. Η εισαγγελέας της έδρας πρότεινε και το δικαστήριο αποφάσισε να απορρίψει αυτές τις ενστάσεις, με ένα σκεπτικό με ευρύτερες διαστάσεις.

Αυτές οι αποφάσεις του δικαστηρίου θορύβησαν πάρα πολύ τους συνηγόρους υπεράσπισης που μετέφεραν τον πανικό τους στον φίρερ. Κι αυτός, έδωσε το εναρκτήριο λάκτισμα για να ξεκινήσει η απαξίωση της προέδρου και του δικαστηρίου, με ένα άρθρο που είχε τίτλο «Η δίκη του Σωκράτη» (δημοσιεύτηκε στην ηλεκτρονική έκδοση της εφημερίδας των νεοναζιστών στις 19 Σεπτέμβρη και υπογράφεται μεν από κάποιον Κ. Αλεξανδράκη, αλλά είναι γνωστό ότι και στην έντυπη και στην ηλεκτρονική έκδοση της νεοναζιστικής φυλλάδας δε δημοσιεύεται τίποτα αν δεν το έχει γράψει ή δεν το έχει εγκρίνει ο φίρερ).

Δύο είναι οι κεντρικές ιδέες αυτού του άρθρου:

◆ Πρώτον, η δημόσια παραδοχή -για πρώτη φορά- ότι οι νεοναζιστές θα καταδικαστούν: φτάνουν στο σημείο να παραλληλίζουν τη δίκη τους με τη δίκη του Σωκράτη και να λένε ότι στο τέλος θα δικαιωθούν, όπως ο Σωκράτης! Παλαιότερα, στελέχη τους ισχυρίζονταν ότι αυτή η δίκη είναι πολιτική και δίκη σκοπιμότητας και ότι θα αθωωθούν γιατί δεν υπάρχουν στοιχεία. Οταν λέγονταν αυτά, η ακροαματική διαδικασία δεν είχε μπει ακόμα στη φάση των Αναγνωστέων Εγγράφων.

◆ Δεύτερον, για πρώτη φορά βάλλονται δημόσια από τους χρυσαυγίτες νεοναζιστές η πρόεδρος και το δικαστήριο. Παλαιότερα την είχε απαξιώσει ο Ν. Μίχος, αλλά αυτός τότε είχε αποχωρήσει από τη ΧΑ. Εκανε την απαξιωτική για την πρόεδρο δήλωση στις 13 Νοέμβρη του 2017, ενώ είχε αποχωρήσει από τη ΧΑ στις 26 Σεπτέμβρη της ίδιας χρονιάς. Την περίοδο που κατέθεταν στο δικαστήριο οι προστατευόμενοι μάρτυρες, ο Μίχος έλεγε για την πρόεδρο: «*Και αυτή η Πρόεδρος, αντί να ντρέπεται που κάθεται στο έδρανο επάνω που κάθεται και να εξετάζει τους μάρτυρες και δεν έχει διακόψει τη δίκη...*».

Στην... παραβολή «Η δίκη του Σωκράτη» (http://www.xryshaygh.com/enimerosi/view/h-dikh-tou-swkrath), εμμένως πλην σαφώς, γίνεται απαξίωση της προέδρου και του δικαστηρίου, που είχαν απορρίψει την ένσταση που υπέβαλε μόνον ο φίρερ, ζητώντας να μην αναγνωστεί το Αναγνωστέο Εγγραφο 254, που περιελάμβανε και το καταστατικό της ΧΑ, το οποίο είχαν στείλει στον δημοσιογράφο Δ. Ψαρρά τη δεκαετία του '80. Ιδού ένα χαρακτηριστικό απόσπασμα:

«*Ενδεικτικά θα αναφέρουμε μόνο την βράβευση του πρωθυπουργού Αντώνη Σαμαρά από το Ευρωπαϊκό Εβραϊκό Συμβούλιο για αυτή την σκευωρία, αλλά και τις* ***μισθολογικές υποσχέσεις του υπουργού δικαιοσύνης ως αντάλλαγμα για την μέχρι τούδε δικαστική συμμετοχή στην απάτη****, όπως αυτή αποτυπώθηκε με την* ***πλήρη αποδοχή ενός ψευδεπίγραφου δήθεν καταστατικού****, την διαρροή υλικού της δικογραφίας στα κανάλια, την* ***άρνηση δίωξης ή έστω απόρριψης των ψευδομαρτύρων*** *όταν αποκαλύπτονται τα ψέματά τους, το γεγονός ότι* ***άνθρωποι του νόμου δεν αισθάνθηκαν αισχύνη*** *παραθέτοντας ιδεολογικά επιχειρήματα στις αιτήσεις αποφυλακίσεων του Αρχηγού μας και του Χρήστου Παππά και πολλά άλλα που η απαρίθμησή τους θα ήταν εξόχως χρονοβόρα*».

Η αιχμή δε στρέφεται μόνο κατά των δικαστών και του αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου που έκριναν ως γνήσιο το καταστατικό της ΧΑ και δέχτηκαν να καλέσουν ως μάρτυρες τους πέντε προστατευόμενους μάρτυρες (είχαν περάσει για ένα χρονικό διάστημα από τη ΧΑ και είχαν πέσει στην αντίληψή τους, άμεσα ή έμμεσα, διάφορα ενοχοποιητικά στοιχεία σε βάρος των νεοναζιστών). Στρέφεται και κατά της προέδρου και του δικαστηρίου, που αποφάσισαν να εξεταστούν οι πέντε προστατευόμενοι μάρτυρες και να αναγνωστούν τα Αναγνωστέα Εγγραφα 254 και 255 (και όχι μόνο). Οι νεοναζιστές φτάνουν στο έσχατο σημείο απελπισίας, όταν προσπαθούν να πείσουν τους οπαδούς τους ότι οι δικαστές «συμμετέχουν στην απάτη», επειδή έχουν λάβει... μισθολογικές υποσχέσεις. Πρόκειται, φυσικά, για γελοιότητα. Σιγά μην είχαν ανάγκη οι δικαστές να βάλουν στη ζυγαριά τη δίκη των νεοναζιστών για να διεκδικήσουν μισθολογικές αυξήσεις, τις οποίες αποφασίζουν οι ίδιοι μέσω του μισθοδικείου.

Τη σκυτάλη της απαξίωσης της προέδρου και του δικαστηρίου παρέλαβε από τον φίρερ Μιχαλολιάκο ο Λαγός, με δύο συνεντεύξεις που έδωσε στη φυλλάδα «Ελεύθερη Ωρα» (28 Σεπτέμβρη) και στο ραδιόφωνο XFM (30 Σεπτέμβρη του 2018).

Η ακροδεξιά φυλλάδα ρώτησε τον Λαγό «τι έχει να πει συμπερασματικά» καθώς «συνεχίζεται αυτή η "παράξενη" -τουλάχιστον- δίκη της Χρυσής Αυγής». Και ο Λαγός απάντησε: «*Να σας τονίσω κλείνοντας, πως* ***όχι 18 μήνες συν 3 δεν μας λυγίζουν, ούτε τώρα τους φοβόμαστε, η δίκη μας είναι σε εξέλιξη, μία δίκη καρικατούρα, μία γραφικότατη δίκη πραγματικά που όλοι ξέρουν ότι δεν υπάρχει καμία εμπλοκή ούτε Βουλευτή ούτε φυσικά του Αρχηγού της Χρυσής Αυγής, όμως παρ' ότι εγκυμονεί ο κίνδυνος 20 χρόνων φυλακής, εγώ τους υπόσχομαι ότι θα συνεχίσω να είμαι αυτός ο Γιάννης Λαγός που φοβήθηκαν τότε, το 2013, και με βάλανε φυλακή! Αυτός θα είμαι μέχρι το τέλος! Είναι υπόσχεση αυτό...***» (η έμφαση της φυλλάδας).

Τα περί «δίκης καρικατούρα» και «γραφικότητας» αποτελούν ευθεία βολή στην πρόεδρο Μ. Λεπενιώτη, που προεδρεύει σ΄ αυτή τη δίκη και στην υπόλοιπη σύνθεση του δικαστηρίου. Φαίνεται καθαρά η αγωνία του Λαγού να βγάλει λάδι τον φίρερ και τους βουλευτές (μόνον αυτούς, όχι τους υπόλοιπους 58 χρυσαυγίτες, που «ρίχνονται στα σκυλιά»!), αλλά και ο φόβος –πλέον- για «20 χρόνια φυλακής». Γι' αυτό προβοκάρει τόσο χοντροκομμένα το δικαστήριο: «μολονότι δεν υπάρχει εμπλοκή του Αρχηγού και των βουλευτών, εγκυμονεί ο κίνδυνος 20 χρόνων φυλακής».

Στο ραδιόφωνο του τέθηκε η ερώτηση: «Σας αναφέρουν ως εγκληματική οργάνωση. Κάνατε κάτι εσείς γι' αυτό;». Και ο Λαγός απάντησε: «*Τι να κάνουμε; Εχουμε κάνει τα πάντα. Καταρχήν* ***εγώ δεν πιστεύω ότι υπάρχει δικαιοσύνη στην Ελλάδα****. Το λέω, κι ας είμαι αυτή τη στιγμή με μια δίκη πάνω μου... Μας λένε εγκληματική οργάνωση, πού να απευθυνθούμε;* ***Εχουμε ένα δικαστήριο, το οποίο κωλυσιεργεί****, κανείς δεν υπερασπίζεται τα ανθρώπινα δικά μας δικαιώματα...*»!

Αποτελεί, βέβαια, θράσος, να κατηγορεί ο Λαγός το δικαστήριο ότι κωλυσιεργεί, όταν οι συνήγοροι των νεοναζιστών έχουν καταθέσει χιλιάδες Ερωτήσεις και Επίκαιρες Ερωτήσεις των πελατών τους στη Βουλή και ζητούν από το δικαστήριο να τις αναγνώσει, με αποτέλεσμα να αναλώνονται συνεδριάσεις επί συνεδριάσεων (μέχρι στιγμής έχουν διαβαστεί των Καιάδα, Αρβανίτη και Γρέγου, ενώ την Παρασκευή θα ξεκινούσε η ανάγνωση του «κοινοβουλευτικού έργου» του Ηλιόπουλου). Αν ήθελαν απλά να δείξουν πόσο σπουδαίοι κοινοβουλευτικοί άνδρες είναι οι πελάτες τους, θα κατέθεταν τα πακέτα με τις Ερωτήσεις και θα περιορίζονταν σ' ένα σχόλιο επ' αυτών. Δε θα ζητούσαν να διαβαστεί όλο αυτό το χαρτομάνι (στο οποίο μάλιστα, όπως αποκαλύψαμε, έχουν κάνει και τη δέουσα λογοκρισία, αφαιρώντας ερωτήσεις ρατσιστικού, ισλαμοφοβικού και σκληρά εθνικιστικού περιεχομένου), προκειμένου να εμφανίσουν τη νεοναζιστική συμμορία σαν μια ήρεμη κοινοβουλευτική δύναμη. Παίζουν καθυστέρηση, κατά το κοινώς λεγόμενο.

Η απαξίωση του δικαστηρίου και της προέδρου του από τον φιρερίσκο και τους επιτελείς του γίνεται επειδή έχουν συνειδητοποιήσει ότι τα στοιχεία που προέκυψαν στην ακροαματική διαδικασία από την εξέταση των μαρτύρων κατηγορίας, πολλοί από τους οποίους υπήρξαν θύματα των νεοναζιστικών ταγμάτων εφόδου, δεν αφήνουν στους δικαστές που δικάζουν αυτή την υπόθεση περιθώριο για άλλη ετυμηγορία πέραν της καταδικαστικής. Γιατί αποδείχτηκε περίτρανα ότι η ΧΑ είναι εγκληματική οργάνωση που βαρύνεται με ανθρωποκτονίες και απόπειρες ανθρωποκτονιών.

Οταν ολοκληρωθεί το βασανιστήριο της ανάγνωσης των Ερωτήσεων των νεοναζιστών βουλευτών και η εξέταση των μαρτύρων υπεράσπισης που θα προτείνουν, θ' αρχίσουν οι απολογίες των νεοναζιστών. Θα παραστούν, άραγε ο φιρερίσκος, οι βουλευτές και οι υπόλοιποι κατηγορούμενοι νεοναζιστές για να απολογηθούν και να υποβληθούν στη βάσανο των ερωτήσεων από το δικαστήριο και τους υπόλοιπους παράγοντες της δίκης ή θα ασκήσουν το δικαίωμα της σιωπής, που έχουν όλοι οι κατηγορούμενοι σύμφωνα με τον Κώδικα Ποινικής Διονομίας; Και να υποστηρίξουν, πέραν των άλλων, και την απαξίωση της προέδρου και του δικαστηρίου, ισχυριζόμενοι μπροστά τους ότι πρόκειται για μια δίκη παρωδία, μια δίκη γραφική;

Μαζική παραγωγή Φέτας ΠΟΠ με εισαγόμενο πρόβειο γάλα!

Σύμφωνα με το ρεπορτάζ μας, εδώ και καιρό, κατόπιν εντολής της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αλεξανδρούπολης, διεξάγεται δικαστική διερεύνηση για παράνομη χρήση εισαγόμενου νωπού γάλακτος στην παραγωγή φέτας. Η ποσότητα του εισαγόμενου γάλακτος που χρησιμοποιήθηκε για την παραγωγή φέτας ΠΟΠ είναι 2.000-3.000 τόνοι.

Δύο συγκεκριμένες εταιρίες, μία στην Αλεξανδρούπολη και μία στην Αθήνα, εισάγουν μαζικά νωπό πρόβειο γάλα, χωρίς να διαθέτουν οι ίδιες σιλό για την προσωρινή αποθήκευσή του. Στην προκειμένη περίπτωση, το γάλα εισήχθη από την εταιρία της Αθήνας, η οποία έκοψε και το τιμολόγιο, χωρίς όμως να αναγράψει σ΄αυτό την προέλευση του γάλακτος. Στη συνέχεια, η δεύτερη εταιρία, που αγόρασε το γάλα χωρίς και αυτή να διαθέτει αποθηκευτικούς χώρους στις εγκαταστάσεις της στην Αλεξανδρούπολη, το πούλησε σε γαλακτοβιομηχανίες στη Θεσσαλία και στην Πελοπόννησο.

Από τη στιγμή που και οι δύο εταιρίες δεν έχουν αποθηκευτικούς χώρους, η πώληση γινόταν στα χαρτιά. Δηλαδή, το εισαγόμενο νωπό πρόβειο γάλα δεν πήγαινε από την Αθήνα στην Αλεξανδρούπολη και από εκεί στη Θεσσαλία και στην Πελοπόννησο, αλλά όπως ερχόταν από το εξωτερικό πήγαινε στις γαλακτοβιομηχανίες της Θεσσαλίας και της Πελοποννήσου.

Αυτός ο κύκλος γινόταν για να ελληνοποιηθεί το εισαγόμενο πρόβειο γάλα. Οι εταιρίες πετύχαιναν τον σκοπό τους εκμεταλλευόμενες το γεγονός ότι οι δημόσιες υπηρεσίες (υπάγονται στον ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ) δεν μπόρεσαν να βρουν αυτή την παρανομία που γινόταν κατ' εξακολούθηση. Οσες φορές εμείς επικοινωνήσαμε μ' αυτές τις υπηρεσίες, μας απαντούσαν ότι γίνονταν όλοι οι έλεγχοι και ότι δε βρέθηκαν παράνομες ενέργειες!

Οι γαλακτοβιομηχανίες με το εισαγόμενο από τη Γαλλία πρόβειο γάλα παρήγαγαν «φέτα ΠΟΠ», την οποία πούλησαν στη δεύτερη εισαγωγική εταιρία (αυτή της Αλεξανδρούπολης), η οποία με τη σειρά της την εξήγαγε και την πούλησε στο εξωτερικό **σαν ελληνική φέτα**!

Σύμφωνα με τον ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ, την περίοδο από το 2010 μέχρι το 2017 εισήχθησαν 11.338, 12.829, 11.133, 21.648, 8.433, 2.547, 9.330 και 10.833 τόνοι νωπού πρόβειου γάλακτος, αντίστοιχα. Πρέπει να επισημάνουμε πως δεδομένου ότι οι έλεγχοι από τον ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ είναι υποτυπώδεις, το εισαγόμενο πρόβειο γάλα είναι σημαντικά περισσότερο. Το 2017, σύμφωνα με τη δικαστική διερεύνηση, είναι γύρω στους 3.000 οι τόνοι εισαγόμενου πρόβειου που χρησιμοποιήθηκαν για την παραγωγή φέτας. Δεδομένου ότι το 2017 εισήχθησαν επίσημα 10.833 τόνοι νωπού πρόβειου γάλακτος, τι γαλακτοκομικά προϊόντα παρήχθησαν με τους υπόλοιπες 7.800 περίπου τόνους, χωρίς να ελληνοποιηθεί το πρόβειο γάλα; Παρήχθη παστεριωμένο γάλα, πρόβειο παραδοσιακό γιαούρτι, φέτα;

Από τη δικαστική διερεύνηση προέκυψε, επίσης, ότι πουλήθηκαν εμπορεύματα αξίας 500.000 ευρώ χωρίς τιμολόγια! Ολα αυτά γίνονταν και συνεχίζουν να γίνονται εν κρυπτώ. Στη Βουλή κατατέθηκε στις 19 Μάρτη του 2018 επίκαιρη ερώτηση από τον Β΄ Αντιπρόεδρο και βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Γ. Βαρεμένο με θέμα: «Ανάγκη προστασίας της παραγωγής γάλακτος και της ποιότητας των γαλακτοκομικών προϊόντων». Συζητήθηκε στις 22 Μάρτη του 2018 και στην πρωτομιλία του ο Γ. Βαρεμένος είπε μεταξύ των άλλων:

«*Εδώ το εισαγόμενο γάλα χρησιμοποιείται για την παραγωγή κτηνοτροφικών προϊόντων, ιδίως τυριών ΠΟΠ (Προστατευόμενης Ονομασίας Προέλευσης), που, όπως ξέρετε καλά -και δεν θέλω να επεκταθώ πολύ, αλλά αν χρειαστεί, θα το κάνω- είναι υποχρεωμένοι οι παραγωγοί (σ.σ. δηλαδή οι γαλακτοβιομηχανίες) να χρησιμοποιούν ντόπιο γάλα και μάλιστα συγκεκριμένης κατηγορίας γάλα. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι* ***έχουμε μια βόμβα στην υπόθεση της κτηνοτροφίας και μια βόμβα στην υπόσταση ορισμένων προστατευόμενων προϊόντων***» (η έμφαση δική μας).

Για να υποβάλει αυτή την επίκαιρη ερώτηση ο συριζαίος αντιπρόεδρος πιέστηκε από τους κτηνοτρόφους της Αιτωλοακαρνανίας, που είναι αρκετοί. Στην πρωτομιλία του, ο τότε υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων Β. Αποστόλου δεν ανέφερε το παραμικρό για την ελληνοποίηση του εισαγόμενου πρόβειου γάλακτος. Ο Γ. Βαρεμένος, δεδομένου ότι είχε δεσμευτεί από τους κτηνοτρόφους της Αιτωλοακαρνανίας να υποβάλει αυτή την επίκαιρη ερώτηση, αναγκάστηκε να επανέλθει στην δευτερομιλία του λέγοντας στον Β. Αποστόλου για να πάρει συγκεκριμένη απάντηση: «*Τι έγινε στις περιπτώσεις αυτών των δύο επιχειρήσεων; Εάν δεν καταλαβαίνουν από λόγια, υπάρχει άλλος τρόπος να συμμορφωθούν. Διότι εγώ δεν θέτω μόνο το θέμα ότι μέσα από αυτή τη διαδικασία πέφτει η τιμή του γάλακτος. Θέτω το θέμα ότι* ***τορπιλίζουν -και το καταλαβαίνετε, γιατί δεν επεκτείνομαι περαιτέρω εδώ- ένα συγκεκριμένο προϊόν***» (η έμφαση δική μας).

Ο Γ. Βαρεμένος απέφυγε σκόπιμα να ονοματίσει τις δύο εταιρίες. Προσέξτε, όμως, τι απάντηση έδωσε ο Β. Αποστόλου, ενώ είναι ευρέως γνωστό (και στον ίδιο, φυσικά) ότι γίνεται εδώ και πολλά χρόνια ελληνοποίηση του εισαγόμενου νωπού πρόβειου γάλακτος (και όχι μόνο): «*Ομως, εγώ θα μείνω σε δύο, τρεις από τις επισημάνσεις που κάνατε. Το πρώτο αφορά τη δυνατότητα εισαγόμενου γάλακτος να χρησιμοποιείται για την παραγωγή φέτας, για την παραγωγή γαλακτοκομικών προϊόντων. Εμείς αυτό που μπορούμε να κάνουμε, και κάνουμε, είναι να δούμε πόσες ποσότητες αιγοπρόβειου γάλακτος δηλώνονται και πόσο από αυτό χρησιμοποιείται για την παραγωγή φέτας*».

Ο Αποστόλου είπε ότι το μόνο που κάνουν είναι να δουν πόσες ποσότητες αιγοπρόβειου γάλακτος δηλώνονται από τους γαλακτοβιομήχανους και πόσες χρησιμοποιούνται για την παραγωγή φέτας. Ομολόγησε έτσι, ότι δεν κάνουν πλήρη και ουσιαστικό έλεγχο αλλά περιορίζονται στις δηλώσεις των ίδιων των γαλακτοβιομήχανων!

Στη συνέχεια, ο Αποστόλου έγινε πιο αποκαλυπτικός και συνάμα κυνικός: «*Εάν τώρα μπορεί να συμβεί κάτι άλλο ή όχι, δηλαδή να μπαίνει γάλα μέσα το οποίο να δηλώνεται ως αιγοπρόβειο ελληνικό, ενώ δεν είναι, είναι άλλης φύσεως θέμα και όπως αντιλαμβάνεστε είναι πάρα πολύ λεπτό εγώ να μπορέσω αυτή την ώρα να εντοπίσω, γιατί δεν έχω εντοπίσει. Το* ***εάν συμβαίνει η όχι, δεν μπορώ να το πω****. Ούτε βεβαίως μπορώ να μπω στη διαδικασία να πάμε να ελέγξουμε τη φέτα σε όλες τις μεταποιητικές μονάδες, εάν και κατά πόσον, αντιστοιχεί πράγματι σε πρώτη ύλη, ελληνική ή όχι*»!

Πραγματικά έδωσε τα ρέστα του ο πρώην υπουργός. Από τη μια λέει ότι δεν έχει στοιχεία για το αν μπαίνει στην παραγωγή φέτας εισαγόμενο αιγοπρόβειο γάλα, το οποίο δηλώνεται σαν ελληνικό, και από την άλλη

Το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο της ΝΔ

Άρθρο στον Ελεύθερο Τύπο (6/10/2018) έγραψε ο Κωνσταντίνος Ντούνας, που συστήνεται ως Οικονομολόγος, στέλεχος επενδυτικής στρατηγικής και μέλος του μητρώου πολιτικών στελεχών της ΝΔ, για να μας κάνει «λιανά» την πρόταση του Μητσοτάκη για την πανεπιστημιακή εκπαίδευση.

Διαβάζουμε:

◆ Η ΝΔ θα επαναφέρει το νόμο Διαμαντοπούλου (ν. 4009/2011). Ιδιαίτερη μνεία γίνεται στην επαναφορά των συμβουλίων διοίκησης, στην αξιολόγηση των καθηγητών, στα κέντρα αριστείας, στη χρηματοδότηση των ιδρυμάτων με βάση αντικειμενικά κριτήρια, στην κατάργηση του ασύλου, στη διεθνοποίηση και εξωστρέφεια των πανεπιστημίων. Επανασχεδιασμός των προγραμμάτων σπουδών με κεντρικό στόχο την ουσιαστική σύνδεση της παρεχόμενης γνώσης με τις δεξιότητες skills που αναζητά ο ιδιωτικός τομέας.

Ας θυμηθούμε, λοιπόν, τι προέβλεπε ο νόμος Διαμαντοπούλου που έβαζε ταφόπλακα στο δημόσιο Πανεπιστήμιο:

Ο νόμος μεταλλάσσει το DNA του ελληνικού δημόσιου Πανεπιστήμιου (κατά την έκφραση της Διαμαντοπούλου). Το Πανεπιστήμιο μεταλλάσσεται σε εταιρία που λειτουργεί με όρους «βιωσιμότητας» και «ανταγωνιστικότητας».

Ο προσανατολισμός του εξαρτάται από τις εφήμερες ανάγκες της καπιταλιστικής παραγωγής, που ενδιαφέρεται αποκλειστικά για την παραγωγή αντίστοιχης «γνώσης» και τη μετάδοση δεξιοτήτων και όχι για την προαγωγή της επιστήμης.

Ορο αποτελεί η συμμόρφωση με τα ισχύοντα στον Κοινό Ευρωπαϊκό Χώρο Ανώτατης Εκπαίδευσης (αποτελεί έκφραση του ανταγωνισμού του ευρωπαϊκού κεφαλαίου με το αμερικανικό), η συμμόρφωση με τις κατευθύνσεις της Μπολόνια. Τα παραπάνω υλοποιούνται με τη μετατροπή των προγραμμάτων σπουδών σε σούπα, μέσω της αποτίμησής τους σε πιστωτικές μονάδες, με την επιβολή του τριετούς προπτυχιακού κύκλου σπουδών, με τη συμμετοχή των Πανεπιστημίων στην απάτη της διά βίου αμάθειας μέσω της οργάνωσης αντίστοιχων προγραμμάτων ώστε να εξασφαλίζεται πρόσθετη χρηματοδότηση για την επιβίωση, με τον μπαμπούλα της αξιολόγησης και πιστοποίησης προγραμμάτων σπουδών, πτυχίων, διδακτικού προσωπικού, φοιτητών, σύμφωνα με τα ισχύοντα «διεθνώς», αλλά και με το κλείσιμο της στρόφιγγας της κρατικής χρηματοδότησης, της οποίας ακόμα και αυτό το ευτελές και πετσοκομμένο ποσό θα δίνεται υπό προϋποθέσεις.

Οι μεταπτυχιακές σπουδές μεταφέρονται στη Σχολή μεταπτυχιακών σπουδών, ώστε να γίνεται δυσκολότερη η πρόσβαση σ' αυτές νέων που προέρχονται από κατώτερα κοινωνικά στρώματα και να ελαχιστοποιείται ο αριθμός των κατεχόντων υψηλή επιστημονική γνώση. Στα μεταπτυχιακά δίνεται η δυνατότητα επιβολής διδάκτρων.

Η επιχειρηματική λειτουργία, η εκμετάλλευση φοιτητών-πελατών, ο αγώνας για την προσέλκυση πόρων «από τρίτους» και η απάτη των ποικιλόμορφων καταρτίσεων με το πρόσχημα της εύρεσης εργασίας, στο πλαίσιο της μπίζνας της διά βίου μάθησης, επιβάλλουν στα Πανεπιστήμια την οργάνωση προγραμμάτων σύντομου κύκλου (1-2 ετών), με το αζημίωτο.

Τη διοίκηση των ιδρυμάτων αναλαμβάνουν τα Συμβούλια, κατά το πρότυπο μιας καπιταλιστικής εταιρίας, ώστε να εξασφαλίζεται η σιωπή των αμνών (καθηγητές, φοιτητές) και να αναζητούνται συνεχώς νέοι πόροι για την επιβίωση και ανάπτυξη του ιδρύματος.

Επιτρέπεται η ιδιωτική χρηματοδότηση και η κρατική χρηματοδότηση του δημόσιου Πανεπιστήμιου εξαφανίζεται ως συνταγματική επιταγή και κατανέμεται σε δυο ταχύτητες: Μια ελάχιστη για τα απαραίτητα (φως, νερό, τηλέφωνο, κατά το κοινώς λεγόμενο) και μια που θα κατανέμεται βάσει δεικτών (κόστος σπουδών ανά φοιτητή, διάρκεια προγραμμάτων σπουδών, αριθμός εγγραφόμενων φοιτητών, γεωγραφική διασπορά, αποθεματικό κ.λπ.). Η πρόσβαση σ' αυτή συνδέεται με την αξιολόγηση. Το δεύτερο μέρος παίρνουν μόνο όσα ΑΕΙ ανταποκρίνονται σε οριζόμενους δείκτες ποιότητας και επιτευγμάτων (αποτελεσματικότητα εκπαιδευτικής διαδικασίας, όπως σχέση αποφοίτων-εισερχομένων, αριθμός Κέντρων Αριστείας, αριθμός εγγεγραμμένων στα προγράμματα διά βίου μάθησης, διεθνοποίηση, κ.λπ.).

Επιβάλλεται κλίμα πειθάρχησης και υποταγής των φοιτητών. Οι φοιτητές πρέπει να μαθητεύσουν στο φόβο και την υποταγή, ώστε μελλοντικά να αποτελέσουν τα υποδειγματικά υποζύγια των καπιταλιστικών κάτεργων. Προς τούτο καταργείται και το άσυλο, αλλά και καθιερώνεται ο θεσμός του «ενεργού φοιτητή», που διαθέτει ανώτατο χρόνο σπουδών.

Οι καθηγητές αξιολογούνται κάθε πέντε χρόνια. Στις επιτροπές κρίσης μετέχει τουλάχιστον ένας καθηγητής εξωτερικού. Δεν έχουμε καθηγητές πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης. Αντ' αυτού εισάγεται πλήθος μορφών ελαστικής εργασίας (εντεταλμένοι καθηγητές, επισκέπτες καθηγητές, επισκέπτες μεταδιδακτορικοί ερευνητές, συνταξιούχοι καθηγητές).

Στο πνεύμα αυτό, το στέλεχος της Νέας Δημοκρατίας, σημειώνει ότι η ΝΔ:

◆ Θα δώσει τη δυνατότητα στα Πανεπιστήμια να αποφασίζουν για την πρόσληψη διδακτικού προσωπικού, αλλά και τις αμοιβές των μελών ΔΕΠ, καθώς και τον αριθμό των εισακτέων φοιτητών στα προπτυχιακά τμήματα.

◆ Κρίνει απαραίτητη τη σύνδεση της χρηματοδότησης των ανώτατων ιδρυμάτων με τις επιδόσεις τους. Θα επιτρέπονται οι χορηγίες από εταιρίες, ιδρύματα ή φυσικά πρόσωπα, υιοθετώντας το μοντέλο των endowments/donations αλλοδαπών ιδρυμάτων.

◆ Θα προχωρήσει σε «αναδιάρθρωση» των Ανώτατων Ιδρυμάτων μέσω συγχωνεύσεων τμημάτων και ανοίγματος νέων σχολών τεχνολογικής κυρίως κατεύθυνσης οι οποίες θα παρέχουν πρακτικές γνώσεις και δεξιότητες με άμεσο αντίκρισμα σε πολλά τεχνικά επαγγέλματα.

(σ.σ. Την κατεύθυνση αυτή υλοποιούν ήδη οι συριζαίοι με τις εκτεταμένες συγχωνεύσεις ΑΕΙ και ΤΕΙ, που στόχο έχουν κυρίως την αποφασιστική μείωση των δαπανών, υλοποιώντας μνημονιακές δεσμεύσεις και εισηγήσεις του ΟΟΣΑ. Εξ ου και ο Μητσοτάκης δήλωσε εσχάτως ότι δεν πρόκειται να καταργήσει αυτές τις συγχωνεύσεις. Επίσης έχουν νομοθετήσει τα διετή προγράμματα σπουδών για αποφοίτους ΕΠΑΛ, υπό την αιγίδα των ΑΕΙ, ώστε να προσφέρουν καθρεφτάκια στους ιθαγενείς, τα παιδιά της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, και να ανακόψουν την τάση για πανεπιστημιακές σπουδές)

◆ Θα «μειώσει την επιρροή των φοιτητών σε αμιγώς ακαδημαϊκά ζητήματα και στη διαδικασία λήψεως στρατηγικών αποφάσεων που αφορούν στη λειτουργία των ιδρυμάτων».

(σ.σ. Το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο δε θέλει «μέσα στα πόδια του» την ενοχλητική παρουσία των φοιτητών, που θα εγείρουν αντιδράσεις στις μπίζνες του)

◆ Θα ιδρύσει ξενόγλωσσα προγράμματα σπουδών με στόχο την προσέλκυση αλλοδαπών φοιτητών.

(σ.σ. Φοιτητές-πελάτες αναζητά το πανεπιστήμιο-επιχείρηση, που θα του αποφέρουν πόρους, στηρίζοντας τη «βιωσιμότητά» του)

◆ Θα προχωρήσει στην «κατάργηση του κρατικού μονοπωλίου στην ανώτατη εκπαίδευση... μέσω της δυνστότητας ίδρυσης ιδιωτικών πανεπιστημίων».

(σ.σ. Η κατάργηση του άρθρου 16 του Συντάγματος αποτελεί βασική επιλογή της ΝΔ και εμμονή του Κυρ. Μητσοτάκη, στην οποία αναφέρεται διαρκώς. Η επιλογή αυτή, που καταδεικνύει ότι η Παιδεία αντιμετωπίζεται ως εμπόρευμα, αποτελεί κορύφωση του κάθετου ταξικού διαχωρισμού)

Γιούλα Γκεσούλη

Σε κατάληψη οι φοιτητές του Φυσικού Αθήνας

Ο Γαβρόγλου έκανε τη ρύθμιση (νόμος 4547/2018) και οι πανεπιστημιακές διοικήσεις μετά την 88η Σύνοδο των πρυτάνεων, που είπε «ναι σε όλα» στον υπουργό Παιδείας, προχωρούν στα περαιτέρω. Ο λόγος για την καθιέρωση πιστοποιητικού παιδαγωγικής επάρκειας.

Σύμφωνα με το νόμο, η ρύθμιση για την πιστοποίηση Παιδαγωγικής και Διδακτικής Επάρκειας (άρθρο 111 του ν. 4547/2018) αποδεσμεύει το πτυχίο από την πιστοποίηση επάρκειας. Η επάρκεια αποδίδεται α) ύστερα από παρακολούθηση **ομάδας μαθημάτων που προσφέρονται στο πλαίσιο ειδικού προγράμματος σπουδών** ή στο πλαίσιο του προγράμματος σπουδών πρώτου κύκλου ή και **συνδυαστικά.** β) Με την κατοχή **μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών ή διδακτορικού διπλώματος στις επιστήμες της αγωγής. γ) Με την κατοχή πιστοποιητικού παιδαγωγικής επάρκειας της παρ. 5 του άρθρου 4 του ν. 3027/2002.**

Την εφαρμογή αυτής της διάταξης θα εξετάσει η συνεδρίαση του τμήματος των καθηγητών του Φυσικού Αθήνας, ύστερα από σχετική πρόταση του προέδρου.

Αντιδρώντας οι φοιτητές προχωρούν σε τριήμερη κατάληψη της Σχολής την Πέμπτη, Παρασκευή και Δευτέρα 11-12-15/10 και μπλοκάρισμα της Συνεδρίασης του τμήματος των καθηγητών την Δευτέρα 15/10.

Στην απόφασή τους (8/10/2018) υπογραμμίζουν μεταξύ άλλων τα εξής:

Η κατάσταση στο Πανεπιστήμιο

...Οι ελλείψεις σε καθηγητικό προσωπικό και υλικοτεχνικές υποδομές, οι εντατικοί ρυθμοί σπουδών, τα μαζικά κοψίματα, ο περιορισμός των φοιτητικών παροχών διαμορφώνουν μια κατάσταση αποπνικτική για εμάς.

Αυτή η κατάσταση όμως δεν έχει προκύψει από το πουθενά, αλλά σαν αποτέλεσμα συγκεκριμένων πολιτικών που ακολουθούνται τα τελευταία χρόνια από τις εκάστοτε κυβερνήσεις με σκοπό την αναδιαμόρφωση της εκπαίδευσης συνολικά*. Πολιτικών που έχουν μειώσει την κρατική χρηματοδότηση και έχουν ως σκοπό την διαμόρφωση ενός πανεπιστημίου με κριτήριο τα συμφέροντά τους και όχι αυτά των φοιτητών.* ***Η προσπάθεια αυτή συγκεκριμενοποιείται στο σήμερα με το νομοσχέδιο Γαβρόγλου το οποίο ψηφίστηκε το περσινό καλοκαίρι και αφορά κάθε βαθμίδα της εκπαίδευσης, με τις πτυχές αυτές του νομοσχεδίου να εφαρμόζονται σταδιακά****. Στην έλλειψη κρατικής χρηματοδότησης η κυβέρνηση έρχεται να απαντήσει με ένα «αυτοχρηματοδοτούμενο» πανεπιστήμιο, το οποίο ουσιαστικά σημαίνει δίδακτρα στα μεταπτυχιακά, είσοδος επιχειρήσεων στο πανεπιστήμιο, οι οποίες προφανώς θα έχουν λόγο στην γνώση που παρέχεται και στην έρευνα που πραγματοποιείται, με γνώμονα όχι τις ανάγκες των φοιτητών και της κοινωνίας, αλλά την επίτευξη κέρδους.*

Μια από τις σημαντικότερες πτυχές του αφορά τις καθηγητικές σχολές και τη δική μας, είναι η απόσπαση της διδακτικής επάρκειας, της δυνατότητάς μας δηλαδή να μπορούμε να διδάξουμε με το πτυχίο μας. *Ο τρόπος με τον οποίο αυτή θα διασφαλίζεται είναι μία υπό εξέλιξη κουβέντα, με το ν. Γαβρόγλου να μιλάει για ειδικές δομές αρμόδιες να παρέχουν την διδακτική επάρκεια μετά το πέρας των σπουδών ή παράλληλους κύκλους μαθημάτων ή και ακόμα προσθήκη μαθημάτων στα υπάρχοντα προγράμματα σπουδών.* ***Η κίνηση αυτή έρχεται να τσακίσει την δυνατότητά μας να δουλέψουμε, διαμορφώνει ένα γενικότερο περιβάλλον στο οποίο οι φοιτητές θα πρέπει να είναι σε ένα συνεχές κυνήγι απόκτησης περαιτέρω προσόντων αφού το πτυχίο μας και μόνο δεν θα εξασφαλίζει καμία προοπτική εργασίας****. Αυτό που συντελείται είναι η απογύμνωση του πτυχίου από επαγγελματικά δικαιώματα και η επί της ουσίας μεταφοράς σε ξεχωριστές «πιστοποιήσεις» έξω απ' το πτυχίο.*

Το παραπάνω επιτυγχάνεται και με την πρόταση του προέδρου του τμήματος Φυσικής (που έρχεται να θέσει προς ψήφιση στη Γενική Συνέλευση Τμήματος τη Δευτέρα 15/10) όπου επί της ουσίας προτείνει έναν παράλληλο κύκλο σπουδών με 4 μαθήματα, είτε εντός, είτε εκτός του πτυχίου, χωρίς να καθορίζει βασικά χαρακτηριστικά του, όπως πχ το κατά πόσο θα είναι δωρεάν, αν θα μπορούν να παρακολουθήσουν όλοι το τμήμα αυτό ή θα υπάρχουν κριτήρια κλπ. Επί της ουσίας η πρόταση του προέδρου του τμήματος Φυσικής έρχεται σε πλήρη σύμπλευση με τις επιταγές του Υπουργείου Παιδείας και του ΙΕΠ για ***απόσπαση της επάρκειας από το πτυχίο, τη μεταφορά της σε διαφορετικό κύκλο σπουδών με επιπρόσθετα μαθήματα και μάλιστα με την υπόνοια επιβολής διδάκτρων*** *(όπως ήδη γίνεται σε πολλά μεταπτυχιακά προγράμματα, στα πλαίσια και της έλλειψης κρατικής χρηματοδότησης και του «ανοίγματος» των πανεπιστημίων σε διάφορες επιχειρήσεις).*

Την ίδια ώρα βλέπουμε μια προσπάθεια ***υπονόμευσης του πανεπιστημιακού ασύλου****, μέσα και από το πόρισμα Παρασκευόπουλου ως συνέχεια μιας συνολικής κατεύθυνσης αποστείρωσης του Πανεπιστημίου. Από τα ΜΜΕ υπερπροβάλονται ληστείες και επιθέσεις σε φοιτητές σε μία προσπάθεια αμφισβήτησης της ύπαρξης του ασύλου και επικαλούνται γενικά κι αόριστα την ανομία όπως ακριβώς κάνει και το πόρισμα που προαναφέρθηκε.*

Τι είναι όμως για μας το πανεπιστημιακό άσυλο; Από ποιον καθορίζεται και πότε καταπατάται; *Η καταπάτηση δεν έρχεται μόνο με την εισβολή της αστυνομίας εντός του Πανεπιστημιακού χώρου, αλλά είναι και η εισβολή επιχειρήσεων ή/και του Στρατού μέσω ερευνητικών προγραμμάτων.* ***Για εμάς το άσυλο είναι μια σχέση που καθορίζεται από τους φοιτητές και τους εργαζόμενους, μέσα από τα συλλογικά τους όργανα.*** *Είναι χώρος διακίνησης ιδεών και γνώσης, ελεύθερης έκφρασης και κινηματικής δράσης, μακριά από το κράτος και τους μηχανισμούς καταστολής του. Σε αυτό το Πανεπιστήμιο δεν χωράνε ούτε φασίστες, ούτε μαφίες.* ***Η απάντηση δίνεται από τους φοιτητικούς συλλόγους και το φοιτητικό κίνημα, που θα πρέπει μέσα από πολι-***

Καταλάβαμε τους φόβους σας, κ. Αραχωβίτη

Οι μικρο-εξουσιαστές του «βαθέος ΣΥΡΙΖΑ»

Στους αναγνώστες της «Κόντρας» δε χρειάζονται διευκρινίσεις για το ρεπορτάζ που κάνει ο σύντροφος Γεράσιμος Λιόντος στο υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (πρώην Γεωργίας) και στους εποπτευόμενους απ' αυτό φορείς. Για πάνω από δύο δεκαετίες διαβάζουν τα ρεπορτάζ και τις αναλύσεις του για αγροτικά ζητήματα, για περιβαλλοντικά-δασικά ζητήματα (από τότε που η αρμοδιότητα για τα δάση ήταν σ' αυτό το υπουργείο), για τις διάφορες εκφάνσεις του διαρκούς διατροφικού σκανδάλου κτλ. κτλ. Ούτε στους υπαλλήλους του εν λόγω υπουργείου και των φορέων του είναι άγνωστος, όπως συνάγεται από τα ρεπορτάζ που παρουσιάζει, ούτε στις εκάστοτε πολιτικές ηγεσίες, στις διοικήσεις των εποπτευόμενων φορέων και στους συμβούλους που οι κατά καιρούς υπουργοί τοποθετούν στο Γραφείο Τύπου του υπουργείου.

Ο κάθε δημοσιογράφος κάνει τη δουλειά του και οι πολιτικές ηγεσίες, όπως και οι υπηρεσιακοί παράγοντες, είναι υποχρεωμένες να δέχονται τον έλεγχό του. Και βέβαια, ούτε οι πολιτικές ηγεσίες, ούτε οι διοικήσεις, ούτε οι υπηρεσιακοί παράγοντες έχουν το δικαίωμα να υποδείξουν στο δημοσιογράφο πώς θα κάνει τη δουλειά του. Ειδικά στο ΥΠΑΑΤ, κάποιες απόπειρες περιορισμού του δημοσιογραφικού έργου στο παρελθόν κόπηκαν «μαχαίρι», χάρη στη συντονισμένη αντίδραση συντακτών που δε συνδέονταν -με ορατά ή αόρατα νήματα- με τις πολιτικές ηγεσίες.

Αυτά τα –λίγο, πολύ- αυτονόητα φαίνεται πως δεν ισχύουν για τον εκπρόσωπο του «βαθέος ΣΥΡΙΖΑ» Σταύρο Αραχωβίτη, που ανέλαβε πρόσφατα την πολιτική ηγεσία στο ΥΠΑΑΤ. Για να τα λέμε όλα, είχε και έναν επιπλέον λόγο να προσπαθήσει να βάλει εμπόδια στην «Κόντρα». Από το ρεπορτάζ μας την περασμένη βδομάδα για την υπόθεση «ελληνικό γιαούρτι ΠΓΕ», κατάλαβε ότι έχει πιαστεί «με τη γίδα στην πλάτη» και ότι η επιχείρηση κοροϊδίας των φτωχών κτηνοτρόφων, την οποία ο «βαθύς ΣΥΡΙΖΑ» έτρεφε την αυταπάτη ότι θα φέρει με ευκολία σε πέρας, όχι μόνο δε θα είναι υγιεινός προεκλογικός περίπατος, αλλά μπορεί να εξελιχθεί σε Βατερλό. Του ίδιου του Αραχωβίτη, πρωτίστως.

Την περασμένη Τρίτη, λοιπόν, ενεφανίσθη αιφνιδίως χωροφύλαξ τις και επιχείρησε να εμποδίσει την είσοδο του Γερ. Λιόντου στο υπουργείο. Ηθελε «να δει ταυτότητα» και να τον ενημερώσει ο συντάκτης μας πού θα πάει! Η σεκιούριτι που εκτελεί χρέη θυρωρού διαβεβαίωνε ότι γνωρίζει τον συντάκτη ως διαπιστευμένο στο υπουργείο, πλην όμως ο χωροφύλαξ είχε άλλη γνώμη, προφανώς επειδή είχε εντολές. Εφτασε ένα «τσακ» πριν από τη χειροδικία, αλλά στο τέλος αναγκάστηκε να «μαζευτεί».

Κάποια στιγμή, ενέσκυψε στο χώρο και η νέα σύμβουλος Τύπου του νέου υπουργού, ονόματι Ρούλα Μπανάκου, εκ Λακωνίας ορμώμενη (όπως και ο Αραχωβίτης), η οποία δήλωσε πως η ίδια δεν μπορεί να πάρει θέση για το αν ο χωροφύλαξ έχει δικαίωμα να κάνει έλεγχο στον δημοσιογράφο! Σε μεταγενέστερη τηλεφωνική επικοινωνία του συντάκτη μας με την Ρ. Μπανάκου, όταν ο πρώτος της επισήμανε ότι δόθηκε αγώνας στο υπουργείο, μαζί με τον τότε συνάδελφό της συντάκτη του «Ριζοσπάστη», για να μην ελέγχονται οι δημοσιογράφοι που κάνουν ρεπορτάζ, η μετακλητή υπάλληλος του Αραχωβίτη στο Γραφείο Τύπου του υπουργείου απάντησε ότι ο δημοσιογράφος πρέπει να ενημερώνει τον υπηρεσιακό παράγοντα που θα επισκεφτεί, για να μην αιφνιδιάζεται ο τελευταίος! Πραγματικά... πρωτότυπη αντίληψη για τη δημοσιογραφία.

Η κα Μπανάκου **ήταν** επαγγελματίας δημοσιογράφος. Επί χρόνια κάλυπτε το πειραϊκό ρεπορτάζ στον «Ριζοσπάστη» και ήταν από τους επαγγελματίες που απολύθηκαν το 2012 από την εφημερίδα του Περισσού. Τώρα, όμως, **δεν είναι** δημοσιογράφος. Τώρα υπηρετεί τον «βαθύ ΣΥΡΙΖΑ» (αν δεν ανήκει σ' αυτόν), προσκολλημένη στον Αραχωβίτη που έγινε –επιτέλους- υπουργός. Κι όπως συμβαίνει με όσους διψούν για εξουσία, προσπάθησε να την ασκήσει, ζητώντας από τον επί εικοσαετία διαπιστευμένο συντάκτη μας να προσκομίσει νέα διαπίστευση, υπογεγραμμένη από τον εκδότη της εφημερίδας (λες και η διαπίστευση που κατατέθηκε όταν κυκλοφόρησε η «Κόντρα» δεν ήταν υπογεγραμμένη από τον εκδότη ή λες και ο συντάκτης πηγαίνει στο υπουργείο από... βίτσιο και όχι για να κάνει τη δουλειά της εφημερίδας)! Μας θύμισε λοχία που προσπαθεί να καψονάρει λόχο φωνάζοντας συνεχώς «προσ'χή-ημιανά'ς», χωρίς κανένας από κάτω να εκτελεί τα παραγγέλματά του, γιατί όλοι είναι σκασμένοι στα γέλια...

Οπως αντιλαμβάνεστε, το περιστατικό είχε και την ευτράπελη πλευρά του (τους στείλαμε και νέα διαπίστευση, με το μεγαλύτερο μέρος του εγγράφου να καταλαμβάνεται από την καταγγελία του περιστατικού!). Αυτή η ευτράπελη πλευρά τροφοδοτείται από την αδυναμία κάποιων μικροεξουσιαστών να «μετρήσουν» σωστά την πραγματικότητα και να προσαρμοστούν σ' αυτήν. Αποκαλύπτει, όμως, και το ποιόν αυτών των τύπων, που με τόση επιμέλεια το έκρυβαν στο παρελθόν πίσω από ριζοσπαστικούς, δημοκρατικούς και κινηματικούς βερμπαλισμούς. Πάνω απ' όλα αποκαλύπτει το φόβο τους μπροστά στην αποκάλυψη της αλήθειας. Είναι δείγμα πολιτικής συμπεριφοράς ενός σάπιου αστικού κόμματος, τα στελέχη του οποίου κυβερνούν χωρίς αυταπάτες προς όφελος του κεφαλαίου.

Ντροπή της εκπαιδευτικής κοινότητας

Η πλειοψηφία της δεξιάς παράταξης (ΔΑΚΕ) στο ΔΣ της ΕΛΜΕ Λέσβου επέβαλε απόφαση υπέρ της χρήσης του όρου «λαθρομετανάστης»! Οι άνθρωποι αυτοί αποτελούν την ντροπή της εκπαιδευτικής κοινότητας και δεν πρέπει να φέρουν τον τίτλο του δασκάλου. Μετατρέπονται σε κήρυκες του κοινωνικού μίσους και του ρατσισμού, παίρνοντας θέση στις γραμμές των πιο αντιδραστικών δυνάμεων της χώρας.

Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι τοποθετούνται πιο δεξιά από τον δικαστικό κατασταλτικό μηχανισμό, που μέσω της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου συνέστησε να γίνεται ορθή χρήση των νομικών όρων στα δικαστικά έγγραφα, ώστε να αποφεύγονται φαινόμενα ρατσισμού και ξενοφοβίας. Απαντώντας στην Εισαγγελία του ΑΠ, η πλειοψηφία του ΔΣ της ΕΛΜΕ Λέσβου αποφάσισε ότι «η εισαγγελική έκκληση δεν είναι νόμος του ελληνικού κράτους, ούτε απόφαση ελληνικού δικαστηρίου. Είναι μια παράκληση μη δεσμευτική και τίποτα παραπάνω».

Περιττεύει να τονίσουμε ότι οι δάσκαλοι δεν πρέπει να εξαρτούν τη «γλώσσα» που χρησιμοποιούν από τις αποφάσεις ή τις νουθεσίες των εισαγγελικών αρχών. Οι δάσκαλοι έχουν τη δική τους κοινωνική ευθύνη, έχουν έναν παιδευτικό και παιδαγωγικό ρόλο να υπηρετήσουν. Εχουν καθήκον όχι μόνο να μην αναπαράγουν τα ρατσιστικά στερεότυπα, που σπέρνουν το μίσος για τον ξένο, αλλά να ενσταλάζουν στις συνειδήσεις των μαθητών τους τα ιδεώδη της αλληλεγγύης, της αδελφοσύνης, της φιλοξενίας, της κοινότητας των ανθρώπων ανεξάρτητα από φυλή, χρώμα, θρησκεία, χώρα καταγωγής και νομικό στάτους.

Αυτά, όμως, είναι ψιλά γράμματα για τους κάθε είδους αντιδραστικούς. Αυτοί εμπνέονται από τα κηρύγματα μίσους του κάθε Σαμαρά. Δεν είναι τυχαίο ότι ο τελευταίος, στην αρχηγικού τύπου ομιλία του στην Καβάλα (γράφουμε σχετικά στη σελίδα 3) είπε μεταξύ των άλλων: *«Εδώ μιλάμε για παράνομους μετανάστες. Που πάνε τώρα να μας... απαγορεύσουν να τους λέμε "λαθρομετανάστες"! Ενώ ο όρος "λαθρομετανάστες"* ***υπάρχει εδώ και δεκαετίες*** *και επισήμως στο δίκαιο της χώρας. Και δικαίως υπάρχει. Για να διαχωρίζονται από τους νόμιμους μετανάστες. (...) Ομως όλα όσα καταγγέλλει ο παγκόσμιος Τύπος για τα hot spots που έφτιαξε ο ΣΥΡΙΖΑ στα νησιά μας – για δολοφονίες, βιασμούς, διακίνηση ναρκωτικών και συμμορίες τζιχαντιστών – ποιοι τα κάνουν; Οι νόμιμοι μετανάστες; Οχι, βέβαια... Είναι* **λαθρομετανάστες** *για τους οποίος βοά πια ο παγκόσμιος Τύπος».*

Τυχαίο είναι ότι η «πρωτοβουλία» των δεξιών στην ΕΛΜΕ Λέσβου ήρθε αμέσως μετά απ' αυτή την ομιλία; Τα νήματα που συνδέουν τους κάθε είδους αντιδραστικούς δεν μένουν πια κρυφά. Βγαίνουν στο φως μόνα τους.

τικές και πολιτιστικές δράσεις εντός του Πανεπιστημίου, να δημιουργήσουμε χώρους έκφρασης και ελευθερίας.

Επειδή για μας τα όσα συμβαίνουν στο Πανεπιστήμιο και στις σπουδές μας δεν είναι ξέχωρες από την κοινωνία...

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΜΑΣ

Εμείς από μεριάς μας δεν τσιμπάμε το τυράκι της κυβέρνησης και του Υπουργείου και απαιτούμε η ολόπλευρη και σφαιρική εποπτεία του γνωστικού και επιστημονικού αντικειμένου να παρέχεται μέσα απ το πτυχίο μας, το οποίο θα αποτελεί μοναδική προϋπόθεση για δουλειά. Εντός αυτού να εμπεριέχεται και η συνολική γνώση για τη φιλοσοφία και την ιστορική εξέλιξη των φυσικών επιστημών, καθώς και η αντιμετώπιση των φυσικών φαινομένων τα οποία μελετάμε, άρα και η δυνατότητα μεταλαμπάδευσης και μεταφοράς αυτής της γνώσης στις επόμενες γενιές και στην κοινωνία...

Εξω οι καπιταλιστές και τα «Ιδρύματά» τους από τη Δημόσια Εκπαίδευση

Επεσαν να τους φάνε! Θεοί και δαίμονες. Μια πρωτοφανής ομοφωνία διαπέρασε το αστικό πολιτικό σκηνικό: στην πυρά η ΕΛΜΕ Μαγνησίας, η οποία -άκουσον, άκουσον!- είχε το θράσος να αρνηθεί την «κοινωνική προσφορά» του... ευαγούς Ιδρύματος Μποδοσάκη, που εδώ και χρόνια προσφέρει αφιλοκερδώς «δωρέες και όχι χορηγίες», διότι «επιτελεί κοινωνικό έργο και δεν επιδιώκει, ούτε επιζητά, κανενός είδους εμπορική ή άλλη αναγνώριση για το έργο αυτό» (από ανακοίνωση του Ιδρύματος Μποδοσάκη).

Στον τόπο που ζούμε η ιστορική μνήμη δε θεωρείται προτέρημα. Οι νέες γενιές δεν πρέπει να μάθουν τι σήμαινε το όνομα Μποδοσάκης για χιλιάδες εργάτες που μαρτύρησαν στα εργοστάσια-κάτεργα του (εδώ και χρόνια νεκρού) μεγαλοκαπιταλιστή. Ολόκληρη η κοινωνία, επίσης, δεν πρέπει να αποκτήσει γνώση του τι εστί «Ιδρυμα» στην Ελλάδα (και όχι μόνο). Ο κόσμος πρέπει να χάψει το παραμύθι, ότι διάφοροι πλούσιοι αφήνουν τις περιουσίες τους σε «Ιδρύματα» που τις διαθέτουν για κάθε είδους αγαθοεργίες. Σε «Ιδρύματα» που διοικούνται από τους κληρονόμους τους ή από δικούς τους ανθρώπους, τα οποία απολαμβάνουν τεράστιων φοροαπαλλαγών και άλλων προνομίων.

Δεν είναι, όμως, αυτό το θέμα μας. Το θέμα μας είναι η άρνηση της ΕΛΜΕ Μαγνησίας να δεχτεί τη «δωρεά» του Ιδρύματος Μποδοσάκη. Ας δούμε το σκεπτικό της:

«Το ΔΣ της ΕΛΜΕ Μαγνησίας, με αφορμή τη χορηγία του Ιδρύματος Μποδοσάκη, δηλώνει την ***κατηγορηματική του αντίθεση στην οποιαδήποτε προσπάθεια εμπορευματοποίησης της Παιδείας****. Απορρίπτει τη* ***λογική των χορηγιών που υποκαθιστά την ευθύνη και την υποχρέωση του Κράτους*** *για τη λειτουργία των δημόσιων σχολείων.*

Καλούμε τους συλλόγους και τους διευθυντές των σχολείων να μην δεχθούν τη χορηγία του Ιδρύματος Μποδοσάκη για το "βασικό εξοπλισμό" των εργαστηρίων των Γυμνασίων. Σε περίπτωση που το προηγούμενο διάστημα την αποδέχθηκαν, με συλλογικές διαδικασίες να ακυρώσουν τη χορηγία.

Καλούμε το Υπουργείο Παιδείας να παρέμβει άμεσα προκειμένου να μην επιτρέπει στις εταιρείες να εισέρχονται στους χώρους των σχολείων με το πρόσχημα χορηγικών προγραμμάτων».

Εύγε θα έπρεπε να πούμε στο ΔΣ της ΕΛΜΕ Μαγνησίας γι' αυτή του την απόφαση, που έρχεται να μας επαναφέρει σε κάποιες βασικές αρχές του διεκδικητικού κινήματος στο χώρο της Παιδείας. Σε αρχές που τείνουν να ξεχαστούν (αν δεν έχουν ξεχαστεί ήδη), ιδιαίτερα μετά το ξέσπασμα της κρίσης και το πέρασμα στην εποχή των Μνημονίων, στην εποχή της σκληρής δημοσιονομικής λιτότητας και της εξαθλίωσης ακόμα και των πιο βασικών υπηρεσιών που το κράτος οφείλει να χορηγεί στους σκληρά φορολογούμενους πολίτες του. Οχι τους αστούς, που δεν προστρέχουν στο δημόσιο σχολείο ή στο δημόσιο νοσοκομείο, αλλά τους εργάτες, τους φτωχούς εργάτες, τους επαγγελματίες με τα χαμηλά εισοδήματα.

Το κράτος της αστικής τάξης εξαθλιώνει την Εκπαίδευση και τα «Ιδρύματα» των μεγαλοκαπιταλιστών έρχονται να βάλουν ιώδιο στην πληγή, προσφέροντας «δωρεές». Δεν πρόκειται καν για φιλανθρωπία, με την κυριολεκτική έννοια του όρου. Πρόκειται για φιλανθρωπία αστικού τύπου, δηλαδή για μπίζνες με το προσωπείο της φιλανθρωπίας. Που έχουν σαν σκοπό να καθαγιάσουν τον καπιταλισμό ως σύστημα, να καθαγιάσουν τους καπιταλιστές-αιματορουφήχτρες και να συνηθίσουν το λαό σε μια λογική επαίτη, που αισθάνεται ευγνώμων για τη φιλανθρωπία των ισχυρών του πλούτου, χωρίς να αντιλαμβάνεται ότι ο πλούτος αυτών των ισχυρών αποτελεί προϊόν της δικής του απλήρωτης εργασίας.

Οι εργάτες και οι εργαζόμενοι είναι οι μοναδικοί παραγωγοί του κοινωνικού πλούτου. Γι' αυτό και τα σχολεία για τα παιδιά τους πρέπει να τα συντηρεί το κράτος, χωρίς καμιά παρέμβαση καπιταλιστικών επιχειρήσεων και καπιταλιστικών «Ιδρυμάτων». Αυτή τη βασική αρχή θέλουν να μας κάνουν να ξεχάσουμε οι κάθε είδους «ιεροεξεταστές» που επιτέθηκαν με θρησκευτικό φανατισμό ενάντια στην απόφαση της ΕΛΜΕ Μαγνησίας.

Μοναξιές ο Πάνος

Ευτυχώς που φρόντισε ο α(η)δός Τόλης Κιάος και μάθαμε για το πάρτι δίπλα στην πισίνα που έδωσε ο πρόεδρος, συγκυβερνών εταίρος και υπουργός Πάνος. Καταδικασμένος να λέει μονίμως τραγούδια αλλονώνε (από ένα σύντομο ψάξιμο που κάναμε βρήκαμε και μερικά δικά του «σουξεδάκια», όπως το «Κάψε με απόψε», το «Για μένα θα πονάς», το «Δικό μου αστέρι γίνε» και, βεβαίως, το «Ερωτας παράφορος», με τους εκπληκτικούς στίχους: «Σε γνώρισα τυχαία χωρίς να σε ζητώ / Μπήκες στη ζωή μου ήτανε γραφτό / Σαν άνεμος σαρώνεις όλο το σκηνικό / Χάνω τον έλεγχο και καρδιοχτυπώ»), ο μπουζουξής και α(η)δός Τόλης έκανε το λάθος να εκμυστηρευτεί στα social media το μεγάλο μυστικό (διατηρούμε τη σύνταξη και την ορθογραφία): *«Με μεγάλη μου τιμή, εχτές ήμουν καλεσμένος στην βίλα του Υπουργού Εθ. Αμύνης κ. Πάνου Καμμένου, όπου τραγούδησα και έπαιξα μπουζούκι μέχρι πρωΐας, παρουσία του φίλου, κυρίου Μάκη Τριανταφυλλόπουλου.. Ηταν ένα ξεχωριστό ξημέρωμα..στο επανιδείν.....»* (για να λέμε του στραβού το δίκιο, από σύνταξη και ορθογραφία ο Τόλης είναι κλάσεις πάνω από τον Πάνο).

Εβαλε και φωτογραφίες στην ανάρτησή του ο Τόλης. Κυρίως με την αφεντομουτσουνάρα του, τον πρόεδρο Πάνο και τον δημοσιογράφο Μάκη. Αλλο «λαό» δεν είδαμε στην ομήγυρη. Διαπιστώσαμε, όμως, ότι ο πρόεδρος Πάνος εξακολουθεί να είναι μερακλής και εκλεκτικός. Από τις φωτογραφίες είδαμε ότι το τραπέζι κοσμούσαν μπουκάλια γιαπωνέζικου «Pure Malt» (γύρω στο πενηντάρικο το μισόλιτρο), δείγμα ανθρώπου «ψαγμένου» στο είδος. Εκείνο που δεν είδαμε είναι συριζαίους. Πού οι εποχές που ο πρόεδρος Πάνος άνοιγε μέσα στα μαύρα μεσάνυχτα το «μαγαζί» του Πλούταρχου και διασκέδαζαν πριβέ με τον Νίκο Παππά μέχρι να σηκωθεί πέντε οργιές ο ήλιος! Πού οι εποχές που στην ίδια βίλα γιόρταζαν τα γενέθλιά τους από κοινού με τον Παύλο Πολάκη, υπό τους ήχους της ορχήστρας της Αεροπορίας και με guest τον Σταμάτη Γονίδη; Να μην τους κάλεσε το αποκλείουμε. Πλέον, όμως, ο πρόεδρος Πάνος είναι «τοξικός» για τους συριζαίους και αποφεύγουν αυτού του τύπου τις συναναστροφές μαζί του. Ο μόνος που του έμεινε πιστός είναι ο «Ζούγκλας».

Τι ψάχνει ο OLAF;

Κρίνοντας από την ημερομηνία της ανάρτησης του α(η)δού Τόλη, το πάρτι δίπλα στην πισίνα του Καμμένου πρέπει να έγινε την ίδια μέρα που υπέβαλε μήνυση κατά των δημοσιογράφων του «Φιλελεύθερου», οι οποίοι πήγαν μετά στους μπάτσους και τους είπαν «εδώ είμαστε, παρακαλούμε να μας συλλάβετε». Το γεγονός πιθανόν να είναι συμπτωματικό (το πάρτι πρέπει να είχε κανονιστεί κάποιες μέρες πρωτύτερα), όμως ο πρόεδρος Πάνος είχε έναν επιπλέον λόγο για να ξεδώσει.

Τελικά, μετά από τα πρώτα μισόλογα, έχει καταστεί σαφές ότι ο OLAF ψάχνει κακοδιαχείριση κονδυλίων που διαχειρίστηκε το υπουργείο Αμυνας. Την υπόθεση παρέπεμψε στον OLAF η Κομισιόν, που έλαβε υπόψη της δημοσιεύματα του Μάρτη του 2017. Σ' αυτές τις περιπτώσεις είναι κακό να προτρέχει κανένας. Αυτή η εισαγγελική υπηρεσία της ΕΕ είναι πάντοτε «τάφος» στη χορήγηση πληροφοριών. Γι' αυτό βλέπουμε και την αμηχανία στα αντιπολιτευτικά δημοσιεύματα που επαναλαμβάνουν τα ίδια και τα ίδια, χωρίς να έχουν κάτι καινούργιο να προσθέσουν. Ούτε είναι έξω από πολιτικές σκοπιμότητες η εν λόγω υπηρεσία. Αν την αφήσουν ανενόχλητη, κάνει ερευνητική δουλειά. Αν πέσει γραμμή για υποχώρηση, γίνεται υποχώρηση. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, λοιπόν, θα περιμένουμε να δούμε αν υπάρχει κάτι. Προξενεί εντύπωση, όμως, το γεγονός ότι από ένα σύνολο κονδυλίων 1,6 δισ. ψάχνουν μόνο καμιά πενηνταριά εκατομμύρια!

Εξουσιαστικές αψιμαχίες

Στην ΕΡΤ «υπάρχει παραδιοίκηση και κυβερνάται από το παλιό συντεχνιακό καθεστώς, ένα καθεστώς ιδιοτελών συμφερόντων», κατήγγειλε ο Φίλης. «Ο Νίκος Φίλης δεν γνωρίζει τι γίνεται στην ΕΡΤ», απάντησε ο Παππάς. Σε άλλη συνέντευξή του μίλησε ακόμα πιο περιφρονητικά για τον «σύντροφό» του: «Δεν θέλω να πω τίποτα για τις δηλώσεις Φίλη, απάντησα στον κ. Μητσοτάκη. Είναι ταυτόσημη η κριτική»! Ο Παππάς κατηγόρησε τον Φίλη ότι ενεργεί ως πολιτικός συνοδοιπόρος (ούτε καν ακούσιος) της ΝΔ!

Η αντιπολίτευση, βέβαια, πιάστηκε από το περιστατικό και το μεγαλοποίησε για τους δικούς της λόγους. Ουδείς όμως εντός ΣΥΡΙΖΑ ανησύχησε. Οι εξουσιαστικές αψιμαχίες στο εσωτερικό των αστικών κομμάτων δεν προκαλούν ανησυχία. Ο Φίλης παραμένει εκτός κυβέρνησης. Κάτι πρέπει να βρίσκει για να φωνάζει «παρών», εμφανιζόμενος σαν «η αριστερή συνείδηση του ΣΥΡΙΖΑ». Κι ο Παππάς πρέπει να αμυνθεί. Πάνω που πάει να επανακάμψει στο Μαξίμου, δε θέλει να του χτυπούν το «μαγαζί του» την ΕΡΤ. Σε ρήξη δεν πρόκειται να φτάσουν. Είναι αρκετά έμπειροι και οι δύο. Κι όταν ξαναμετρηθούν τα «κουκιά», μετά τις επόμενες εκλογές, θα ξαναμετρήσουν το μπόι τους στις κομματικές διαδικασίες. Οχι μόνον οι δυο τους, αλλά όλα τα ηγετικά στελέχη. Ετσι συμβαίνει πάντοτε στα αστικά κόμματα.

Από το διαχωρισμό στον... εξορθολογισμό

Οι προσεκτικοί παρατηρητές διέκριναν τη διαφορά στην ομιλία Τσίπρα στη ΔΕΘ. Εκεί που επί χρόνια και χρόνια ο ΣΥΡΙΖΑ μιλούσε για διαχωρισμό Κράτους και Εκκλησίας, ο Τσίπρας μίλησε για... εξορθολογισμό των σχέσεων Κράτους και Εκκλησίας. Χαρακτήρισε αυτόν τον «εξορθολογισμό» υπερώριμο και υποσχέθηκε ότι θα τον συμπεριλάβει στη συνταγματική αναθεώρηση.

Συνταγματική αναθεώρηση το πιθανότερο είναι ότι δεν πρόκειται να ξεκινήσει ούτε από αυτή τη Βουλή, όμως το προπαγανδιστικό τζέτζελο θα γίνει. Τι άλλο μένει στον Τσίπρα και στον ΣΥΡΙΖΑ για να «παίξει» προεκλογικά;

Μπορεί αυτό το τζέρτζελο να (ξανα) ξεκινήσει και σύντομα. Και κατά πάσα πιθανότητα, αυτό ήταν το αντικείμενο της νυχτερινής επίσκεψης του Τσίπρα στην έδρα του Ιερώνυμου, η οποία δεν ανακοινώθηκε ούτε από τη μία ούτε από την άλλη πλευρά. Ο Ιερώνυμος απαίτησε, προφανώς, να κάνει το παζάρι με τον ίδιο τον Τσίπρα και όχι με κάποιον απεσταλμένο του. Σ' αυτά τα πράγματα οι δεσποτάδες έχουν μεγάλη εμπειρία, καθώς δεν υπάρχει αστική κυβέρνηση με την οποία να μην έχουν διαπραγματευθεί.

Δύο είναι τα εκ των ων ουκ άνευ ζητήματα για τους δεσποτάδες. Πρώτο, η μισθοδοσία των κληρικών από το κράτος, την οποία δεν τη συζητούν. Ο Τσίπρας έχει ξεκαθαρίσει δημόσια ότι για τον ΣΥΡΙΖΑ δεν τίθεται τέτοιο ζήτημα. Δεύτερο, η εκκλησιαστική περιουσία. Ούτε τέτοιο ζήτημα θέτει ο ΣΥΡΙΖΑ. Οπως φαίνεται, ζητάει κάποιες φραστικές αλλαγές, όπως η κατοχύρωση της θρησκευτικής ουδετερότητας του κράτους, χωρίς να έχει γίνει γνωστό τι ακριβώς σημαίνει αυτό (ενδεχομένως να εξαντλείται μόνο στον αποκλειστικά πολιτικό όρκο όσων αναλαμβάνουν θεσμικά αξιώματα).

Δεν ξέρουμε αν έχουν συμφωνήσει ή όχι, είμαστε όμως σίγουροι ότι οι δεσποτάδες δεν πρόκειται να εγκαταλείψουν το στάτους της «κρατούσης θρησκείας». Και ξέρουν ότι έχουν ερείσματα για να διατηρήσουν το θεμέλιο των προνομίων τους. Από την άλλη, αν δεχτούν κάποιες ανώδυνες φραστικές αλλαγές, θα «πουλήσουν» ακριβά τη συμφωνία τους. Οι δεσποτάδες δε δίνουν τζάμπα ούτε τον πυρετό τους, οπότε μένει να μάθουμε αν υπάρχει συμφωνία Ιερώνυμου-Τσίπρα και τι πήραν οι δεσποτάδες.

Βραζιλία

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

Βραζιλία δεν έχει την οικονομική δύναμη της ναζιστικής Γερμανίας που κατόρθωσε να πλασάρει το μοντέλο της «ισχυρής Γερμανίας» σε πλατιά λαϊκά και μικροαστικά στρώματα. Σύμφωνα με δημοσκόπηση της BNP Paribas (βλ. https://globalmarkets.bnpparibas.com/r/2018_ElectionTracker.pdf?sst=BHGjAkQ5PTh47QCQ5Ry5g&stream=true), οι περισσότεροι ψηφοφόροι θεωρούν ότι οι προτεραιότητες της επόμενης κυβέρνησης θα πρέπει να είναι η βελτίωση των υπηρεσιών υγείας, η αύξηση του κατώτατου μισθού, η μείωση του πληθωρισμού και των φόρων και η αύξηση των θέσεων εργασίας. Η καταπολέμηση του εγκλήματος βρίσκεται στην ένατη θέση των προτεραιοτήτων. Αυτό σημαίνει ότι ο λαός θα περιμένει από τη νέα κυβέρνηση πράξεις, που ο Μπολσονάρου δε θα πραγματοποιήσει γιατί δεν είναι στη λογική της ακροδεξιάς κυβέρνησης να αυξάνει τους μισθούς υποσκάπτοντας την «ανταγωνιστικότητα» της χώρας (αφού ανταγωνιστικότητα σημαίνει φτηνά μεροκάματα στον καπιταλισμό).

Αυτό φυσικά δε σημαίνει ότι θα πρέπει να υποβαθμίσουμε τον κίνδυνο του φασισμού στη χώρα. Αντίθετα, ο κίνδυνος αυτός θα φέρει νέα δεινά στην εργατική τάξη, ειδικά όταν αποφασίσει να αντιδράσει. Δεν πρέπει όμως να ξεχνάμε ότι αυτοί που ευθύνονται για την άνοδο του φασισμού δεν είναι παρά οι «αριστεροί» σοσιαλδημοκράτες που διαχειρίστηκαν την κρίση για λογαριασμό του κεφαλαίου. Η δική τους χρεοκοπία οδήγησε στην άνοδο του φασισμού.

ΥΓ. Το «Κ»Κ Βραζιλίας στήριξε τον σοσιαλδημοκράτη Χαντάντ (που αντικατέστησε τον Λούλα στο σοσιαλδημοκρατικό «Κόμμα των Εργαζομένων»). Εβαλε μάλιστα βουλευτίνα του, τη Μανουέλα Ντ' Αβίλα, να κατέβει σαν αντιπρόεδρος μαζί με τον Χαντάντ. Η χρεοκοπία της σοσιαλδημοκρατίας δεν πτόησε τους «κομμουνιστές». Συνεχίζουν να αποτελούν δεκανίκι της!

Δολοφόνοι, σκευωροί και προβοκάτορες

Πρώτη είδηση στα ραδιόφωνα και στο Ιντερνετ από το μεσημεράκι της περασμένης Τρίτης: «Νέα τροπή στην υπόθεση του θανάτου του Ζακ Κωστόπουλου. Ανιχνεύτηκε βιολογικό υλικό του στο μαχαίρι». Αρα; Αρα, πήγε να ληστέψει, μη μας τον βγάζετε αθώα περιστερά!

Την είδηση τη διοχέτευσαν οι μπάτσοι και τα παπαγαλάκια την αναπαρήγαγαν χωρίς να βάλουν ούτε ένα ερωτηματικό. Πώς γίνεται και βρέθηκε DNA σε ένα μαχαίρι, στο οποίο δε βρέθηκαν αποτυπώματα (γιατί οι μπάτσοι φρόντισαν να τα σκουπίσουν); Βρέθηκε DNA του Ζακ ή μείγμα; (Χρειάζεται μήπως να θυμίσουμε τις υποθέσεις Ηριάννας-Περικλή, Θεοφίλου κτλ. και τις αποφάσεις που πήραν τα ίδια τα αστικά δικαστήρια, πετώντας στα σκουπίδια τις πραγματογνωμοσύνες του «εργαστήριου» της Ασφάλειας;). Ποιων άλλων ατόμων DNA βρέθηκε στο ίδιο πειστήριο; (Δεν μπορεί να μη βρέθηκε κανενός άλλου, όταν όλοι είδαμε έναν μπάτσο να κρατάει το μαχαίρι από τη λαβή).

Να το πάμε και παραπέρα. Το DNA σ' ένα κινητό αντικείμενο δε σημαίνει απολύτως τίποτα. Ιδίως όταν το αντικείμενο αυτό βρέθηκε υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες. Ενας άνθρωπος αιμόφυρτος, συμπλέκεται με άλλους, συμπλέκεται με τους μπάτσους, ξαπλώνεται σ' ένα χώρο όπου βρίσκεται το μαχαίρι και τεράστιες κηλίδες από το αίμα του, ενδεχομένως τρίχες από τα μαλλιά του κτλ. Θα ήταν παράδοξο να μη βρεθούν ίχνη βιολογικού υλικού του σε ό,τι αντικείμενο υπήρχε σ' αυτόν το χώρο. Θα ήταν παράδοξο, όμως, αυτά τα ίχνη βιολογικού υλικού να μην είχαν μπλεχτεί με ίχνη βιολογικού υλικού άλλων ατόμων, με αποτέλεσμα η δειγματοληψία να δίνει μείγματα δύο ή περισσότερων ατόμων, τα οποία -όπως αποδεικνύει η θεωρία και όπως δέχονται και τα δικαστήρια- δεν μπορούν να αξιολογηθούν ποινικά, είναι για τα σκουπίδια.

Κι αν δεχτεί κανείς ότι ο δολοφονημένος Κωστόπουλος έπιασε το μαχαίρι, ποιος μας λέει πως το είχε ως όπλο για ληστεία και δεν ήταν ένα μαχαίρι που βρήκε μέσα στο κοσμηματοπωλείο ή το είχε κάποιος από τους δύο «νοικοκυραίους» που τον λιντσάριζαν; Ηταν ένα απλό μαχαίρι για φρούτα, που δεν το επιλέγει κανείς ως όπλο για να κάνει ληστεία και μάλιστα σε κοσμηματοπωλείο, που όσο να 'ναι έχει περισσότερα μέτρα ασφάλειας από οποιοδήποτε απλό μαγαζί. Πώς μπορούμε να δεχτούμε ότι έκανε απόπειρα ληστείας (που δε στέκει, γιατί ο κοσμηματοπώλης δεν ήταν μέσα στο μαγαζί) ή έστω κλοπής, ένας άνθρωπος που δευτερόλεπτα πριν τον βλέπουμε να προσπαθεί να μπει σε ένα άλλο μαγαζί για να πάρει νερό, κάποιος τον προπηλακίζει και τον διώχνει και κάποιος άλλος του προσφέρει ένα μπουκάλι νερό που μόλις είχε αγοράσει; Τι σόι ληστής ήταν αυτός που έκοβε βόλτες πανικόβλητος έξω από το χώρο της υποτιθέμενης ληστείας, ασκεπής, χωρίς την παραμικρή κάλυψη ή παραποίηση των χαρακτηριστικών του, σαν να επιθυμούσε να τον γράψουν οι κάμερες;

Η απλή λογική μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι καμιά απόπειρα ληστείας δεν υπήρξε. Οι μπάτσοι, όμως, εκτός από δολοφόνοι είναι και προβοκάτορες. Κι έχουν άφθονους συνεργούς στην προβοκάτσια. Το έχουμε δει στις καθαρά πολιτικές υποθέσεις. Πιάνουν κάποιον, τον διαπομπεύουν (τα παπαγαλάκια αναπαράγουν ό,τι τους σερβίρει το χαλκείο της Αντιτρομοκρατικής) και τον στέλνουν στο δικαστήριο με την «κοινή γνώμη» (πλην μιας μειοψηφίας) πεπεισμένη ότι είναι μέλος της ΣΠΦ, τρομοκράτης, ληστής, μπορεί και δολοφόνος. Και στις περιπτώσεις που τα δικαστήρια αποφασίσουν διαφορετικά (όπως στην περίπτωση του Θεοφίλου και άλλων αγωνιστών), ελάχιστοι θυμούνται ποιο ήταν το σκηνικό που μπάτσοι και παπαγαλάκια είχαν στήσει την περίοδο της σύλληψης.

Το ίδιο έκαναν και τώρα. Οταν είδαν ότι το «πρεζάκι» που μόλις είχαν αποτελειώσει, ολοκληρώνοντας το έργο που ξεκίνησαν οι «νοικοκυραίοι», είχε φίλους με πρόσβαση στην ενημέρωση, όταν είδαν ότι μέρα με τη μέρα χάνουν το παιχνίδι κι ότι το σκηνικό που έστησαν, το σκηνικό του «ληστή» που περίπου «αυτοκτόνησε», κατέρρευσε, χάρη σε στοιχεία που έδωσαν στη δημοσιότητα άλλοι και όχι αυτοί, έψαχναν κάτι για να ρεφάρουν τις εντυπώσεις. Και πιάστηκαν από το «DNA στο μαχαίρι». Οχι πως έχει καμιά σημασία (κάθε άνθρωπος με σκέψη και κοινωνική ευαισθησία είναι πεπεισμένος ότι τον Ζακ Κωστόπουλο τον λιντσάρισαν οι δύο «νοικοκυραίοι» και τον αποτελείωσε η αγέλη των μπάτσων), αλλά είμαστε σίγουροι ότι όταν δοθεί στη δημοσιότητα η έκθεση πραγματογνωμοσύνης, και το «DNA» θα αποδειχτεί μια ασφαλίτικη κατασκευή. Μας το λέει η πείρα μας.

Εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ για κατώτατο μισθό

«Από τ' αριστερά» εκ του ασφαλούς

Δεν ήταν καθόλου δύσκολο για τους αστογραφειοκράτες εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ να βγουν «από τ' αριστερά» στην κυβέρνηση που, μέσω της «Επιτροπής Συντονισμού της Διαβούλευσης για τον κατώτατο μισθό» κάλεσε το ΙΝΕ ΓΣΕΕ να στείλει τις απόψεις του για τον προσδιορισμό του κατώτατου μισθού/ημερομισθίου από την κυβέρνηση. Το ΙΝΕ ΓΣΕΕ, με εντολή της διοίκησης της ΓΣΕΕ, προφανώς, έστειλε μια δήλωση του Παναγόπουλου και την Ετήσια Εκθεσή του με τίτλο «Η ελληνική οικονομία και η απασχόληση» (2018).

Στην εξασέλιδη (!) δήλωσή του, ο Παναγόπουλος αναφέρεται στη «μνημονιακή λαίλαπα εμμονικών και εν τέλει ατελέσφορων μέτρων» (αλήθεια, ατελέσφορο μέτρο ήταν η καρατόμηση του κατώτατου και των υπόλοιπων μισθών;), μεταξύ των οποίων ήταν ο Ν. 4093/2012 και το άρθρο 103 του Ν. 4172/2013, που όρισαν ότι «το κράτος θα καθορίζει το νομοθετημένο κατώτατο μισθό, επιβάλλοντας ένα καίριο πλήγμα στη συλλογική αυτονομία, αφού αφαιρέθηκε βίαια η εξουσία ρύθμισης όρων εργασίας από τις συνδικαλιστικές οργανώσεις (και μάλιστα τις κορυφαίες) υπέρ του κρατικού νομοθέτη».

Σημειώνει ότι οι νόμοι αυτοί «όχι μόνο δεν άλλαξαν, αλλά παρά την πολυδιαφημισμένη έξοδο από τα μνημόνια ενεργοποιούνται υπό τον μανδύα της επαναφοράς των συλλογικών διαπραγματεύσεων, καθώς και της "επαναφοράς του κόσμου της εργασίας" (sic)...» και δηλώνει ότι «η ΓΣΕΕ διαφώνησε και διαφωνεί ριζικά με τους αντεργατικούς μνημονιακούς νόμους 4093/2012 και 4172/2013» και απαιτεί «την άμεση κατάργηση της διοικητικής παρέμβασης, με την οποία μειώθηκε ο κατώτατος μισθός της ΕΓΣΣΕ κατά 22% και 32% και την άμεση επαναφορά της ευθύνης καθορισμού του κατώτατου μισθού erga omnes στους κοινωνικούς εταίρους με την ΕΓΣΣΕ». Δεν παραλείπει να δηλώσει ότι «η ΓΣΕΕ απαιτεί την άμεση υλοποίηση της εξαγγελθείσας κατάργησης του λεγόμενου υποκατώτατου μισθού για τους νέους έως 25 ετών», αλλά και να εκφράσει «ουσιώδεις αντιρρήσεις και επί της διαδικασίας (...) και κυρίως των κριτηρίων, τα οποία κατά τρόπο περιοριστικό και όχι ενδεικτικό επιβάλλει να λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό του ύψους του εκάστοτε νομοθετούμενου κατώτατου μισθού». «Είναι απαράδεκτο», λέει ο Παναγόπουλος, «ιδιαίτερα μετά την πολυδιαφημιζόμενη τυπική έξοδο από τα Μνημόνια, να ενεργοποιείται ο μνημονιακός νόμος με προκλητική απουσία από τα κριτήρια αναφοράς της βιοποριστικής λειτουργίας του μισθού, τη δυνατότητα δηλαδή των εργαζομένων να καλύπτουν τις βιοτικές ανάγκες τους από το μισθό τους».

Αφού θυμίσει ότι «το πόρισμα της "διαβούλευσης" δεν είναι υποχρεωτικό για το Υπουργικό Συμβούλιο και τον υπουργό Εργασίας, επομένως όλη αυτή η περίπλοκη διαδικασία ευλόγως μπορεί να θεωρηθεί ως εικονική και επικοινωνιακή διαβούλευση για τα μάτια του κόσμου και των δανειστών», ο Παναγόπουλος καταλήγει ότι «η ΓΣΕΕ θεωρεί ευλογο και δίκαιο το αίτημά της για άμεση επαναφορά του κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ χωρίς διακρίσεις».

Χωρίς να κόβει τις επαφές με τη διαδικασία «διαβούλευσης» (γι' αυτό δίνει απάντηση), δηλαδή χωρίς να αρνείται τη θεσμική υπευθυνότητά της, η εργατοπατερία της ΓΣΕΕ βρήκε την ευκαιρία να κάνει εκ του ασφαλούς αριστερή αντιπολίτευση στην κυβέρνηση, παίρνοντας τη θέση που είχε ο ΣΥΡΙΖΑ όσο ήταν στην αντιπολίτευση (επαναφορά του κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ). Πρόκειται για υποκρισία, φυσικά, γιατί ο Παναγόπουλος ήταν εκείνος που δήλωνε ότι δεν είναι δυνατόν να επανέλθει ο κατώτατος μισθός στα 751 ευρώ γιατί... θα καταστραφούν οι επιχειρήσεις.

Αυτό αποτυπώθηκε και θεσμικά. Στην ΕΓΣΣΕ του 2013 (μετά δηλαδή την καρατόμηση του κατώτατου μισθού με την 6η ΠΥΣ του 2012) προστέθηκε η εξής ρήτρα: *«Περαιτέρω, τα συμβαλλόμενα μέρη ρητώς συμφωνούν ότι, εάν κατά τη διάρκεια ισχύος της παρούσας ΕΓΣΣΕ, με οποιοδήποτε τρόπο αρθεί οποιαδήποτε περιοριστική διάταξη, που έχει επιβληθεί με νομοθετική παρέμβαση στο περιεχόμενο της ΕΓΣΣΕ 2010-2011-2012, τότε θα ξεκινήσουν άμεσες διαπραγματεύσεις για τον καθορισμό των μισθολογικών όρων της ΕΓΣΣΕ, με βάση το πλαίσιο που θα έχει τυχόν διαμορφωθεί».* Δηλαδή, οι καπιταλιστές του ΣΕΒ και οι αστογραφειοκράτες της ΓΣΕΕ συμφώνησαν ότι σε περίπτωση που καταργηθεί μερικά ή ολοκληρωτικά η 6η Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου, δε θα επανέλθει αυτόματα ο κατώτατος μισθός στα 751 ευρώ, αλλά θα γίνουν νέες διαπραγματεύσεις, οι οποίες θα αυξήσουν ελάχιστα τα 586 και 511 ευρώ της ΕΓΣΣΕ, ώστε να υπολείπονται κατά πολύ των 751 ευρώ!

Το Σεπτέμβρη του 2014, ο Παναγόπουλος είχε συναντηθεί με τον τότε υπουργό Ανάπτυξης της συγκυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ Ν. Δένδια. Οταν στη συνέντευξη που δόθηκε ο Παναγόπουλος κλήθηκε να σχολιάσει την υπόσχεση του αντιπολιτευόμενου τότε ΣΥΡΙΖΑ για επαναφορά του κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ με νομοθετική ρύθμιση, απάντησε: *«Εγώ θα έλεγα ότι η νομοθετική παρέμβαση απαιτείται για την επαναφορά, δίνοντας επίσης κι ένα πολιτικό μήνυμα, αλλά από εκεί και πέρα πρέπει ελεύθερα ν' αφεθούν οι εργοδότες και οι εργαζόμενοι να συνάπτουν τις συλλογικές συμβάσεις».*

Τώρα, έχουν αλλάξει οι ρόλοι. Είναι η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ που θέλει να κάνει μια αύξηση κοροϊδία, της τάξης των 20-30 ευρώ στον κατώτατο μισθό, ενώ οι αστογραφειοκράτες της ΓΣΕΕ παίρνουν το ρόλο της... έξαλλης αντιπολίτευσης, που ζητά «εδώ και τώρα 751», όπως έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ μέχρι το 2015 που έγινε κυβέρνηση. Και οι μεν και οι δε κοροϊδεύουν την εργατική τάξη, δουλεύοντας ως υπηρέτες των καπιταλιστών.

Το ξέρει ή μπλοφάρει;

«Θα σας πω την εκτίμησή μου. Αφενός υπάρχει πλειοψηφία στην παρούσα Βουλή, για να κυρωθεί η συμφωνία των Πρεσπών, η οποία ενδεχομένως θα διευρύνεται καθώς θα πάμε σε αυτή τη διαδικασία, και αφετέρου εκτιμώ ότι δεν υπάρχουν 151 βουλευτές σε αυτή τη Βουλή για να υπερψηφίσουν μια πρόταση δυσπιστίας. **Είμαι απόλυτος** πάνω σε αυτό το θέμα». Θα μπορούσε να πει κανείς ότι η απολυτότητα του Νίκου Βούτση (εμφανώς στημένη συνέντευξη στο ΑΠΕ-ΜΠΕ) είναι εκδήλωση πολιτικής μπλόφας, ενέργεια κάθε άλλο παρά σπάνια στην αστική πολιτική. Μπορεί, όμως, η βεβαιότητα που εκφράζει να είναι προϊόν γνώσης του παρασκηνίου.

Πλειοψηφία για να κυρωθεί η Συμφωνία των Πρεσπών (αν αυτή περάσει τις συμπληγάδες των Σκοπίων) ασφαλώς υπάρχει. Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει 145 συν τρεις ανελίτες (Παπαχριστόπουλος, Κουντουρά, Κουίκ) συν η Παπακώστα συν τέσσερις ποταμίσιοι (Θεοδωράκης, Μαυρωτάς, Δανέλης, Λυκούδης) συν ο Θεοχαρόπουλος της ΔΗΜΑΡ, φτάνουν τους 154, ενώ μπορεί να υπάρχει και καβάτζα από ανεξάρτητους (Θεοχάρης, μπορεί και κάποιους άλλους). Πώς μπορεί, όμως, να προεξοφλείται ότι μια πρόταση μομφής της ΝΔ δεν μπορεί να συγκεντρώσει 151, όταν ο εκπρόσωπος Τύπου των ΑΝΕΛ (Τοσουνίδης) δηλώνει ότι μπορεί να συνταχθούν με πρόταση μομφής, αν η ΝΔ δεσμευτεί ότι «δεν θα δώσει το όνομα Μακεδονία»; Σύμφωνα με την αριθμητική της σημερινής Βουλής, το πράγμα «παίζεται». Πρακτικά-πολιτικά, όμως, μάλλον δεν παίζεται, όχι μόνο γιατί κάποιοι σαν τον Δανέλλη δε θα ψηφίσουν «ναι» στην πρόταση μομφής, αλλά και γιατί ο Περισσός μάλλον θα προτιμήσει να απόσχει από μια τέτοια ψηφοφορία. Είναι άλλο ζήτημα, βέβαια, αν ο Τσίπρας θα μπορέσει να συνεχίσει με κυβέρνηση μειοψηφίας.

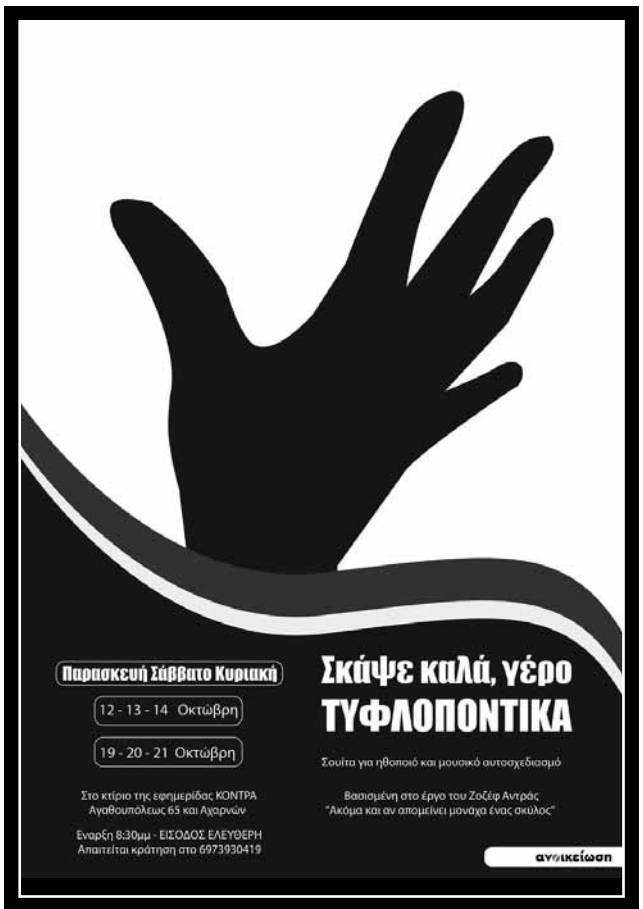

Σκάψε καλά, γέρο τυφλοπόντικα

Σουίτα για ηθοποιό και μουσικό αυτοσχεδιασμό
Βασισμένη στο έργο του Ζοζέφ Αντράς
Ακόμα κι αν απομείνει μονάχα ένας σκύλος

για έξι μόνο παραστάσεις
Παρασκευή - Σάββατο - Κυριακή
12-13-14 και 19-20-21 Οκτώβρη

Στο κτίριο της «Κόντρας»
Αγαθουπόλεως 65 και Αχαρνών
Εναρξη στις 8:30μμ
Είσοδος Ελεύθερη
(απαιτείται προκράτηση στο τηλ. 6973930419)

Μετά την παράσταση ακολουθεί συζήτηση για το έργο, το συγγραφέα, την παράσταση

Η ανοικείωση επιστρέφει στη σκηνή μ' ένα υβριδικό θέαμα: αφήγηση συνοδευόμενη από μουσικό αυτοσχεδιασμό. Φόρμα όχι τόσο γνωστή στην Ελλάδα, συνηθισμένη όμως στις κεντροευρωπαϊκές σκηνές, όπου έχει γεννηθεί, εξελιχθεί και αναπτυχθεί το σύγχρονο επικό θέατρο. Το θέατρο που υπηρετεί η ανοικείωση από τη συγκρότησή της το 2010, ακολουθώντας και εξελίσσοντας τη θεωρία του Μπέρτολτ Μπρεχτ.

Η παράσταση στηρίζεται στο έργο του Ζοζέφ Αντράς «Ακόμα κι αν απομείνει μονάχα ένας σκύλος», ενώ ο τίτλος της αποτελεί παράφραση μιας γνωστής φράσης του Μαρξ («έσκαψες καλά γέρο-τυφλοπόντικα», από τη «18η Μπρυμαίρ του Λουδοβίκου Βοναπάρτη»).

Σημειώνει η κολλεκτίβα στο πρόγραμμα της παράστασης:

«Ο Ζοζέφ Αντράς επικεντρώνεται στην ιστορία της πόλης του, όμως η αφήγηση, εν όλω ή εν μέρει, θα μπορούσε να αναφέρεται σε κάθε άλλο μεγάλο λιμάνι οπουδήποτε στον κόσμο. Αν και μένει πιστός στην ιστορία της Χάβρης, ο συγγραφέας φροντίζει ν' αποφύγει κάθε τοπικισμό, κάθε στενότητα, ανυψώνοντας την αφήγησή του στο επίπεδο της Ιστορίας. Κινείται μαστορικά ανάμεσα στα επιφαινόμενα και την ουσία, ξεκινώντας από τα πρώτα για να καταλήξει στη δεύτερη. Το τοπικό γίνεται παγκόσμιο, το ατομικό γίνεται κοινωνικό, η πάλη των τάξεων σφραγίζει την αφήγηση καθώς αυτή διατρέχει πέντε αιώνες ιστορίας: ο ύστερος μεσαίωνας, η αποικιοκρατία, το εμπόριο, το δουλεμπόριο, η αστική επανάσταση, ο καπιταλισμός, το ξύπνημα του εργατικού κινήματος, η άγρια καταστολή του, η Κομμούνα, ο πρώτος παγκόσμιος και τα επαναστατικά σκιρτήματα, η νικηφόρα ρωσική επανάσταση, ο δεύτερος παγκόσμιος, ο μεταπολεμικός καπιταλισμός, η συντηρητική ανασυγκρότηση του καπιταλισμού, τα κηρύγματα της παγκοσμιοποίησης, η παρακμή του οργανωμένου εργατικού κινήματος... Ολα περνούν σαν κινηματογραφική αφήγηση, ανασκαλεύοντας μνήμες, θυμίζοντας διαβάσματα, εγείροντας ερωτήματα για το σήμερα και το αύριο».

Περισσότερες πληροφορίες στο **www.anoikeiosi.gr**

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαοχτώ
παρόν και μέλλον: σκότος πηχτό

Δύο σημαντικές (seem αντίκες) πολιτικές προσωπικότητες του παρελθόντος έχουν γενέθλια αυτές τις μέρες και η στήλη κάνει το χρέος της: Στις 13 Οκτώβρη του 1971 γεννήθηκε (στη Χιμάρα) ο Πύρρος Δήμας και στις 17 Οκτώβρη του 1955 ο Γιώργος Αλογοσκούφης. Θα πρέπει επίσης να σημειώσουμε ότι στις 18 Οκτώβρη είναι η παγκόσμια ημέρα της γραβάτας, έστω κι αν δεν προσδοκούμε να δούμε γραβατωμένη την αυτού γελοιότητα τον Καραγκιόζη Β' Κακέκτυπο, που τα έκανε όλα εκτός από αυτό, κρατώντας το ίσως για το τέλος...

Στα των ημερών μας (των μακριών, ατέλειωτων, σκοτεινών μεσαιωνικών νυκτών ακριβέστερα), δεν κρύβουμε ότι εντυπωσιαστήκαμε σφόδρα από το λογότυπο-τάνγκραμ της ΝΔ με τα επτά κομμάτια κοφτερά σπασμένα γυαλιά που πέφτουν (τα «τρίγωνα με τρεις γωνίες» που είπε κι ο χαρισματικός αρχηγός της που θα διαδεχτεί τον σεξουαλικότερο), σχηματίζοντας τα αρχικά της στο γαλάζιο φόντο. Το οποίο, όσο κι αν γελάνε μερικοί κακοπροαίρετοι που δεν αντιλαμβάνονται τα μηνύματα του μέλλοντος, εγκαινιάζει την τάση των Μ.Μ.Ε. (Μεταμοντέρνων Μινιμαλιστικών Εμεσμάτων).

Καμμένοι και καμένοι από την αριστερά, παραμένουμε στον χώρο της δεξιάς του κυρίου, καταθέτοντας την ευαρέσκεια και τον ενθουσιασμό μας για άλλο ένα κορυφαίο ζήτημα, όσο κι αν πέρασε στα «ψιλά»: ο Πανίκας, ο Παναγιώτ-ατος Ψωμιάδης ντε, ο λαμπρός χορηγός της στήλης κατά το ένδοξο παρελθόν, ανακοίνωσε την υποψηφιότητά του για τον δήμο Θεσσαλονίκης! Μα πώς μπορούν κάποιοι να πλήττουν σ' αυτή τη χώρα;

Πανίκα ζώσου τ' άρματα, τα σαρανταπεντάρια
(όχι πιστόλια, μα αυτά που τα 'χες κάνει τέχνη)
και έφιππος θριαμβευτής σαν τον Ζορό να πάρεις
συ τη συμβασιλεύουσα απ' τα κακά τα χέρια
να χαίρεται κι ο Ανθιμος, τη μοναξιά να διώξει.

Και τώρα μπορούμε να περάσουμε και στον χώρο της αριστεράς, χωρίς να φύγουμε καθόλου από τη δεξιά με την οποία ασχολούμαστε τόση ώρα:

Ο Νικολάκης ο Παππάς (όπως ο Νίκος Φίλης)
έπεσε σε δυσμένεια και είναι μαραμένος.
Εντάξει, καταλάβαμε, ο Αλέξης δε γουστάρει
Νίκους πια. Είναι σαφές: γουστάρει Κατερίνες.
Δυο από δαύτες μάζεψε στο θλιβερό μπουλούκι
κι όλοι γελούν, όλο γελούν και όλο διασκεδάζουν.

Πανηγυρίζει περιχαρής ο ακρο-αστικός τύπος της Ξάνθης που διαπίστωσε ιδίοις όμμασι κατά την ημέρα εορτασμού της απελευθέρωσης της πόλης (από ένα αποκαλυπτικό τσαλίμι της τύχης συμπίπτει με τη μέρα ίδρυσης της Νέας Δημοκρατίας), «πόσο όμορφη, ευλαβής και απλή είναι η Κατερίνα Νοτοπούλου». Τίνα πεις και Tina piss...

Αλέξη τέκνο του θεού και φίλε των πλασιέ του
έχεις πολύ καιρό να πας στον φίλο σου τον Τζέρι
και να γευτείς νηστίσιμα ή έστω ένα τσάι
να δείξετε στο πόπολο πως είστε αγαπημένοι
για το χρηματιστήριο, για το καλό του τόπου
και να χαρούνε οι πιστοί κι οι άπιστοι αντάμα...

«Κι όμως, το να βοηθάμε ο ένας τον άλλον είναι κάτι θεμελιώδες, ενώ το να τρωγόμαστε ο ένας με τον άλλον ως συνήθως, είναι κάτι που ωφελεί μόνο αυτούς που βρίσκονται από πάνω μας. (...) Πιστεύω ακράδαντα ότι ένας εργαζόμενος που υπερασπίζεται τα δικαιώματά του δεν είναι τρομοκράτης, όπως μας αποκαλούν σήμερα επειδή αγωνιζόμαστε για τη ζωή των οικογενειών μας. Σας καλώ όλους να βγείτε απ' τα σπίτια σας και να υπερασπιστείτε τις ζωές όλων μας. Οσο μας κρατούν κλεισμένους στο σπίτι, τους επιτρέπουμε να μας ρίξουν λίγο-λίγο, μέτρα μετά από άλλα μέτρα, στην πείνα. Θέλουν τα παιδιά σας και τα παιδιά μας να μείνουν αμόρφωτα σαν εμάς, που βλέπαμε τους τοίχους των σχολείων περισσότερο απ' έξω παρά από μέσα, καθώς ένας αμόρφωτος άνθρωπος είναι πιο εύκολο να υποταχθεί. (...) Αφαιρέστε τη λέξη "φόβος" και τη φράση "και τί θα αλλάξει μ αυτό;" απ' το μυαλό σας και πάρτε το μέλλον σας στα χέρια σας» (Juan Jose Fernandes Asturias, ανθρακωρύχος – Asturias).

Κοκκινοσκουφίτσα

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Εκπλήσσει μεν, εύκολα εξηγείται δε...

Σε αρκετούς προκαλεί έκπληξη το γεγονός ότι αρκετοί από τους πρωτοκλασάτους βραζιλιάνους ποδοσφαιριστές (Ροναλντίνιο, Φελίπε Μέλο, Λούκας Μόουρα, Ρονάλντο κτλ.) στηρίζουν στις προεδρικές εκλογές τον ακροδεξιό υποψήφιο Ζαΐχ Μπολσονάρου. Αναρωτιούνται, πώς είναι δυνατόν παίχτες που έχουν καταγωγή από φτωχές λαϊκές οικογένειες, που μεγάλωσαν στις φαβέλες, που έζησαν τη φτώχεια και την εξαθλίωση, από τις οποίες ξέφυγαν λόγω του ποδοσφαιρικού τους ταλέντου, που έχουν υποστεί ρατσιστικές συμπεριφορές κατά τη διάρκεια της καριέρας τους, να δηλώνουν τη στήριξή τους σε έναν πολιτικό που έχει εκφραστεί ανοιχτά υπέρ της στρατιωτικής χούντας που κυβερνούσε επί 20 χρόνια τη Βραζιλία, έχει ρατσιστικές απόψεις, μιλάει απαξιωτικά για τους Αφρικανούς και τους Κεντροαμερικανούς και τάσσεται ανοιχτά υπέρ της θανατικής ποινής.

Οι «αναλυτές», στην πλειοψηφία τους, προσπαθώντας να εξηγήσουν τη θέση των ποδοσφαιριστών και την επιλογή στήριξης στον ακροδεξιό υποψήφιο, έλαβαν υπόψη τους κάποιους παράγοντες, όπως την ευκαιριακή ενασχόλησή τους με την πολιτική, τον λαϊκιστικό λόγο του υποψήφιου και την εκτεταμένη διαφθορά του βραζιλιάνικου πολιτικού συστήματος. Σύμφωνα με τους «αναλυτές», οι παίχτες δηλώνουν υποστηρικτές του Μπολσονάρου, γιατί δεν μπορούν να κατανοήσουν την τακτική του και τα προεκλογικά του ψέματα, αφού δεν ασχολούνται συστηματικά με την πολιτική και δεν έχουν ολοκληρωμένη άποψη. Επειδή θεωρούν ότι ένας δισεκατομμυριούχος μπορεί να αποτελέσει την εναλλακτική λύση στη διαφθορά που μαστίζει τον πολιτικό κόσμο της Βραζιλίας και επειδή είναι ο μοναδικός υποψήφιος που έχει παρουσιάσει ένα αληθοφανές πρόγραμμα για ανάπτυξη και δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Είναι περιττό να πούμε ότι με τα «κριτήρια» αυτά δεν μπορεί να γίνει σωστή εκτίμηση, αφού την επιλογή των παιχτών θα πρέπει να την αξιολογήσουμε με πολιτικά και όχι με συναισθηματικά κριτήρια. Οι παίχτες, αξιοποιώντας το ποδοσφαιρικό τους ταλέντο, κατάφεραν να ξεφύγουν από τη φτώχεια και τη μιζέρια και πλέον απολαμβάνουν τη χλιδή και τον πλούτο. Επέλεξαν να ξεχάσουν την καταγωγή τους, να αλλάξουν τάξη και να ζήσουν ως ανώτερη τάξη. Είναι, λοιπόν, απολύτως λογικό να θέλουν για πρόεδρο τον ακροδεξιό υποψήφιο, υποστηρίζοντας τα συμφέροντα της νέας τους τάξης.

Χαρακτηριστική είναι η θέση ενός από τους λίγους αναλυτές που έθεσαν το ζήτημα στη σωστή του βάση. Σύμφωνα με τον καθηγητή Ιστορίας στο πανεπιστήμιο του Σάου Πάουλο, Φλάβιο ντε Κάμπος, που μελετά τη σχέση του ποδοσφαίρου με την κοινωνία και την πολιτική, «οι παίχτες έχουν βιώσει μια μεγάλη κοινωνική αλλαγή. Προέρχονται από ένα περιβάλλον στέρησης και τώρα απολαμβάνουν τη ζωή της πλούσιας ανώτερης τάξης. Αντί να κοιτάξουν την προέλευσή τους, σκέφτονται περισσότερο με την τρέχουσα κοινωνική τους θέση, ως ελίτ. Γενικά, οι παίκτες αποξενώνονται ή ανησυχούν για τα προνόμιά τους. Συχνάζουν στην υψηλή κοινωνία και αποικίζονται από αυτήν». Ο Κάμπος θεωρεί απόλυτα εξηγήσιμη τη στάση των παιχτών και θυμίζει ότι δεν είναι πρώτη φορά που συμβαίνει, αφού στις προεδρικές εκλογές του 2014, Νεϊμάρ και Ρονάλντο είχαν πάρει θέση υπέρ του ακροδεξιού υποψηφίου Νέβες (ήταν ο χαμένος των εκλογών), τονίζοντας ότι λόγω της πόλωσης που υπάρχει στις φετινές εκλογές είναι μεγαλύτερος ο αριθμός των ποδοσφαιριστών που έχουν πάρει ξεκάθαρη θέση.

Η σύνδεση αθλητισμού-πολιτικής υπήρχε πάντα. Στο παρελθόν αθλητές-ηγέτες με τις πράξεις τους αποτελούσαν παραδείγματα προς μίμηση. Μια και αναφερόμαστε στο ποδόσφαιρο και τη Βραζιλία, ποιος δε θυμάται τον Σόκρατες, που ως αρχηγός της Εθνικής στο Παγκόσμιο του 1982 έδινε μάχη ενάντια στη στρατιωτική δικτατορία της χώρας του; Η μετατροπή του ποδοσφαίρου σε «επαγγελματικό» σηματοδότησε ουσιαστικά τη μετάβασή του από άθλημα σε καπιταλιστική μπίζνα και αυτό είχε συνέπειες, όχι μόνο στο καθαρά αγωνιστικό μέρος, τις τεχνικές και τα προπονητικά συστήματα, αλλά κυρίως στο οικονομικό και κοινωνικό «γίγνεσθαι» γύρω από το άθλημα, που έχει οδηγήσει σε επιλογές, όπως η στήριξη του ακροδεξιού Μπολσονάρου.

Το θετικό από τη συγκεκριμένη είδηση είναι ότι οι οπαδοί των ομάδων, που στην πλειοψηφία τους προέρχονται από την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα, δε συμφωνούν με την επιλογή των ποδοσφαιριστών. Ο μεγαλύτερος σύνδεσμος των οργανωμένων οπαδών της Κορίνθιανς (η ομάδα του Σόκρατες), με αφορμή τη δήλωση στήριξης στον Μπολσονάρου από δυο παίχτες της ομάδας, σε ανακοίνωσή του εξέφρασε την αντίθεσή του και «την έπεσε» στους παίχτες τονίζοντας: «Ξέρετε την ιστορία μας; Γνωρίζετε ότι κατά την ίδρυσή μας, το 1969, ζούσαμε στη μέση μιας στρατιωτικής δικτατορίας; Γνωρίζετε την καταπίεση που υπέφεραν οι ιδρυτές μας για την ανάδειξη της σημαίας υπέρ της δημοκρατίας και των δικαιωμάτων των λαών μας;». Η ανακοίνωση των οπαδών καταλήγει με μια προτροπή-πρόταση προς τη διοίκηση της ομάδας, να διαγραφεί αμέσως όποιο από τα 112.000 μέλη δηλώσει ότι σκοπεύει να ψηφίσει τον Μπολσονάρου. Προς το παρόν η διοίκηση της Κορίνθιανς δεν έχει πάρει επίσημη θέση για το θέμα (το πιο πιθανό είναι ότι δε θα πάρει θέση), αποφεύγοντας να έρθει σε σύγκρουση με τους οπαδούς και τα μέλη της ομάδας.

Σε αντίστοιχη κατάσταση βρίσκονται και οι περισσότερες ομάδες, αφού τα συμφέροντα των περισσοτέρων καπιταλιστών-προέδρων τους οδηγούν σε στήριξη του Μπολσονάρου, όμως εξαιτίας της αντίδρασης των οπαδών των ομάδων τους έχουν επιλέξει να μην πάρουν δημόσια θέση υπέρ του. Για μια ακόμα φορά αποδεικνύεται ότι στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο, η ιστορία και οι καταβολές της ομάδας καθώς και τα «θέλω» των οπαδών βρίσκονται σε δεύτερη μοίρα, αφού προέχουν τα οικονομικά και επιχειρηματικά συμφέροντα των προέδρων. Θα πρέπει λοιπόν οι οπαδοί να καταλάβουν ότι στην εποχή του επαγγελματικού ποδοσφαίρου τα «λάβαρα» της ομάδας-επιχείρησης, παρά το γεγονός ότι μοιάζουν σαν δυο σταγόνες νερό με τα λάβαρα της ομάδας που αγαπούν, είναι εχθρικά και ξένα γι' αυτούς, αφού εκφράζουν τα επιχειρηματικά συμφέροντα του καπιταλιστή-προέδρου και όχι την ιστορία και τα ιδανικά της ομάδας τους. Γι' αυτό θα πρέπει να είναι πολύ προσεχτικοί, γιατί τα δυσδιάκριτα όρια ανάμεσα στην αγάπη για την ομάδα και τη στήριξη των οικονομικών συμφερόντων των προέδρων, τις περισσότερες φορές τους οδηγούν, ανεξάρτητα από τις προθέσεις τους, να στοιχίζονται και να παλεύουν κάτω από ξένα λάβαρα.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

Το γήπεδο βρίσκεται στη Γροιλανδία και χρησιμοποιείται από ερασιτέχνες ποδοσφαιριστές, οι οποίοι στην πλειοψηφία τους είναι ψαράδες. Απόδειξη ότι το ποδόσφαιρο-άθλημα μπορεί να φτάσει παντού και να προσφέρει συγκινήσεις σε οποιασδήποτε μορφής γήπεδο. Ακόμα και αν οι εξέδρες βρίσκονται στο γειτονικό παγόβουνο και αν ανάμεσα στους θεατές, υπάρχουν φώκιες, θαλάσσιοι ελέφαντες και πολικές αρκούδες. Για το λόγο αυτό, ήταν, είναι και θα είναι το λαϊκότερο των αθλημάτων, παρά την προσπάθεια που κάνουν κάποιοι πρωτοκλασάτοι παίχτες να το ταυτίσουν με φασίστες πολιτικούς και καπιταλιστικές μπίζνες.

ΥΓ. Ο Μπεν Μπέντιλ, 23χρονος σέντερ από τη Γκάνα, ήταν ο μεγάλος πρωταγωνιστής στη νίκη του Περιστερίου επί της ΑΕΚ, στην πρεμιέρα του πρωταθλήματος μπάσκετ. Στα μπασκετικά στέκια συζητούν για τα κατορθώματά του και η πορεία του από την Γκάνα μέχρι τον μαγικό κόσμο του NBA φιλοξενείται σε αθλητικές ιστοσελίδες. Η ιστορία του μοιάζει με εκείνες αθλητών που στα παιδικά τους χρόνια δεν είχαν ούτε ένα πιάτο φαγητό και κατάφεραν, αξιοποιώντας το ταλέντο τους, να εξασφαλίσουν μια πλούσια και ανέμελη ζωή. Προς το παρόν, ο Μπεν δείχνει με τις πράξεις του ότι δεν ξεχνά από πού ξεκίνησε. Ενα μέρος των χρημάτων που κερδίζει το ξοδεύει για να βοηθήσει τα παιδιά που ζουν στη Γκάνα. Χρηματοδοτεί τη λειτουργία σχολείων και αθλητικών camps και προσπαθεί να συμβάλλει στη βελτίωση των συνθηκών ζωής τους. Ελπίζουμε ότι θα συνεχίσει σε αυτό το δρόμο και ότι μετά από μερικά χρόνια δε θα συμπεριλαμβάνεται το όνομά του στους υποστηρικτές ακροδεξιών υποψήφιων και στρατιωτικών καθεστώτων.

Dixi et salvavi animam meam

Δέκα θάνατοι σε ένδεκα ημέρες σε χώρους εργασίας. Δεύτερο δεκαπενθήμερο του Σεπτέμβρη. Μεταξύ των θυμάτων είναι ηλεκτρολόγοι, αγρότες, εργάτες. (Στον... παράδεισο της καπιταλιστικής Σουηδίας. Η είδηση: www.arbetet.se/2018/10/09/hog-siffra-pa-jobbet-pa-tva-veckor)

Στο γενικό «σκύψε» των καιρών, «σκάψε καλά, γέρο-τυφλοπόντικα»

➤ «Ασκήσεις στο "πεδίο" για τους αστυνομικούς» (www.kathimerini.gr, 10/10/2018). Για τους αστυνομικούς-φρουρούς. Αφορμή; Η... επίθεση με μπογιές στην πρεσβεία του Ιράν. Βέβαια, μάθημα πρώτον –αλλοίμονο...- οι πρεσβείες ΗΠΑ, Βρετανίας και Ισραήλ. Οι μεγάλοι σύμμαχοι του Alexis.

➤ Και ολίγον από αμερικανοδουλεία: «Πρόταση για αμερικανικές βάσεις σε Αλεξανδρούπολη, Βόλο και Λάρισα από Καμμένο». Deeper doo-doo...

➤ Οχι! Ο Καμίνης (κι α δε μείνεις, να!...) δε θα διεκδικήσει ξανά τη δημαρχία της Αθήνας. Συνετρίβημεν ηθικοψυχικώς...

➤ Και μιας περί Αθήνας ο λόγος: «22-7-2008 ο δήμαρχος Αθηναίων εγκαινίασε την πλατεία Αυδή» - ο Αυδής υπήρξε στέλεχος του Περισσού στους δικηγόρους και δημοτικός σύμβουλος στο δήμο Αθηναίων. Τώρα γιατί τον ετίμησε ο Νικήτας μας έχει μείνει απορία.

➤ Θυμάστε το καιόμενο «δέντρο του μαλάκα» τον Δεκέμβρη του 2008;

➤ Και τους μπάτσους που το φύλαγαν;

➤ Ή μάλλον τους «εργαζομένους των σωμάτων ασφαλείας» κατά Περισσόν και παραφυάδων αυτού (όπως Μπογιόπουλος...).

➤ Και το ρυπαρογράφημα του Ριζοσπάστη μετά τη δολοφονία του Α. Γρηγορόπουλου;

➤ Αυτοί είναι οι νομιμόφρονες.

➤ Μπορεί ο θάνατος ενός υποπλοίαρχου του Λιμενικού να «ξεπλύνει» την αγριότητα του συγκεκριμένου Σώματος;

➤ Δείγμα γραφής (ή καλύτερα δήγμα γραφής, μηδενικής ανοχής...) της (νέας) υπουργού Πολιτισμού Μ. Ζορμπά έναντι των εργαζομένων του ΥΠΠΟΑ, οι οποίοι αντιτίθενται (και καλά κάνουν) στη μεταβίβαση χώρων, μνημείων, μουσείων και άλλων κτιρίων στην ΕΤΑΔ Α.Ε. και από αυτή στο Υπερταμείο. Και, βέβαια, η www.kathimerini.gr μιλάει για τους εργαζόμενους του υπουργείου Πολιτισμού που «απειλούν να κλείσουν...». Για την Ελλάδα, ρε γαμώτο.

➤ Εσείς ξέρετε ότι στο βιβλίο της αγγλικής γλώσσας της δευτέρας γυμνασίου φιγουράρει (ακόμα) ο... αίολος (έωλος) Κεντέρης; Πρόκειται για την έκδοση του 2018...

➤ (Ντ)όπα είπα, (ντ)όπα λέω!

➤ Να ντοπαριστείς και συ μαθητή/μαθήτρια! Η Ελλάδα έχει ανάγκη από βιτρίνες!

➤ Η Μ. Ζορμπά (ΠΑΣΟΚα μέχρι το 2012) είδε φως στο Σύριζα και... μπήκε.

➤ Στο σφυρί τα κοσμήματα της Μαρίας Αντουανέτας (και το κεφάλι;).

➤ Κι επειδή ζούμε μια χαρά, ιδού και οι «καλές ειδήσεις της ημέρας» (που έχει μεταβληθεί σε μόνιμη νύχτα): Ανατιμήσεις σε καύσιμα, φαρμακευτικά προϊόντα και τηλεφωνικές υπηρεσίες.

➤ Για να μην ανησυχούμε, δηλαδή.

➤ Δημοτικές εκλογές 1978: «ΚΚΕ και ΠΑΣΟΚ υποστηρίζουν την υποψηφιότητα του κ. Θ. Αννινου στην Πάτρα» - Ριζοσπάστης, 23-7-1978, πρώτη σελίδα.

➤ Συμπαράσταση («στήριξη») στην Κύπρο από το τρίο-φίλοι for ever: Τσίπρας-Αναστασιάδης-Σίσι. Για την ΑΟΖ, ρε γαμώτο...

➤ «Η Ανώτατη Εισαγγελική λειτουργός ζητεί να αναζητηθούν και να διωχθούν ποινικά όσοι έδωσαν πληροφορίες στον Τύπο ότι καλούνται ως ύποπτοι, περισσότεροι από 10 αιρετοί και κρατικοί υπάλληλοι, προκειμένου να δώσουν ανωμοτί εξηγήσεις για τις πλημμύρες στη Μάνδρα» (www.avgi.gr, 10/10/2018). Μα, αν είναι δυνατόν να ευθύνονται οι δεδομένοι υπάλληλοι (λέγε την Γαϊδούρου...).

➤ Ολα καλά και άγια.

➤ Παπάδες χοντροί και διαρκή τρισάγια.

➤ Τι λέει ο στόμας του (Δ. Παπαδημούλη): «Εμείς προσπαθούσαμε να αντιδράσουμε σε μια πολιτική λιτότητας για να βοηθήσουμε τους πολλούς».

➤ ΕΛΜΕ Λέσβου: τα αυγά των φιδιών εκκολάπτονται...

➤ Το πρόγραμμα που ανακοίνωσε η υπουργός Εφη (μέχρι Μάρτη του 2019...) «επιδοτεί με έως και 800 ευρώ το 50% του συνολικού εργατικού κόστους για θέσεις πλήρους εργασίας». Κοινώς, πάλι οι καπιταλιστές θα τσεπώσουν ζεστό χρήμα.

➤ Πιπίλα στα στόματα των συριζοϋπουργών (προεκλογική περίοδος γαρ) η λέξη «ωφελούμενοι».

➤ Μπας και στραβωθούν οι πεινασμένοι.

➤ Σε τέτοια ύφεση εργατικών αντιστάσεων.

➤ Εγραφε ο Ριζοσπάστης (25/7/2014): «Νομιμοποίηση του ΚΚΕ – Ηταν κατάκτηση, όχι παραχώρηση». Ούτε και τότε γνώριζε για την υπογραφή του Χαρίλαου Φλωράκη στο κατάπτυστο κείμενο υποταγής.

➤ Γράφει στις 10/10/2018 η www.efsyn.gr: «Εκτός (κυβερνητικής) γραμμής ο Καμμένος για ΠΓΔΜ και ΗΠΑ». Εκτός γραμμής, εντός κυβέρνησης...

➤ «ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ – Κλίμα οξύτητας στο δρόμο προς τις εκλογές» - www.efsyn.gr, 10/10/2018. Ωστε βαίνομεν εις εκλογάς; Οποία έκπληξις!

➤ Και ως συνεπής δύναμη –που δε θέλει να αποχωριστεί την άτιμη την «κουτάλα»- ο Σύριζα μοιράζει άρωμα λωτού σε όλη την επικράτεια.

➤ Πόσοι –για πολλοστή φορά- κοψοχέρηδες υπάρχουν άραγε;

➤ «Απαράδεκτη η δήλωση» (διάταξη του Νομοθετικού Διατάγματος «Περί συστάσεως και λειτουργίας πολιτικών κομμάτων» που απαιτούσε δήλωση προς τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου). Τα εισαγωγικά στην αρχή είναι του Ριζοσπάστη, 25/9/1974. Η δήλωση έγινε...

➤ Ε, αφού το ζητάει κι ο Καλεντερίδης (...) είναι δίκαιο: «Σταματήστε αυτό το έγκλημα, απελευθερώστε τον Οτζαλάν».

➤ Δούλος πιστός των αμερικανών και ευρωπαίων ιμπεριαλιστών ο Ζ. Ζάεφ: «Τώρα είναι η ώρα για το σύνολο του ΝΑΤΟ και της ΕΕ να υποστηρίξουν συνταγματικές αλλαγές». (www.novamakedonja.com-mk, 10/10/2018).

➤ Και απ' τις δύο πλευρές των συνόρων οι «πρόθυμοι» δεν έχουν κανένα πρόβλημα να εκθέσουν το πραγματικό τους πρόσωπο.

➤ Μανόλης Αναγνωστάκης: «Εκεί».

Βασίλης

Κ Τέσσερα χρόνια υπουργός Αμυνας, δεν είχε καταφέρει να διαβεί την πόρτα του Πενταγώνου. Τον είχαν για... ρωσόφιλο, λένε οι κακές γλώσσες. Τώρα που τα κατάφερε, τώρα που βρέθηκε ενώπιος ενωπίω με το «Τρελό Σκυλί» αυτοπροσώπως (είναι το προσωνύμιο που απέκτησε ο Τζέιμς Μάτις όταν διοικούσε τα αμερικάνικα στρατεύματα στο Αφγανιστάν), τώρα που αισθάνθηκε το ρίγος που διατρέχει τη ραχοκοκαλιά κάθε εθνικόφρονος Ελληνος, όταν βλέπει να παρουσιάζει όπλα μπροστά του άγημα των ξακουστών Marines, υπό τους ήχους της στρατιωτικής μπάντας που παιανίζει για «τις πλατιές λωρίδες και τα λαμπερά αστέρια», που «ανεμίζουν γενναία πάνω από τις επάλξεις», είναι να μη συγκινηθεί, να μη φουσκώσει από περηφάνεια, να μην τα δώσει όλα;

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Γέλασε και το παρδαλό κατσίκι με το πρωτοσέλιδο της «Αυγής». Η Τετάρτη 3 Οκτώβρη ήταν «μαύρη Τετάρτη» για τις τραπεζικές μετοχές. Την Πέμπτη, η «Αυγή» κατήγγειλε «το μεγάλο σορτάρισμα της ΝΔ»! Θα μιλούσαμε για «κιτρινιά» αν η υπόθεση δεν ήταν τόσο γελοία. Αλλο «κιτρινισμός», άλλο γελοιοποίηση. Ο «κιτρινισμός» είναι τέχνη. Η τέχνη της εξαπάτησης. Ενώ το γελοίο δεν εξαπατά κανέναν. Γι' αυτό και το άλλο συριζαίικο καθημερινό φύλλο, η ΕφΣυν, δεν υπάκουσε στη «γραμμή Καρτερού». Εβαλε ένα συνηθισμένο τίτλο, προσέθεσε την απαραίτητη δόση συνωμοσιολογίας (αλήθεια, από πότε τα παιχνίδια των κερδοσκόπων καπιταλιστών στα χρηματιστήρια είναι «ύποπτα»;) κι αυτό ήταν όλο.

◆ Το μπατσομέγαρο στο κέντρο της Θεσσαλονίκης είναι αρχιτεκτονικά εντυπωσιακό. Ασορτί με την περιοχή. Κολλητά, άλλωστε, είναι μια από τις σάλες του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης (ΟΛΥΜΠΙΟΝ), απέναντι πολυτελή ξενοδοχεία, και γύρω «ναοί» της νυχτερινής διασκέδασης. Μοναδική παραφωνία οι «άθλιοι» του καιρού μας. Πρόσφυγες έχουν στρατοπεδεύσει στην πρασιά, φτιάχνοντας έναν αυτοσχέδιο καταυλισμό. Κοιμούνται πάνω σε χαρτόνια, σκεπασμένοι με κουβέρτες ή μόνο με τα ρούχα τους. Περνούν εκεί όλη τη μέρα και όλη τη νύχτα, περιμένοντας να τους συλλάβουν οι μπάτσοι (!), για να μπορέσουν να καταγραφούν και να υποβάλουν αίτημα ασύλου. Να μιλήσουμε για μια ακόμα ντροπή του πολιτισμού; Ποιου πολιτισμού; Υστερα, ήρθαν οι κλούβες και η «σκούπα». Για να μη «λερώνουν» οι «κουρελήδες» τη βιτρίνα της πόλης.

◆ Οταν η ναυαρχίδα του κυβερνητικού Τύπου (τέτοια είναι η «Evening Standard» για τους Τόρις) κάνει αρνητικό πρωτοσέλιδο για τον αρχηγό του αντίπαλου κόμματος (και το θεωρεί τόσο επιτυχημένο που το τυπώνει ακόμα και σε κούπες), σημαίνει πως έχει φτάσει σε κατάσταση απελπισίας. Δεν μπορεί να κάνει αντιπαράθεση πολιτικής και εστιάζει στο πρόσωπο του αντίπαλου αρχηγού, τον οποίο ζωγραφίζει σαν «αριστερό», για να ενεργοποιήσει τα συντηρητικά αντανακλαστικά. Δεν ξέρουμε τι γνώμη υπάρχει πλατιά στη Βρετανία για το πρόσωπο του Κόρμπιν, ξέρουμε όμως πως σε κρίση βρίσκεται ολόκληρο το πολιτικό σύστημα και κυρίως οι Τόρις που κυβερνούν. Αυτοί διαχειρίζονται την υπόθεση του Brexit και δεν μπορούν να βγάλουν άκρη, καθώς έχουν γίνει «από δυο χωριά χωριάτες». Γι' αυτό και ο Κόρμπιν κερδίζει ψήφους άρνησης των Τόρις.

Αλλο τα πολιτικάντικα παιχνίδια και άλλο η κρίση

Ο Τζανακόπουλος κούνησε αυστηρά το δάχτυλο, μ' εκείνο το ύφος του καβαλημένου καλαμιού: «Το πρόβλημα μερικές φορές είναι το εξής: Οταν ο κ. Στουρνάρας δεν πρέπει να μιλήσει, μιλάει και πολιτικολογεί -ήθελε να βάλει τη χώρα σε νέα μνημονιακά δεσμά- και όταν πρέπει να μιλήσει, σιωπά. Αυτό είναι ένα πρόβλημα που πρέπει ο κ. Στουρνάρας να εξηγήσει με ποιο τρόπο σκοπεύει να το επιλύσει». Ο Παππάς, αν και παντελώς αναρμόδιος, αλλά με το φανατισμό του ανθρώπου που θα ήθελε να είναι Τζανακόπουλος στη θέση του Τζανακόπουλου, πετάχτηκε σαν ελατήριο: «Για άλλη μια φορά ο κεντρικός τραπεζίτης συμπεριφέρεται ως πρώην υπουργός Οικονομικών μιας πολιτικής που άσκησε ο ίδιος και είχε τα αποτελέσματα που είχε και καταδικάστηκε από τον ελληνικό λαό. Ο κ. Στουρνάρας θα πρέπει να προσηλωθεί στα καθήκοντά του ως κεντρικός τραπεζίτης και να μην παρεμβαίνει με τρόπο "άγαρμπο" και επικοινωνώντας με διεθνείς αντιπροσωπίες. Ο κ. Στουρνάρας θα έπρεπε να είχε παρέμβει όταν είχαμε τα προβλήματα με τις τραπεζικές μετοχές. Τα άλλα να τα αφήσει στην Πολιτεία που είναι αρμόδια».

Ο υπουργός Φρέντο και Πρωινού, Αλέκος Φλαμπουράρης, που πολύ πρόσφατα πήρε και την αρμοδιότητα της εποπτείας των τραπεζών, δεν είπε τίποτα. Αντίθετα, αφήνει να διαρρεύσει ότι επικοινωνεί τηλεφωνικά με τον Στουρνάρα, σε καλό κλίμα, και κατανοεί τη στάση του. Ούτε ο -επίσης αρμόδιος- Τσακαλώτος μίλησε. Ούτε ο αντιπρόεδρος και υπουργός Οικονομίας Δραγασάκης, που είχε την εποπτεία των τραπεζών κατά την π.Φ. (προ Φλαμπουράρη) περίοδο και εξακολουθεί να είναι πρόεδρος του ΚΥΣΟΙΠ (Κυβερνητικό Συμβούλιο Οικονομικής Πολιτικής).

Διάσταση κορυφής; Αν αναλογιστούμε ότι στο δεύτερο «στρατόπεδο» συμμετέχει ο umber alles στο επιτελείο του Τσίπρα, Φλαμπουράρης, δε θα καταλήξουμε στα περί διάστασης κορυφής. Νομίζουμε ότι έχουμε απλά τη γνωστή για τον ΣΥΡΙΖΑ διγλωσσία: μια γλώσσα για το «πόπολο» (για όλα φταίει ο Στουρνάρας, που συνεργάζεται με τη ΝΔ και «σορτάρουν» στο Χρηματιστήριο) και μια γλώσσα για τις «αγορές», την οποία εκφράζουν ο Φλαμπουράρης με την αφωνία του και οι Δραγασάκης-Τσακαλώτος με σύντομες παρεμβάσεις τους, που αναλύουν «ψύχραιμα» το φαινόμενο, χωρίς ν' αφήσουν ούτε υπαινιγμό κατά του Στουρνάρα.

Ο Στουρνάρας, πάντως, μίλησε. Το ξέρει καλά το πολιτικό παιχνίδι κι όταν είδε ότι το «περιβάλλον» Τσίπρα τον στοχοποιεί στο αδαές περί τα τραπεζικά και χρηματιστηριακά κόλπα εκλογικό ακροατήριο, βγήκε και έκανε μια τυπική δήλωση: «Η συνεχιζόμενη βελτίωση της ρευστότητας των ελληνικών τραπεζών αντανακλά τη βελτίωση της κατάστασης του ελληνικού χρηματοπιστωτικού συστήματος. Οι χρηματιστηριακές εξελίξεις του τραπεζικού κλάδου τις προηγούμενες ημέρες δεν σχετίζονται με την υγεία των ελληνικών τραπεζών, αλλά με καθαρά εξωγενείς παράγοντες, όπως η άνοδος των επιτοκίων διεθνώς και ιδιαίτερα σε γειτονικές με την Ελλάδα χώρες».

Είναι δυνατόν, αυτή η τυπική δήλωση να σταματήσει τις εξελίξεις στο Χρηματιστήριο και τη μεγάλη πίεση στις τιμές των τραπεζικών μετοχών; Οχι βέβαια. Οι όμιλοι που οργανώνουν αυτή την επιχείρηση είναι πανίσχυροι μονοπωλιακοί όμιλοι (όλος ο καλός ο κόσμος: Morgan Stanley, JP Morgan, Merrill Lynch, Bank of America κτλ.), που κινούνται με βάση τις δικές τους εκτιμήσεις και στοχεύσεις και δεν περιμένουν να τους «ανοίξει τα μάτια» ο κάθε Στουρνάρας (πόσω μάλλον ο κάθε Φλαμπουράρης). Αυτό αποδείχτηκε την ίδια κιόλας μέρα, όταν οι τραπεζικές μετοχές, μετά από ένα τριήμερο καθοδικό «ράλι» (πάνω από 11% συνολικά), πήγαν αρχικά να ανακάμψουν, αλλά στο κλείσιμο κατέγραψαν και πάλι πτώση. Με οριακή πτώση (0.05%) έκλεισε και ο γενικός δείκτης στο ΧΑΑ.

Εχει, όμως, σημασία από την άποψη του εσωτερικού πολιτικού παιχνιδιού η δήλωση του Στουρνάρα. Αφοπλίζει, τρόπον τινά, την προπαγάνδα της ΝΔ και των αντιπολιτευόμενων ΜΜΕ, που κατηγορούσαν τον ΣΥΡΙΖΑ για τις εξελίξεις στο Χρηματιστήριο και στις τιμές των τραπεζικών μετοχών, δημιουργώντας ένα κλίμα καταστροφολογίας, το οποίο πάντοτε ευνοεί την αντιπολίτευση. Γι' αυτό άλλωστε ο Στουρνάρας δεν έκανε αυτή την τυπική δήλωση από την πρώτη στιγμή, αλλά άφησε να περάσει μια εβδομάδα από τη «μαύρη Τετάρτη» της 3ης του Οκτώβρη και μόνο μετά τα «μπινελίκια» που του έριξαν δημόσια οι Τζανακοπουλοπαππάδες. Πολιτικά παιχνίδια παίζει και ο Στουρνάρας κι αυτό δεν είναι κρυφό. Γι' αυτό και οι συριζαίοι ζητούσαν να κάνει δήλωση ο Στουρνάρας και όχι ο SSM (Ενιαίος Εποπτικός Μηχανισμός της ΕΕ), που είναι αρμόδιος για τη σταθερότητα του ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος και αυτός που οργάνωσε πριν από μερικούς μήνες τα περιβόητα stress tests, τα οποία «πέρασαν» και οι ελληνικές συστημικές τράπεζες.

Για να μην μπλέκουμε με μακροσκελείς αναλύσεις, που δεν προσφέρονται για το χώρο ενός δημοσιογραφικού άρθρου, πηγαίνουμε κατευθείαν στο συμπέρασμα. Οι ελληνικές τράπεζες δέχονται επιθέσεις γιατί είναι αδύναμες και προσφέρονται για κάθε είδους χρηματιστηριακή κερδοσκοπία. Και το ελληνικό κράτος αδυνατεί να στηρίξει τα δικά του συμφέροντα στις τράπεζες, γιατί δεν του το επιτρέπουν οι ιμπεριαλιστές δανειστές. Οι οποίοι παρακολουθούν ψύχραιμα την κατάσταση και αν χρειαστεί θα διατάξουν να γίνει μια ακόμα ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών (με κεφάλαια από το περιβόητο «μαξιλάρι ρευστότητας», δηλαδή με δανεικά κεφάλαια, την αποπληρωμή των οποίων έχει φορτωθεί ο ελληνικόα λαός). Προσπαθούν να το αποφύγουν αυτό, γιατί θα προκληθεί πανικός (τα «σπρεντ» των ελληνικών ομολόγων θα εκτιναχτούν) και η ειδυλλιακή εικόνα της «ολοκλήρωσης του προγράμματος» θα θρυμματιστεί σαν το νέο λογότυπο της ΝΔ.

Υπάρχουν και ειδικά τραπεζικά ζητήματα που τροφοδοτούν το τζόγο. Οι τράπεζες δεν έχουν ξεφορτωθεί τα «κόκκινα δάνεια». Αν δοκιμάσουν να ξεφορτωθούν τα μεγάλα πακέτα, τα δάνεια καπιταλιστικών επιχειρήσεων, θα δημιουργηθεί άλλος πανικός, καθώς καπιταλιστές θα δουν τις επιχειρήσεις τους ν' αλλάζουν χέρια. Επομένως, η ίδια η διαδικασία του «ξεφορτώματος» των «κόκκινων δανείων» είναι μια διαδικασία που τροφοδοτεί τον ενδοκαπιταλιστικό ανταγωνισμό και τη διαπλοκή, βεβαίως, βεβαίως, καθώς η κυβέρνηση έχει λόγο στις αποφάσεις που θα ληφθούν, όπως λόγο έχουν και οι μηχανισμοί που ελέγχονται από τους δανειστές (με πρώτο το ΤΧΣ).

Ολα αυτά οδηγούν σε ένα γενικότερο συμπέρασμα, που δε σηκώνει αμφισβήτηση: ο ελληνικός καπιταλισμός, παρά την αναιμική ανάκαμψη των τελευταίων τεσσάρων τριμήνων, κάθε άλλο παρά βγήκε από την κρίση. Καθώς μάλιστα πυκνώνουν τα σύννεφα στο διεθνή καπιταλισμό, που άρχισε και πάλι να «λαχανιάζει», οι πιθανότητες ν' αποκτήσει έστω αυτή η αναιμική ανάκαμψη μόνιμο χαρακτήρα μειώνονται. Αυτό σημαίνει πως όχι μόνο δε θα υπάρξουν τα επόμενα δυοτρία χρόνια κάποια οριακά μερεμέτια στο δημοσιονομικό σκέλος της μνημονιακής πολιτικής, αλλά αντίθετα θα προστεθούν νέα βάρη στις πλάτες του ελληνικού λαού. Τα αστικά κόμματα, όμως, κοιτάζουν μόνο τις εκλογές. Τα υπόλοιπα ανατίθενται στον αυτόματο πιλότο.

βαθύ κόκκινο

Τα διδάγματα της Ιστορίας

«Εγώ και η Λεπέν περιμαζεύουμε την κοινωνική κληρονομιά της Αριστεράς που πρόδωσε τις αξίες της, υπερασπιζόμαστε τους μη προνομιούχους που η Αριστερά έχει ξεχάσει». Αχαλίνωτος στη δημαγωγία του ο νεοφασίστας της ιταλικής Λέγκας, Ματέο Σαλβίνι, μας θύμισε ότι ο φασισμός στην άνοδό του πάντοτε χρησιμοποιούσε την κοινωνική δημαγωγία. Ο Μουσολίνι προερχόταν από το Σοσιαλιστικό Κόμμα, ο Χίτλερ βάφτισε το κόμμα του Εθνικό-Σοσιαλιστικό, για να πιάσει επαφή με τα εργατικά στρώματα που είχαν απογοητευτεί από τη γερμανική σοσιαλδημοκρατία.

Ο φασισμός ήθελε πάντοτε και έναν εχθρό. Ο Χίτλερ τον βρήκε στα πρόσωπα των Εβραίων και των Μπολσεβίκων. Οι σημερινοί φασίστες, με την εγκληματική κληρονομιά του ναζιφασισμού του Μεσοπολέμου να βαραίνει ακόμα και στις σημερινές γενεές, έχουν βρει τους μετανάστες. Και βέβαια, η φασιστική δημαγωγία πρέπει οπωσδήποτε να περιλαμβάνει και τον πόλεμο ενάντια στις «ελίτ». Ο Γκάουλαντ της AfD πήρε μια παλιά ομιλία του Χίτλερ ενάντια στις «διεθνικές ελίτ» και την... επικαιροποίησε. Ο Σαλβίνι, που εν αντιθέσει με τον Γκάουλαντ βρίσκεται ήδη στην κυβέρνηση, δηλώνει: «Εγώ δεν πιστεύω σε μια Ευρώπη χωρίς κανόνες, αλλά σε μια Ευρώπη που επενδύει στην εργασία και στην ευτυχία, σε μια Ευρώπη που δεν είναι σκλάβα του "μηδέν κόμμα κάτι" και δεν περικόπτει τα κοινωνικά δικαιώματα».

Ο φασισμός του 21ου αιώνα δεν μπορεί να είναι -στα εξωτερικά του χαρακτηριστικά- πιστό αντίγραφο του φασισμού του πρώτου μισού του 20ού αιώνα. Αν το έκανε αυτό, θα αποτύγχανε. Επί της ουσίας, όμως, χρησιμοποιεί τα ίδια εργαλεία. Κούφια αντικαπιταλιστική φλυαρία και άφθονη κοινωνική δημαγωγία.

Οπως αποδεικνύεται από τις εξελίξεις, η συνταγή είναι και πάλι αποτελεσματική. Πιο εύκολα απ' ό,τι ήταν κατά τον 20ό αιώνα. Γιατί τότε, ο φασισμός είχε ν' αντιμετωπίσει ένα οργανωμένο εργατικό κίνημα και ένα κομμουνιστικό κίνημα συνασπισμένο στην Κομμουνιστική Διεθνή, που συσπείρωνε εργατικές μάζες και έδινε μάχες. Ενώ σήμερα το αντίπαλο δέος απουσιάζει εντελώς.

Ετσι, ως αντίπαλο δέος του σύγχρονου φασισμού (της Ακροδεξιάς, όπως τον λένε οι αστικές δυνάμεις) εμφανίζονται τα παραδοσιακά αστικά ρεύματα (Χριστιανοδημοκρατία και Σοσιαλδημοκρατία) με την προσθήκη κατά περίπτωση των Πράσινων και της Ψευτοαριστεράς τύπου ΣΥΡΙΖΑ, Linke, Bloko. Περιττεύει να πούμε ότι αυτοί οι αντίπαλοι, επειδή διαχειρίζονται την καπιταλιστική βαρβαρότητα, φουσκώνουν (όσο κι αν δεν το θέλουν) την πολιτική επιρροή του σύγχρονου φασισμού.

Η τακτική τους είναι να τραβήξουν τους φασίστες σε συνεργασία μαζί τους. Γι' αυτό ο Ορμπαν παραμένει στο ΕΛΚ. Γι' αυτό ο Σαλβίνι συγκυβερνά με τους... ριζοσπάστες Γκριλίστι. Γι' αυτό στην Ελλάδα μιλούσαν για τη δημιουργία «μιας σοβαρής Χρυσής Αυγής». Και γι' αυτό μιλούν για Ακροδεξιά και όχι για φασισμό.

Το πολιτικό παιχνίδι, βέβαια, είναι πιο σύνθετο απ' όσο παρουσιάζεται σ' αυτό το σχόλιο. Εκείνο που πρέπει να κρατήσουμε, όμως, είναι πως ο φασισμός είναι αστική και όχι αντικαπιταλιστική δύναμη. Ο «αντισυστημισμός», που οι «κανονικοί» αστοί πολιτικοί προσάπτουν ως κατηγορία στους φασίστες, πέραν του ότι υπηρετεί τη θεωρία των «δύο άκρων», αφορά καθαρά τις ενδοαστικές πολιτικές ισορροπίες. Οπου οι φασίστες αναρριχώνται στην εξουσία (δείτε τον Ορμπαν ή τους Κατσίνσκι στην Πολωνία) διαχειρίζονται εξίσου αποτελεσματικά τον καπιταλισμό, χρησιμοποιώντας ως όπιο τον ρατσισμό και τον κοινωνικό συντηρητισμό.

Θέλουμε να πούμε, ότι δεν μπορείς να πολεμήσεις το σύγχρονο φασισμό συμμαχώντας με τα παραδοσιακά αστικά κόμματα. Μόνο αναπτύσσοντας ένα επαναστατικό εργατικό κίνημα μπορείς να δώσεις αυτή τη μάχη.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»
ετήσια συνδρομή 85 €
εξάμηνη συνδρομή 45€
λογαριασμός ΕΤΕ:
10087804638

ΚΟΝΤΡΑ
ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898
http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης
Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση